नवग्रहाराधनक्रमः

நவக்கிரஹாராதனம்

தமிழுரையுடன்

இச்சிறந்த உரை
மஹாமஹோபாத்யாய வேதாந்தகேஸரி
“பிரும்மஸ்ரீ, கணபதி சாஸ்திரிகள்” அவர்களின்
முக்கிய சிஷ்யரும்
வியாகரண வேதாந்த சாஸ்திர பாரங்கதரும்,
பாகவத, பகவத்கீதோபன்யாஸகரும், சோதிட
மந்திர சாஸ்திர வித்வானும், ‘ஆர்யமத சம்வர்த்தனீ’
பத்திராதிபருமான

பிரும்மஸ்ரீ, கடலங்குடி நடேச சாஸ்திரிகள்

அவர்களால் இயற்றி
பிரசுரஞ் செய்யப்பட்டது.

காபிரைட்] 1925

சிறுமணவூர் முனிசாமி முதலியார் அண்டு சன்ஸ்
சிவகாமி விலாசம் பிரஸ், சென்னை.

आदित्यादिनवग्रहदेवतान्तर्यामिणे वासुदेवाय नमः

சூர்யன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன், குரு, சுக்கிரன், சனி, ராகு, கேது, இவ்வொன்பதும் நவக்கிரஹங்களெனப்படும். இவர்களின் பூஜையே நவக்கிரஹாராதனமெனப்படும். தத்தமது ஊழ்வினையை யொட்டி மேஷம் முதல் மீனம் வரையுள்ள 12 ராசிகள், அச்வினீ முதல் ரேவதீ வரையுள்ள 27 நக்ஷத்திரங்கள், இவற்றில் பிறவியை யடைந்த மனிதர்கள் அந்தந்தராசி, நக்ஷத்திரம், இவைகளுக்கதிபர்களான நவக்கிரஹங்களின் சாரங்கள் மூலம் இனிவரும் சுக துக்கங்களையும், அவற்றின் கால விசேஷத்தையு மறிந்து கொண்டு அதற்குத் தக்கபடி கூடியமுன் ஜாக்கிரதையுடன் நடந்து இம்மை மறுமைச் சுகங்களையடைய வேண்டியவர்களாக விருக்கின்றனர். அவற்றுள் கிரஹசாரமூலம் பின்னர்வருவதாக அறியப்படுவது துக்கமென்றும், அஃது இன்ன காலத்தில்வருமென்றும், இன்னின்ன விதமாகவருமென்றும், இன்னின்ன கிரஹம் தனது சாரமூலம் அதைத்தெரிவிக்கின்ற தென்றும், அக்கிரஹத்தின் பலாபலமின்னதென்றும் அறிந்தபின்னர் வருவனவற்பமானால் அதைக்கூடிய முன் ஜாக்கிரதையால் விலக்கிக்கொள்ளவும், வந்தேதீரும் என்று பட்டால் வரவேண்டியது தான்வந்தது என ஒருவாறு மனதைத்தேற்றிக்கொள்ளவும், வருவன நடுநிலையிலிருக்குமானால் அதைச்சாந்திபரிஹாரமென்ற புண்ணியகர்மங்களாற் போக்கிக்கொள்ளவும் வேண்டுமாதல் பற்றி அவ்விதசாந்தி முறையை இங்குயெழுதியிருக்கிறோம்.

மேலும் ஜன்மானு ஜன்ம த்ரிஜன்ம நக்ஷத்திரத்திற்கு 3-வது நக்ஷத்திரம் விபத்தாரை யென்றும், 5-வது நக்ஷத்திரம் ப்ரத்யரத்தாரை (விருத்த பலனைத்தரத்தக்கது) யென்றும், 7-வது

... ஒவ்வொருவருஷத்திலும் கோசரத்தில் ஜாதகனுடைய ஜன்மலக்கினம், சந்திரலக்கினம், தசாநாதர் பாவநாதர் இருக்கும்லக்கினம், இவற்றிற்கு கேந்திரத் திரிகோணாதிபதிகள் வக்கிராஸ்தங்கத தோஷமடைந்து சஞ்சரிக்கும் பொழுது மேற்சொல்லிய பாவங்கள் மூலம் ஜாதகனுக்குச்சிற்சில கஷ்டங்கள் வரகூடும். இதுபோலவே ஜன்ம நக்ஷத்திரபதியின் தசைக்கு 3, 5, 7, 9-வது நக்ஷத்திரபதிகளின் தசையோ, அல்லது எந்தத்தசையிலும் ஜன்ம நக்ஷத்திரத்திற்கு 3, 5, 7, 9 வது நக்ஷத்திரபதியின் புக்தியோ நடக்கும்பொழுது மேற்சொல்லியபடி விபரீதகோசரமும் சேர்ந்து நடக்குமானாலும், அல்லது ஜன்மலக்கினம், சந்திரலக்கினம், தசாநாதர் பாவநாதரிருக்கும் லக்கினம், இவற்றின் ரீதியாய் குரூரங்களாக வானக்கிரஹங்களின் தசையில் ஜன்மலக்னாதிபதி, அஷ்டமாதிபதி, ஜன்மநக்ஷத்திராதிபதி இவர்களின் புக்தியோ நடக்கும்பொழுதும், அல்லது எந்தத்தசையிலும், தசாநாதனுக்குச் சத்துருவாகவோ, அல்லது தனது சத்துருவீட்டிலிருக்கின்றதாகவோ, அல்லது லக்னாதிபதிக்குச் சத்துருவாகவோ வுள்ள கிரஹத்தினுடைய புக்திநடக்கும்பொழுதும், அல்லது 3, 5, 7, 9, வது நக்ஷத்திர பதியின் தசையில் குரூரக் கிரஹங்களின் புக்திகள் நடக்கும்பொழுதும், எந்த ஜாதனுக்கும் அந்தந்தப்பாவ மூலம் பலவழியிலும் கஷ்டங்கள் நேரகூடுமாதலாலும், அத்தோஷத்தை விலக்கிக்கொள்ளவே, சாந்தி சாஸ்திரத்தில் அதன் முறையையுபதேசித்திருப்பதாலும் அம்முறைப்படி சாந்திசெய்யும்பொழுது அதிலுபயோகிக்கப்படும் மந்திரங்களுக்கு अर्थज्ञ इत् सकलं भद्रमश्नुते அர்த்தமறிந்தவ்ன் எல்லாவித க்ஷேமத்தையு மடைகிறான் என்றும் यदेव विद्यया करोति श्रद्धयोपनिषदा तदेव वीर्यवत्तरं भवति, எதைஅர்த்தானுசந்தானத்துடனும் சிரத்தையுடனும், செய்கின்றானோ அதுவே அதிகம் வீர்யமுள்ளதாகவாகும் (அதி... பலனைத்தரும்) என்றும் கூறியபடி அர்த்தமறிதல் அவசியமா...ன்

மேலும், ஒவ்வொரு கிரஹங்களும் சுவபாவத்தில் சுபராகவும் பாபராகவும் இருப்பதுபோலவே அந்தந்த பாவாதிபத்ய மூலமும் சுபராகவும், பாபராகவுமாவதால் அதையுமறிந்து கொள்வது அவசியமானது பற்றி மேஷம் முதல் மீனம் வரையுள்ள 12. ராசிகளிலும் ஜனித்தவர்க்கு எந்த ராசிக்கதிபர் பாபராகவாகி பாபபலனைத்தருகின்றனர் என்பதைப் பராசரர் முதலியோர் கூறியிருப்பதாலதையும் இங்குளஎழுதுகிறோம். அதன்படி ஆதிபத்யத்தைமுன்னிட்டுக் கிரஹங்கள் மூலம் ஏற்படும் தோஷபலனையறிந்து சாந்தி செய்யவோ, கூடியமுன் ஜாக்கிரதையுடன் நடக்கவோ, ஒருவாறுமனதைத்தேற்றிக்கொள்ளவோ ஆனு கூல்யமேற்படும். ஆகவே

अनेकहोरातत्वज्ञः पञ्चसिद्धान्तकोविदः ।

ऊहापोहपटुस्सिद्धमन्त्रो जानाति जातकम् ॥

" ஹோரா சாஸ்திரத்திலுள்ள பல தத்துவ மறிந்தவனும், பஞ்சசித்தாந்தத்தின் ரஹஸ்ய மறிந்தவனும், ஊஹாபோஹபடுவும், மந்திரசித்தி பெற்றவனும் எவனோ அவனே ஜாதகபலனையறியகூடும்'' எனச்சான்றோர் கூறியிருப்பதால் முன்னர்கூறியபடி முன்பின்னதாக நன்கு ஊஹித்தே ஜாதகபலன் சொல்லவேண்டுமென்றும், அவ்விதம் சொல்லுவதே அனுபவத்திற்கு ஒற்று நடக்கும் என்றும் ஏற்பட்டது.

மேஷாதி ராசிகளில் ஜனித்த ஜாதகர்களுக்கு இன்னின்ன கிரஹங்கள் சுபராகவும் அசுபராகவும் ஆகின்றனர் என்பதை இனி எழுதுகிறோம்.

(1) மேஷத்திற்கு சனி, புதன், சுக்கிரன் இவர்கள் பாபிகளாகவும், குரு சூரியன் இவர்கள் சுபர்களாகவுமாவர். சனி, குரு, இவர்கள் தர்மகர்மாதிபதிகளாயினும் இவ்விருவர்களின் சேர்க்கையால் சுபமேற்படுவதில்லை. மேலும் சனியின் சேர்க்கை

(2) விருஷபலக்கினத்திற்கு குரு, சுக்கிரன், சந்திரன் இவர்கள் பாபிகளாவர். சூரியனும், சனியும் சுபர்களாவர். சனியொருவனே ராஜயோகத்தைத் தரக்கூடியவன். குரு, சுக்கிரன், சந்திரன் இவர்கள் மாரகர்களாவர். புதன் 3, 6, 8, இவ்விடங்களிலிருந்தால் 2-க்குடையவனாக ஆவதிலிருந்து மாரகனாகவுமாவதுண்டு.

(3) மிதுனலக்கினத்திற்குச் செவ்வாய், குரு, சூரியன் இவர்கள் பாபிகளாவர். சுக்கிரன் ஒருவனே சுபனாவன். சனியும் குருவும் சேர்ந்தால் மேஷ லக்னத்திற்குச் சொல்லியதுபோலவே ராஜயோகம் பங்கத்தை யடையும். †சனி மாரகனாக ஆவதில்லை. செவ்வாய் சூரியன் குரு இவர்களே மாரகர்களாவர்

(4) கடக லக்கினத்திற்குச் சுக்கிரன், புதன் இவர்கள் பாபிகள். செவ்வாய் குரு இவர்கள் சுபராவர். பாபியாயினும் சுக்கிரன் ஒருவரே யோகத்தைத் தரக்கூடியவன். சூரியன், சுக்கிரன், புதன் இவர்கள் மாரகர்களாவர்.

(5) சிங்க லக்கினத்திற்குப் புதன், சுக்கிரன், இவர்கள் மாரகர்களாவர். குஜன் ஒருவனே சுபன். சுக்கிரன், குஜன் இவர்களின் சேர்க்கையால் மட்டும் யோக மேற்படுவதில்லை. சுக்கிரன், புதன் இவர்கள் மாரகர்களாவர்.

(6) கன்னிக்குச் செவ்வாய், குரு, சந்திரன் இவர்கள் பாபிகள். சுக்கிரன் ஒருவனே சுபனாவன். சுக்கிரன், புதன் இவர்

---

* இதனால் மாரகக் கிரஹம் மட்டும் இன்னதென வேற்படுமே யல்லாது மரணகால நிச்சயத்தை அந்தந்த ஜாதகமூல மேற்படுகின்ற ஆயுர்பாவ நிர்ணயத்திலிருந்தே தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

† மிதுன லக்னத்திற் ஜனித்த ஜாதகனுக்கு உடுதசையில்சனி தசை நடக்கும்பொழுது மரணம் ஏற்பட்ட பல ஜாதகங்கள் அனுபவத்திலிருப்பதால் இது அனுபவத்திற்கு விருத்தமாயிருக்கின்றது.

(7) துலாலக்கினத்திற்கு குரு, செவ்வாய், சூரியன் இவர்கள் பாபிகளாவர். சனி, புதன் இவர்கள் சுபராவர். சந்திரன் புதன் இவர்கள் ராஜயோகத்தைத்தருவர். அங்காரகன் மாரகனல்லன், சூரியன், குரு இவர்கள் மாரகர்களாவர்.

(8) விருச்சிகலக்கினத்திற்குப் புதன்,செவ்வாய், சுக்கிரன் இவர்கள் பாபிகளாவர். சந்திரனொருவனே சுபனாவன் சூரியன், சந்திரன் இவர்கள் ராஜயோகத்தைத்தருவர். செவ்வாய், புதன், சுக்கிரன் இவர்கள்மாரகர்களாவர். குரு மாரகனல்லன்.

(9) தனுர்லக்கினத்திற்குச் சுக்கிரன் ஒருவனேபாபியாவன். செவ்வாய், சூரியன் இவர்கள் சுபராவர். சூரியன், புதன் இவர்கள் ராஜயோகத்தைத்தருவர். சனி, சுக்கிரன் இவர்கள் மாரகர்களாவர்.

(10) மகரலக்கினத்திற்குச் செவ்வாய், குரு, சந்திரன் இவர்கள் பாபிகளாவர். சுக்கிரன், புதன் இவர்கள் சுபர்களாவர். சுக்கிரன் ராஜயோகத்தைத் தருவான். புதனுடன் சேர்ந்தால் விசேஷ ராஜயோகத்தைச் சொல்லவேண்டும். சனிமட்டும் மாரகனல்லன். செவ்வாய், குரு, சந்திரன் இவர்கள் மாரகர்களாவர்.

(11) கும்பத்திற்குக் குரு, செவ்வாய், சந்திரன் இவர்கள், பாபர்களாவர். சுக்கிரன் ஒருவனே சுபனாவன், செவ்வாய் ராஜயோகத்தைத் தருவான், குரு மாரகனல்லன். சந்திரன் செவ்வாய், இவர்கள் மாரகர்களாவர்.

(12) மீனலக்கினத்திற்குச் சனி, புதன், சுக்கிரன், சூரியன் இவர்கள் பாபிகளாவர். செவ்வாய், சந்திரன் இவர்கள் சுபர்களாவர். செவ்வாயும், குருவும்சேர்ந்தால் ராஜயோகத்தைச் சொல்லவேண்டும், செவ்வாய்மட்டும் மரணத்தைத் தருவதில்லை. சனி, புதன், சுக்கிரன், சூரியன் இவர்கள் மாரகர்களாவர்.

எந்த பாவத்திலிருக்கின்றதோ அந்தப்பாவத்திற்குச் சுபத்தை தருவர் என்றும், இவ்விதமே, அசுபக் கிரஹம் எந்த பாவத்திலிருக்கின்றதோ அந்தப்பாவத்திற்கு அசுபத்தைத் தருவர் என்றும் எந்தக் கிரஹம் மாரகனுகி எந்த பாவத்திலிருக்கின்றதோ அந்த பாவாதிபதிமூலம் மரணத்தைத்தருவார் என்றும், எந்தக்கிரஹம் ராஜயோக காரகனுகி எந்தப் பாவத்திலிருக்கின்றதோ அந்தப் பாவத்தின் மூலம் அந்த லக்கினத்திற் பிறந்தவனுக்கு ராஜயோக முண்டாகும் என்றும், கண்டுகொள்ளவேண்டும் என்று மேற்பட்டது. இதிலிருந்து இங்கு பராசரர் சொல்லிய விடத்தில் மாரகக் கிரஹமென்பது மரணத்தைத் தரக்கூடியதெனப் பொருள் கொண்டு அவ்விதம் மாரகமாகச் சொல்லிய கிரஹமூலம் சில ஜாதகங்களுக்கு மரணம் நேராமலிருப்பதைக் கொண்டு இந்த வசனம் அவ்வளவு வுபயோகமுள்ளதல்லவென்று வீண் வாதம் செய்தல் தகாவென்றும் பெறப்பட்டது. மேலும் ராஜயோகத்தைத் தரும் கிரஹமெனப் பராசரர் சொல்லியிருப்பதுடன் பிருஹத் ஜாதகம் ராஜயோகாத்யாயத்தில் வராஹமிஹிராசாரியர் சொல்லியிருப்பதையும் சேர்த்து ஊஹித்தும் பலன் சொல்லுவது (அல்லது அறிந்துகொள்வது) டன் தோஷம் அதிகமாக வரும் எனச் சொல்லியவிடத்தில் சாந்தி பரிஹாரத்தால் தோஷ நிவிருத்தியைச் செய்துகொண்டு க்ஷேமத்தையடைய வேண்டியதென்றும் ஏற்பட்டது,

क्रमाच्चरागद्विशरीरभाजामुपान्त्यधर्मस्मरगास्तदीशाः ।
खरेशमान्दिस्थितराशिनाथा अतीवबाधाकरखेचरास्स्युः ॥

சரம், ஸ்திரம், உபயம் இந்த ராசிகளுக்கு முறையே, 11, 9, 7 இந்த ராசிக்குடையவரும், அந்த 11-9, 7-இவற்றிலிருப்பவரும் 22 - வது திரேஷ்காணுதிபதியும், குளிகனிருக்கும் ராசிக்குடையவரும், அதிகம் பாதகத்தைச்செய்கின்றவைகளாகவா கின்

நிர்ணயித்துக்கொண்டு கிரஹங்கள் மூலம் சூசிப்பிக்கப்பட்டபலனையறிந்து சொன்னால் எல்லாம் அனுபவத்தில் மிகவும் ஒத்ததாகவே நடக்கும் என்பதில் யாதும் தடையில்லையென்றறிய வேண்டும். மேலும். “நவக்கிரஹாராதனம்” என்ற விடத்தில் பொதுவாய் 9 கிரஹங்களையும் ஒரேசமயத்தில் ஆராதிக்க வேண்டிய முறையைமட்டும் எழுதியிருக்கிறோம். ஆயினும், மேஷம்முதலிய ராசிகளுக்குப் பாபிகளாகவும், பாதகக்கிரஹங்களாகவும் சொல்லப்பட்டக் கிரஹங்கள் யாதுண்டோ அதனுடைய ஆதிபத்யம், வக்கிராஸ்தங்க தமடைந்த கோசரம், இவைகள் நேரும்பொழுது தோஷத்தைத் தரக்கூடியவைகளாக யேற்படும் அந்தந்தக் கிரஹத்திற்கு சாந்தி சாஸ்திரத்திற் சொல்லியபடி தனித்தனியே சாந்தி பரிஹாரங்களைச்செய்து க்ஷேமத்தையடையவேண்டுவது மிகவும் அவசியமானது. இங்குகூறிய வேதமந்திரங்களைக்கொண்டு செய்யவேண்டிய சாந்தி பரிஹாரமானது வேதத்தில் அதிகாரம் பெற்றவர்களான த்விஜர்களுக்கு மட்டுமே ஏற்றதாகும். வேதத்திலதிகாரம் பெறுத ஏனையோர்க்கு ஜாதகமூல மேற்கூறிய தோஷம் நேருங்காலத்தில்

(1) சூரியனுக்காக......சிவனையும்
(2) சந்திரனுக்காக......அம்பாளையும்
(3) செவ்வாய்க்காக......ஸ்கந்தனையும்
(4) புதனுக்காக......விஷ்ணுவையும்
(5) குருவுக்காக......தக்ஷிணு மூர்த்தியையும்
(6) சுக்கிரனுக்காக......துர்க்கையையும்
(7) சனிக்காக......துர்க்கை, சாஸ்தா, இவர்களையும்
(8) ராகுவுக்காக......துர்க்கை, சர்ப்பராஜன் இவர்களையும்
(9) கேதுவுக்காக......வல்லபகணபதியையும்

அர்ச்சனை அபிஷேகம் முதலியவற்றால் ஆலயங்களில் தனியாய் பூஜைசெய்விக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்வதால் தோஷம்

அஃதுடன், நவக்கிரஹாராதனஞ் செய்யும் ஒவ்வொருவரும் (1) நவக்கிரஹமந்திரம், (2) நவக்கிரஹகவசம், (3) நவக்கிரஹஸ்தோத்திரம், (4) அஷ்டோத்தர சதநாமாவளி, இவைகளை ஜபித்தலும் அவசியமாதலால் அவற்றையும் இங்கு கூடியவரை அவற்றிலுள்ள எழுத்துப்பிழை முதலியவற்றைத் திருத்தி நம்மிடமுள்ள எட்டுப்பிரதிக்கிணங்க வெளியிட்டிருக்கிறோம்.

குறிப்பு:—இக்கிரந்தம் 7-வது பக்கத்தில் அடியில் கொடுத்திருக்கின்ற நோட்டில் ஜாதகத்திலோ கோசரத்திலோ எந்தக் கிரஹம் எந்த வீட்டிலிருந்தால் கெட்ட ஸ்தானத்திலிருப்பதாக வாகும். என்பதையும், அதன் மூலம் எத்தகைய தோஷமுண்டாகும் என்பதையும் ஒவ்வொரு நவக்கிரஹ மந்திரத்தின் அவதாரிகையில் கூறுவதாக எழுதியுள்ளோமாயினும் அவ்விஷயத்தை முகவுரையிலேயே கூறியுள்ளோம்.

கடலங்குடி - நடேச சாஸ்திரிகள்,
‘ஆர்யமத சம்வர்த்தனீ’ பத்திராதிபர்.

பொருளடக்கம்

		பக்கம்
1	நவக்கிரஹங்களை யாராதித்த லவச்யம்	1
2	ஆகாசவீதியில் கிரஹங்கள் எவ்விதமிருக்கின்றனவென்பதைப் பற்றிய நிரூபணம்	2
3	அசேதனமான கிரஹங்களை யாராதிப்பதால் பயன்யாது மேற்படாதென்ற ஆக்ஷேபமும், சமாதானமும்	3
4	சூரியாதி கிரஹ கோளங்கள் மாத்திரமே நம்மால் காணப்படுவதாலும், அவற்றில் அபிமானியான சேதனனைக் காணுமலிருப்பதாலும், அபிமானிசேதனனை யங்கீகரிக்க முடியாதென்ற ஆக்ஷேபம்	3
5	அதற்குச் சமாதானம்	4
6	ஐம்புலன்களுக்கும் புலப்படாத வஸ்துவே கிடையாதென்ற ஆக்ஷேபமும், லோகானுபவத்தை யொட்டி அதற்குச் சமாதானமும்	4,5, 6
7	நவக்கிரஹங்கள் சுவதந்திரமாய் நன்மை தீமைகளைக்கொடுக்கின்றதில்லை யாகையாலும் “வருவன வந்தே தீரும்” என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுவதாலும் நவக்கிரஹாராதனத்தால் தோஷநிவிருத்தி எற்படாதென்ற ஆக்ஷேபமும், சமாதானமும்	8, 9
8	ஷை ஆக்ஷேபத்திற்கு உபநிஷத், கீதை முதலியவற்றை யனுசரித்து வேறு விதமான சமாதானம்	10, 11
9	“வருவன வந்தே தீரும்” என்ற சாஸ்திரத்தின் தாத்பர்யவர்ணனமும், சாந்தி பரிஹாரத்தால் நிவிருத்தி யடையக்கூடிய கர்ம நிரூபணமும்	12, 13
10	கிரஹங்கள் ஏழுதானென்ற ஆக்ஷேபமும் அதற்குத் தக்க சமாதானமும்	14, 15
11	கிரஹங்களின் பிரதிமைகளை இன்னின்னத் திரவ்யத்தால் செய்யவேண்டுமென்றும், இன்னின்ன விதமாகச் செய்யவேண்டும் என்றும் நிரூபணம் ...	16, 17, 18
12	நவக்கிரஹயாக குண்டத்தை ஏற்படுத்தவேண்டிய முறை	19, 20
13	கிரஹங்களுக்கு ஸ்தான பரிகல்பன முறையும் இன்னின்னக் கிரஹங்களை இன்னின்ன திக்முகமாக வைக்க வேண்டும் என்பதும்	21, 22

16 आसत्येन, अग्निंदूतम् ,येषामीशे என்ற மந்திரங்களின் அர்த்தங்கள் ... 26, 27, 28
17 அதி தேவதை, பிரத்யதி தேவதை, இவர்களுடன் சந்திரக் கிரஹத்தை யாவாஹனம் செய்யவேண்டிய முறை 29, 30
18 आप्यायस्व, अप्सुमेसोमः, गौरीमिमाय என்ற மந்திரங்களின் அர்த்தம் 30, 31, 32, 33
19 அதிதேவதை பிரத்யதி தேவதை இவர்களுடன் அங்காரகக் கிரஹத்தை யாவாஹனம் செய்யவேண்டிய முறை 34, 35
20 अग्निर्मूर्धा, स्योनापृथिवि, क्षेत्रस्यपतिना என்ற மந்திரங்களின் அர்த்தம் ... 35, 36, 37
21 அதிதேவதை, பிரத்யதி தேவதை இவர்களுடன் புதக் கிரஹத்தை யாவாஹனஞ் செய்ய வேண்டிய முறை ... 38, 39
22 उद्बुध्यस्वाग्ने, इदं विष्णुः, विष्णोरराटमसि இவற்றின் பொருள் 39, 40, 41
23 அதிதேவதை, பிரத்யதி தேவதை இவர்களுடன் குரு கிரஹத்தை யாவாஹனம் செய்யவேண்டிய முறை ... 42, 43
24 बृहस्पते अतियदर्यः, इन्द्रमरुत्व, ब्रह्मजज्ञानं இவற்றின் பொருள் ... 43, 44, 45
25 அதிதேவதை, பிரத்யதி தேவதை இவற்றுடன் சுக்கிரக் கிரஹத்தை யாவாஹனம் செய்யவேண்டிய முறை ... 46, 47
26 प्रवश्शुक्राय, इन्द्राणीमासु, इन्द्रंवो இவற்றின் அர்த்தம் 47, 48, 49
27 அதிதேவதை, பிரத்யதி தேவதை இவற்றுடன் சனிக் கிரஹத்தை யாவாஹனம் செய்யவேண்டிய முறை ... 49, 50
28 शन्नोदेवीः, इमंयम प्रस्तरम्, प्रजापतेनत्वत् இவற்றின் பொருள் 51, 52
29 அதிதேவதை, பிரத்யதிதேவதை, இவர்களுடன் ராஹுக் கிரஹத்தை யாவாஹனம் செய்யவேண்டிய முறை .. 53, 54
30 कयानश्चित्रः, आयंगौः, नमो अस्तु सर्पेभ्यः இவற்றின் அர்த்தம் ... 54, 55. 56
31 அதிதேவதை, பிரத்யதி தேவதை இவற்றுடன் கேதுக் கிரஹத்தை யாவாஹனம் செய்யவேண்டிய முறை ... 56, 57
32 केतुंकृण्वन्, என்ற மந்திரத்தின் அர்த்தம் ... 57

ஹன மந்திரங்களும், அவற்றின் பொருளும் ... 61, 64
36 சூரியாதி கிரஹங்களுக்கு ஆஸனம் முதல் வஸ்திரதாரணம் வரையில் செய்யவேண்டிய பூஜாக் கிரமங்கள் ... 64
37 இந்திரன் முதலிய 8 திக்பாலர்களை யாவாஹனம் செய்யும்பொழுது உபயோகிக்க வேண்டிய மந்திரங்களும், அவற்றின் பொருளும் ... 65—68
38 கிரஹங்களின் சந்தனம், தூபம், நைவேத்யம் இவற்றைப் பற்றிய நிரூபணம் 69
39 கும்ப ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டிய முறை 70
40 கும்பத்தில் வருணன் முதலிய தேவதா வாஹன மந்திரம் 71
41 சூரியாதி கிரஹங்களுக்குரிய சமித்துக்களும் அவற்றின் லக்ஷணங்களும் 72, 74
42 யஜமானனுக்குக் கும்ப ஜலத்தால் அபிஷேகம் செய்யும் பொழுது ஜபிக்கவேண்டிய மந்திரங்கள் 75
43 சூரிய மந்திரம் 77
44 சூரிய கவசம் 78
45 சூரிய ஸ்தோத்திரம் 79
46 சூரியாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி 80
47 சந்திர மந்திரம் 82
48 சந்திர கவசம் 82
49 சந்திர ஸ்தோத்திரம் 83
50 சந்திராஷ்டோத்தர சத நாமாவளி 84
51 அங்காரக மந்திரம் 86
52 அங்காரக கவசம் 86
53 கடனை விலக்குகின்ற அங்காரக ஸ்தோத்திரம் 87
54 அங்காரகாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி 88
55 புத மந்திரம் 90
56 புத கவசம் 91
57 புத ஸ்தோத்திரம் 91
58 புதாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி 93
59 குரு மந்திரம் 94
60 குரு கவசம் 95
61 குரு ஸ்தோத்திரம் 96

65	சுக்கிர ஸ்தோத்திரம்	100
66	சுக்கிராஷ்டோத்தர சத நாமாவளி	100
67	சனைச்சர மந்திரம்	102
68	சனைச்சர கவசம்	103
69	சனைச்சர ஸ்தோத்திரம் ...	103 - 106
70	சனியின் அஷ்டோத்தர சதநாமாவளி	107
71	ராஹுவின் மந்திரம்	108
72	ராஹுவின்கவசம்	109
73	ராஹுவின் ஸ்தோத்திரம்	110
74	ராஹுவின் அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி	110
75	கேதுவின் மந்திரம்	112
76	கேது கவசம்	113
77	கேது ஸ்தோத்திரம்	114
78	கேதுவின் அஷ்டோத்தர சத நாமங்கள்	115
79	நவக்கிரஹ மங்களாஷ்டகம்	117
80	ஸ்ரீ விஷ்ணு கவசம்	119
81	தொடர்ச்சியான ஆதித்யாதி நவக்கிரஹ மந்திரங்கள் ...	
82	ஆதித்யஹிருதயம்	

आदित्यादिनवग्रहदेवतान्तर्यामिणे भगवते श्री वासुदेवाय नमः ॥

நவக்கிரஹாராதனம்

श्रीस्तनस्तबकन्यस्तकस्तूर्यध्यस्तकौस्तुभम् ।
निस्तुलोरस्स्थलं शस्तं वस्तु स्वस्तिकृदस्तु नः ॥

தத்தமது ஊழ்வினை காரணமாய் உலகிற்பிறந்த ஜீவராசிகட்கு அவ்வூழ்வினை காரணமாக இப்பிறவியில் நேரும் நன்மை, தீமை இவைகளைக் கிரஹங்களின் நிலையினின்றும் கண்டறிந்து, தீமை வருமெனப்படுங்கால் அத்தீமை வாராவண்ணம் தடுக்க வேண்டியும், அற்ப நன்மை வருமெனப்படுங்கால் அவ்வற்பநன்மையை அதிகமாக்கவும் நவக்கிரஹங்களை ஆராதித்தல் மிகவும் அவசியமானது. இவ்விதமே யாக்ஞய வல்க்யர் தமது ஸ்மிருதியில்

श्रीकामश्शान्तिकामो वा ग्रहयज्ञं समाचरेत् ।
वृष्ट्यायुःपुष्टिकामो वा तथैवाऽभिचरन्नपि ॥

"ஐசுவர்யத்தில் விருப்பமுள்ளவனும், தீமையின் குறைவை விரும்பியவனும் பயிர்முதலியவற்றின் விருத்திக்குக் காரணமான மழை பொழிதல், அபமிருத்யுவென்ற கண்டம் விலகி நீண்டகாலம் ஜீவித்தல், வியாதியற்ற சரீரமுள்ளவனுயிருத்தல் இவைகளில் விருப்பமுள்ளவனும், தேவதாப்பிரசாதம் என்ற அதிருஷ்டோபாயத்தால் சத்துரு ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவனும் கிரஹங்களை யாராதிக்க (ப்பூஜிக்க) வேண்டும்" என்ற 12வது அத்தியாயம் 1வது சுலோகத்தாற் சொல்லியிருப்பதிலிருந்தும் கிரஹாராதனம் அவசியமெனப்பெறப்பட்டது.

शुक्रः शनैश्चरो राहुः केतुश्चेति ग्रहाःस्मृताः ॥

என்ற வசனப்படி சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன், குரு சுக்கிரன், சனி, ராகு, கேது, ஆக ஒன்பதாகும். இவர்களே நவக்கிரஹங்களெனப்பெருவர். மேற்கூறிய நவக்கிரஹங்களுள் சூரியன், சந்திரன் இவ்விரண்டுக் கிரஹங்களும் மண்டலக் கிரஹங்களென்றும், மற்ற செவ்வாய், புதன், குரு, சுக்கிரன், சனி, இவ்வைந்துக்கிரஹங்களும் தாராக் கிரஹங்களென்றும், ராகு, கேது, இவ்விரண்டுக்கிரஹங்களும் சாயாக்கிரஹங்களென்றும் சொல்லப்படுவர்.

இவ்வெல்லாக்கிரஹங்களும்,

सर्वेषामुपरि नक्षत्राणि तदधः शनैश्चरः ।
तदधो गुरुः । तदधो भौमः । तदधो रविः । तदधः शुक्रः ।
तदधो बुधः। तदधः चन्द्रः । इति ग्रहाणां कक्षाक्रमः ।

என்ற ஸம்ஹிதா வசனப்படி பொதுவாய் ஆகாசத்தில் எல்லாக் கிரஹங்களுக்கும்மேல் நக்ஷத்திரங்களும், நக்ஷத்திரங்களுக்குக் கீழ் சனியும், சனிக்குக்கீழ் குருவும், குருவுக்குக்கீழ் செவ்வாயும், செவ்வாய்க்குக்கீழ் சூர்யனும், சூர்யனுக்குக்கீழ் சுக்கிரனும், சுக்கிரனுக்குக்கீழ் புதனும், புதனுக்குக்கீழ் சந்திரனும் ஆக இம்முறைப்படி சஞ்சரிக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஜாதகனுக்கும் ஜாதகமூலமும், கிரஹ கோசரமூலமும் உண்டாகும் குணம் தோஷம் இவைகளையும், அவை வரக்கூடிய காலங்களையும் முன்னரேயறிந்து எந்தக்கிரஹங்கள் மூலம் தீமை வருமென்று படுகிறன்றதோ அந்தக்கிரஹங்களை, அதற்குரிய அதிதேவதை பிரத்யதிதேவதை இவர்களுடன் ஆராதித்தல் வேண்டும். அவ்வித வாரார்தனத்தால் தோஷம் விலகி விடுவதுடன் ஜாதகமூலமும் கோர்சரமூலமும் நன்மை வருமெனப் படுங்கால் இந்நவக்கிரஹங்

தல் எவ்விதத்தானும் சிறந்ததென்றேற்பட்டது.

சங்கை—நாம் எவர்களைப் பூஜிக்கின்றோமோ அவர்கள் நம் பூஜையை நேரில் பார்த்து அதன்மூலம் சந்தோஷமடைந்து நாம் கோரிய பலனை அவர்களது சக்திக்குத்தக்கபடி கொடுக்கின்றனர் என்பது யாவருமறிந்தவிஷயம். இங்குப் பூஜிக்கப்படும் நவக்கிரஹங்களோ அசேதனங்களானதுபற்றிநாம்செய்யும் பூஜையை அவர்கள் எவ்விதத்தாலும் அறிந்துகொள்ளக்கூடாதவர்களாக இருப்பதால் அவர்களின் ஆராதனத்தால் நாம் கோரிய பலன் எதுவும் ஏற்படுவதற்கில்லை. ஆகையால் நாம் நவக்கிரஹாராதனத்தைச் செய்யவேண்டுவது அவசியமில்லையன்றோ?

உத்தரம்—அதனுண்மையை இங்கு கூறுவாம். சூரியன் முதலிய மண்டலங்களில் அந்தந்த மண்டலத்தைச் சரீரமாகவுடையவர்களும் அந்தந்த மண்டலங்களுக் கபிமானிகளுமான சேதனர்களிருக்கின்றனரென்றும், அச்சேதனர்கள் இயற்கையில் அணிமாதி சக்திவாய்ந்தவர்களென்றும், தனதிஷ்டப்படி எச்சமயத்திலும் எவ்வுருவத்தையுமெடுத்து எதையுமறிந்து கொள்ளக் கூடியவர்களென்றும் சாஸ்திரம் கூறுவது பற்றி அணிமாதி சக்திவாய்ந்தவர்களும் சூர்யன் முதலிய மண்டல சரீரிகளுமான சேதனர்களையே நாமாராதிப்பதால் அவ்வாரார்தனமூலம் நாம் கோரியபலன் கிடைப்பதில் யாதும் தடையில்லையென்றே ஏற்படுகின்றமையின் மேற் சொல்லிய வாசங்கைக்கு இடமில்லை.

சங்கை—அசேதனமான சூரியன் முதலிய மண்டலங்களையே நாம் கண்ணால் பார்க்கின்றோமேயல்லாது அவற்றில் சேதனரிருப்பதாக ஒருபொழுதும் பார்த்ததில்லை. இவ்விதமிருக்க அனுபவத்திற்கு மாறாக அவற்றில் சேதனரிருப்பதாகச் சாஸ்திரம் சொல்லுவதை எவ்விதம் ஒப்பமுடியும்?

மானது தனக்குரிய ரூபமென்ற விஷயத்தையறியுமே யல்லாது ச்ரோத்திரேந்திரியத்திற்கு விஷயமான சப்தத்தை யறிவதில்லை, இவ்விதமே ஏனைய இந்திரியங்களும் தத்தமது விஷயங்களைத்தவிர்த்து வேறு எதையும் அறிவதில்லை. இதிலிருந்து இந்திரியங்கள் தமக்குப் புலப்படாதனவற்றை யறிவதில்லையென்றே ஏற்படுகின்றது, ஆகவே கண்ணால் சப்தம் கிரஹிக்கப்படுவதில்லை என்பதைக்கொண்டு சப்தமென்ற விஷயமே உலகிலில்லையென்று நாம் சொல்ல முன் வருவோமா? கண், காது, நாக்கு, மூக்கு, தோல் என்ற இவ்வைம்புலன்களும் அததற்குரிய ரூபம், சப்தம், ரஸம், கந்தம், ஸ்பர்சம் என்ற விஷயங்களை மட்டுமே யறிவிக்குமல்லாது அவைகட்குப் புலப்படாதனவற்றை அறிவிப்பதில்லை என்பதைக்கொண்டு இவற்றால் அறியப்படாத வஸ்துக்களே உலகிலில்லை என்று ஒருவன் உறுதி செய்துவிட முடியுமா? ஒருபொழுதும் முடியாது.

சங்கை:—இவ்வைம்புலன்களுக்கும் புலப்படாத வஸ்துவே உலகிலில்லை.

अस्तिचेदुपलभ्येत नास्ति चेन्नोपलभ्यते ।
नोपलभ्येत यस्माद्यत् तस्मान्नास्तीह वस्तु तत् ॥

எது 'இருக்கின்றதோ அது இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படுகின்றது. எது இல்லையோ, அது புலப்படுவதில்லை. எக்காரணம் பற்றி எது புலப்படவில்லையோ அக்காரணம்பற்றி அவ்வஸ்துவை இல்லையென்று உறுதி செய்கிறோம் எனின்?

உத்தரம்—இவ்விஷயமாக லோகானுபவம் ஒன்று கூறுவாம் ஓர் ஊரில் நாஸ்திகன் ஒருவன் இருந்தான். அவனை எவ்விதத்திலும் ஆஸ்திகனாக்க வெண்ணங்கொண்ட ஒருமஹான் அணுகி இணைபிரியாது பழகிக்கொண்டிருந்தார். அவ்விதமவர் பழகிவருங்காலையில் இம்மனிதனுக்கு ஏதோ தெய்வ சங்கற்பத்

பார்த்து 'ஓ தோழனே! நான் வயிற்றுவலியாற் படுந்துயரத்தை, நீர்பார்த்திருந்தும் சும்மாயிருப்பது தகுமா? உடனே சென்று வைத்தியனை யழைத்து வரலாகாதா?' என்றான். அது கேட்ட ஆஸ்திகனான அத்தோழன் இவனை ஆஸ்திகனாக்க இதுதான் தக்க சமயமென வெண்ணினவனாய் 'ஓ நண்பனே? உன்னைப் போலவே நானும் எனது கண்ணுக்குப் புலப்படாதனவற்றை ஒருபொழுதும் நம்புவது வழக்கமில்லை யாதலாலும், உனது வயிற்றிலிருக்கும் வலி என் கண்ணுக்குப் புலப்படாததாலும், நீபலதடவைகளில் பொய்சொல்லி வந்திருப்பதை நான் கவனித்து வந்திருப்பதாலும், இப்பொழுதும் அவ்விதந்தான் சொல்லுகின்றாய் என வெண்ணுகிறேன்' என்றான். அது கேட்டதும் வயிற்று வலி கொண்டவன் சினங்கொண்டு 'அடா பாபி! உனக்குக் கண்ணில்லாமலா போகவேண்டும்! நான் கைகால்களை யுதைத்துக்கொண்டு திண்டாடுவதை நீ பார்க்கவில்லையா? அதுடன் எனக்கு வயிற்றில் வலி யிருப்பதாக நான் சொல்லும் வார்த்தை உனது காதில் விழவில்லையா? காது கூடவா செவிடாக வேண்டும்' என்றான். அது கேட்ட தோழன் அவனை நோக்கி, "கண்ணால் பார்க்கப்படாத எதையும் நம்புவதில்லை" என்பதை நீயே என்னிடம் பலதடவை சொல்லியிருப்பதை இச்சமயம் ஏன் மறந்து விடவேண்டும். உனக்கிருக்கும் வயிற்று வலியை எனது கண்ணிற்குப் புலப்படும் படி செய்வாயேயானால் நான் அதை நம்பி வைத்தியனை யழைத்து வருவேனே யல்லாது நான் கண்ணாற் பார்க்காம லிருப்பதைப் பிறர் சொல்லுவதைக் கொண்டு நம்பி ஒருபொழுதும் எதையும் செய்யமாட்டேன்' என்றான். இவ்விதம் சொல்லும் நண்பனது வார்த்தையைக் கேட்டதும் நாஸ்திகன், எனது வார்த்தையைக் கொண்டும் கைகால்களை புதைத்துக் கொள்ளு மடையாளங்களைக் கொண்டும் எனக்கு வலி யிருக்குமென நம்பி வைத்தியனை யழைத்து வரலாகாதா? என்று மிகவும் வேண்டிக் கொண்டான்.

காலம் உனது சரீரத்திலுள்ள அடையாளங்களைக்கொண்டு ஏதோ ரோகம் உண்டாயிருக்கவேண்டுமென ஊஹித்தும், பிறகு நீசொல்லும் வார்த்தையைக்கொண்டு அந்தரோகம் வயிற்று வலி தான் என்பதை நிர்ணயித்தும் அதைப்போக்கத்தக்க மருந் துள்ள வைத்தியனை யழைத்துவர வேண்டியிருப்பது போலவே உலகில் நியமம் தவறாது மழைக் காலத்தில் மழையும், வெயிற் காலத்தில் வெய்யிலும் முறைப்படி வரும் அடையாளங்களைக் கொண்டு அவற்றை நியமப்படி யுண்டுபண்ணக்கூடிய சேதன னொருவனிருக்க வேண்டுமென்று பொதுவில் ஊஹித்தும் அவற்றை நியமப்படி நடத்திவைக்கும் தேவதைகள் இன்னினாரென உபதேசிக்கும் நமது ஆர்ய சாஸ்திரங்கள் மூலம் அத் தேவர்களின் பெயர் ஸ்வரூபம், ஸ்வபாவம், சக்தி இவைகளை யறிந்தும் அத்தேவதைகளைக் கண்ணாற் காணாவிடினு மிருப்ப தாக நீ ஒப்புக்கொண்டாலல்லாது இச்சமயம் உனது வயிற்று வலியைப் போக்கத்தக்க மருந்துள்ள வைத்தியனை நான் ஒரு பொழுதும் அழைத்து வரமாட்டேன் என்று உறுதி கூறினான். அதுகேட்ட நாஸ்திகன் "கண்ணாற் காணாததை நம்புவதில்லை" யென்று சொல்லும் வாதத்தையே இனிச் சொல்லுவதில்லை யென்றும், அநுமானம், ஆப்தோபதேசம் இவைகளை நம்புவ தாகவும் உறுதி செய்யவே அவ்வாஸ்திக மஹானும் வைத்தி யனை யழைத்து வந்து வியாதிதீர மருந்து கொடுக்கச் செய் தார் என்பதாம்.

இதுவரை கூறிய திலிருந்து புலன்களுக் குப்புலப் படாத தால் வஸ்து வில்லை யென்று சொல்லுவது தகாதென்றும், புலன்களுக்குப் புலப்படாததான ஒருவஸ்து உண்டென்றும், கிரஹிக்கச் சக்தியில்லாததால் தான் அதைப்புலன்கள் கிரஹிப்ப தில்லை யென்றும் புலன்களுக்குப் புலப்படாதவஸ்துவை ஆப் தோபதேசமான சாஸ்திரம் அதற்கனுகுணமான யுக்தி இவை

கள் இருக்கின்றன ரென்று சாஸ்திர அனுமானங்கள் மூலம் ஏற்படுவதால் சூரியாதி மண்டலாபிமானிகளான நவக்கிரஹ தேவதைகள் இருக்கின்றன ரென்று உறுதி செய்யப்பட்டதாய் ஆகி விட்டது. அம்மண்டலாபிமானி தேவதைகளையே நாம் ஆராதிப்பதாலும் அத்தேவதைகள் இயற்கையி லமைந்த அணி மாதி சித்தி விசேஷத்தால் ஒரேசமயத்தில் அநேக விடங்களில் நடக்கும் தத்தமது ஆராதனாதிகளை யறிந்து சந்தோஷித்து தங்களையாராதிக்கும் ஜீவர்கட்கு நேரும் தோஷங்கள் யாவையும் போக்கி அவர்கள் கோரிய பலனையும் தருகின்றனர் என்று கொள்ளல் வேண்டும்.

यस्य यस्य यदा दुस्थः स तं यत्नेन पूजयेत् ।
ब्रह्मणैषां वरो दत्तः पूजिताः पूजयिष्यथ ॥

"எவனெவன் ஜாதகத்திலோ கோசரத்திலோ எந்தெந்தக் கிர ஹம் *கெட்ட ஸ்தானங்களிலிருக்கின்றதோ அவனவன் அந்தந் தக் கிரஹத்தை யத்தினத்துடன் பூஜிக்கவேண்டும். எவர்கள் உங்களைப்பூஜிக்கின்றனரோ அவர்களை அனிஷ்டத்தைப்போக்கியு ம் இஷ்டத்தைக்கொடுத்தும் நீங்கள் காப்பாற்றுவீர்களாக, என்று பிரும்ம தேவனால் இந்த நவக்கிரஹ தேவதைகளுக்கு ஆதியில் வரமளிக்கப் பட்டிருக்கின்றது" எனற சுலோகத்தால் யாக்ஞ்ய வல்க்ய ஸ்மிருதியில் 12வது அத்தியாயத்தில் உபதேசிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அணிமாதி சித்திவாய்ந்தவர்களான நவக்கிரஹ தேவதைகளை ஆராதித்தல் மூலம் நாம்கோரிய பலன்

---

* ஜாதகத்திலோ கோசரத்திலோ எந்தக்கிரஹம் எந்த விடத்தி லிருந்தால்கெட்ட ஸ்தானத்தில் இருப்பதாக ஏற்படும் என்பதையும், அதன் மூலம் என்ன தோஷமுண்டாகு மென்பதையும், அத்தோஷ த்தை விலக்கவேண்டி அந்தந்தக் கிரஹத்தை எவ்விதம் ஆராதிக்கவேண்டு மென்பதையும் ஒவ்வொரு நவக்கிரஹமந்திரத்தின் அவதாரிகையில் கண்டுகொள்க.

சங்கை—यदुपाचितमन्यजन्मनि शुभाशुभं तस्य कर्मणः पक्तिम् ।
व्यञ्जयति शास्त्रमेतत् तमसि द्रव्याणि दीप इव ॥

என்ற ஸாராவளீ வசனத்தாலும்,

कर्मार्जितं पूर्वभवे सदादि यत्तस्य पक्तिं समभिव्यनक्ति ।

என்ற பிருஹத் ஜாதகவசனத்தாலும் சென்ற ஜன்மங்களில் இந்த ஜீவன் செய்த புண்ய, பாபகர்மங்கள் மூலம் இந்த ஜன்மத்தில் நேருகின்ற சுகதுக்கங்களை நவக்கிரஹ சாரங்கள் மூலம் இந்தச்சோதிடசாஸ்திரம் தெரிவிக்கின்றதெனச் சொல்லப்பட்டிருப்பதையொட்டி நவக்கிரஹங்களுக்குத் தனது சாரமூலம் சுகதுக்கங்களைப் பிரகாசப்படுத்தச் சக்தியுண்டேயல்லாது அவசியம் வரக்கூடிய துக்கத்தைப்போக்கவோ இல்லாத சுகத்தையுண்டுபண்ணவோ சக்தியும் அதற்கதிகாரமும் இல்லை யென்றே யேற்படுகின்றது. மேலும்,

अवश्यमनुभोक्तव्यं कृतं कर्म शुभाशुभम् ।
नाभुक्तं क्षीयते कर्म कल्पकोटिशतैरपि ॥

“தான் செய்த புண்ணியபாப கர்மபலனான சுக துக்கங்களைக் கட்டாயம் அனுபவித்தே தீரவேண்டும். கோடிகல்பங்களானாலும் அனுபவிக்காது கர்மம் தேயா.” என்று ஸ்மிருதி சாஸ்திரத்தில் சொல்லியிருப்பதை யொட்டியும் சென்ற ஜன்மங்களிற் செய்த கர்ம பலனை இந்த ஜன்மங்களில் அனுபவித்தே தீரவேண்டுமென்று யேற்படுவதால் நவக்கிரஹாராதனத்தால் ஜன்மாந்தர கர்மமூலம் நேரும் தோஷம் விலகும் என்று சொன்னது எங்ஙனம்?

உத்தரம்—உலகில் எவனுக்கு எதைத்தெரிவிக்கச் சக்தியுண்டோ அவனுக்கு மற்றொன்றைச் செய்யவும் சக்தியுண்

வனாய் அவ்வழியே செல்லுகின்ற ஒருமனிதனைப் பார்த்து தனது நண்பனான ‘கோபாலனது வீடு எது’ என்று கேட்க அதற்கு அவன் ஒரு வீட்டைக்காட்ட வெண்ணங்கொண்டு அதோ ஒருமனிதன் வாயிற்படியில் நிற்கின்றானல்லவா, அது தான் உன் நண்பனான கோபலனது வீடு என்றான். அது கேட்டதும் அவ்வடையாளத்தைக்கொண்டு அவ்வீட்டின் வாயிற்படி சென்று, தனக்குத்தன் நண்பன் வீட்டைத் தெரிவித்தவனும் நண்பனது வீட்டின் வாயிற்படியில் நிற்பவனுமான மனிதன் மூலம் நண்பன் வீட்டை மட்டுந்தெரிந்துகொண்டு விட்டோம், இனி இவன் நமக்குத்தேவையில்லையென்றெண்ணாது அவனையணுகி அவனது ஸ்வரூபம், ஸ்வபாவம், தொழில் முதலியவற்றை விசாரித்தறிந்ததில் அவன் ஒரு நிபுணனான வைத்தியனாக இருக்கக்கண்டு அவனைச் சினேகித்து அவனது உதவியால் தனக்கிருந்து வரும் வியாதியைப்போக்கத்தக்க மருந்தையுட்கொண்டு அம்மருந்தால் தனது வியாதியையும் போக்கிக்கொண்டான் என்ற அனுபவத்தை யெடுத்துக்கொள்வோம். இவ்வனுபவத்தில் வாயிற்படியில் நின்ற மனிதன் நண்பனது வீட்டைத் தெரிவித்தானாயினும் வியாதியைப்போக்குஞ் சக்தியும் தனக்கிருந்தபடியால் நண்பனைக்காண வந்தவனது வியாதியையும் போக்கினான் என்பதுபோலவே இந்நவக்கிஹரங்களும் தமது சாரமூலம் சுகதுக்கங்களைத் தெரிவிக்கின்றனவாயினும் தம்மையணுகி யாராதிக்கும் ஜீவனுக்கு நேருந் துக்கத்தையும் தமது சக்தியால் ஏன் போக்கக் கூடாது. கட்டாயம் போக்கி விடலாம். ஆகையால் நவக்கிரஹங்கள் ஜன்மாந்தர சுபாசுப பலனைத் தெரிவிப்பதோடு தம்மை யாராதித்தவரின் துக்கங்களையும்போக்கி நன்மையையும் தரலாமென்பதில் யாதும் தடையில்லை யென்றே இதனாலேற் பட்டது.

இதுவரை நவக்கிரஹங்களுக்கே தமது ஆராதன மூலம் துக்கத்தைப் போக்குந் திறமையும், சுகத்தையும் தருந்திறமை

खं वायुमग्निं सलिलं महीं च ज्योतींषि सत्वानि दिशो द्रुमादीन् ।
सरित्समुद्रांश्च हरेश्शरीरं यत्किंच भूतं प्रणमेदनन्यः ॥

“ஆகாசம் முதலிய பஞ்சபூதங்களும், சூர்யன் முதலிய நவக்கிரஹங்களும், மற்றுமுள்ள நக்ஷத்திரங்களும், திக்கு, மரம், நதி, சமுத்திரம் முதலியயாவும் ஸ்ரீமந் நாராயண னுடைய சரீரம்” என்ற பாகவத சாஸ்திரப்படியும், **यस्य सर्वं शरीरम्** “எவருக்கு எல்லாம் சரீரமோ” என்ற ப்ருஹதாரண்ய கத்தின் அந்தர்யாமி ப்ராம்மண வசனப்படியும், **अङ्गान्यन्यादेवताः** “மற்றத் தேவர்கள் இவரது அங்கங்கள்” என்ற சுருதி வாக்கி யப் படியும் நவக்கிரஹங்கள் யாவும் ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய சரீரமாக ஆவதால் சரீரத்திற்குச் செய்யும் பூஜை முதலியவைக ளால் சரீரியே சந்தோஷிக்கிறான் என்ற அனுபவத்தை யொட்டி இங்கும் பகவத் சரீரமாகவான நவக்கிஹங்களுக்குச் செய்யும் பூஜையால் சர்வ சரீரியான ஸ்ரீமந் நாராயணனே திருப்தி யடைகிறார் என்பதை ஆஸ்திகர்களான நாம் ஒப்பியே தீரவேண் டும். ஆகவே நவக்கிரஹாராதனத்தால் நவக்கிரஹ சரீரியான ஸ்ரீமந் நாராயணனே திருப்தி யடைகிறார் என்று ஏற்பட்டது. மேலும்.

यो यो यां यां तनुं भक्तः श्रद्धयार्चितुमिच्छति ।
तस्य तस्याचलां श्रद्धां तामेव विदधाम्यहम् ॥

स तया श्रद्धया युक्तः तस्याः राधनमीहते ।
लभते च ततः कामान् मयैव विहितान् हितान् ॥

“எவனெவன் எந்தெந்தத் தேவதையை ஆராதித்தாலும் அந்தந்தத் தேவதாராதனத்தா லுண்டாகவேண்டிய பலனை என்னிடமிருந்தே யடைகின்றான்” என்ற கீதா சாஸ்திரப்படி

நாராயணனே தருகிறார் என்று கொள்வது மிகவும் அவசியம்.

சங்கை—அங்ஙனமாயின் முன்னர் நவக்கிரஹங்களே நே ரில் பலந் தருவதாகச் சொன்னது எங்ஙனம் பொருந்தும்?

உத்தரம்—அதன் உண்மையை இங்கு கூறுவாம். சர்க் காருக்குச் செலுத்தவேண்டிய வரிப்பணத்தை சர்க்கார் அதி காரம் பெற்ற ஒரு கிராமாதிகாரியினிடம் மரியாதையாகக் கொடுத்துவிட்டால் அதை அவ்வதிகாரி முறையே மகாராஜா அவர்களிடம் சேர்ந்துவிடும்படி செய்கிறார். அவ்விதம் முறைப் படி செலுத்தப்பட்ட வரியைப் பெற்ற மகாராஜா அவர்கள் நேரிலும், தனததிகாரிகள் மூலமும் வரிசெலுத்தியவனுக்கு வேண்டிய நன்மையைச் செய்கின்றார் என்பதையும், முறைப்படி வரி செலுத்தாவிட்டால் ராஜாங்க அதிகாரம்பெற்ற இக்கிரா மாதிகாரி நமது நிலம், வீடு முதலியவற்றை ஜப்தி செய்து ஹிம்ஸிப்பதையும் நாம் அனுபவத்தில் கண்டிருப்பதுபோலவே நவக்கிரஹங்களுக்கு நாம் செய்யும் ஆராதனத்தை அவர்கள் ஸ்ரீமந் நாராயணனிடம் ஒப்படைக்க அதனால் சந்தோஷித்த ஸ்ரீமந் நாராயணன் நேரிலும், தமது ஆணையை வகித்த நவக் கிரஹ தேவதை மூலமும் தமது ஆணையான சுருதி, ஸ்மிருதி இவைகட்குக் கட்டுப்பட்டு நடந்த நமக்குப் பலவித நன்மையைத் தருவதுடன் தீமையையும் போக்குகிறார் என்பது பற்றியே நவக்கிரஹங்களும் பலந் தருகின்றனவாக வாகின்றமையின் நவக்கிரஹங்களே நேரில் பலன் தருகின்றனர் என்று முன்னர் சொல்லப்பட்டது என்க.

சங்கை— अवश्यमनुभोक्तव्यं कृतं कर्म शुभाशुभम् ।
नाभुक्तं क्षीयते कर्म कल्पकोटिशतैरपि ॥

என்ற வசனப்படி தாம் செய்த கர்ம பலன்களைத் தாம் அனுபவித்தே தீரவேண்டுமென்று ஏற்படுவதால் நவக்கிரஹாரா

... நிலையையடைந்த புண்ணியம், பாபம், என்ற அநேகம் கர்மங்கள் ஒன்று சேர்ந்தே ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் புதிதாக ஜன்மமேற்படுவதாக **उभाभ्यां मनुष्यलोकः** என்ற சுருதி வசனத்தாலும், **अनेकं कर्म एकं जन्म आक्षिपति** என்ற பாதஞ்ஜலயோக பாஷ்ய வசனத்தாலும், மற்றும் இது போன்ற சாஸ்திர வசனங்களாலும் ஏற்படுகிறது. அவ்விதம் புதிய ஜன்மத்திற்குபயோகப்படும் புண்ணிய பாபங்கள், **दृढ कर्म, अदृढकर्म, दृढाऽदृढकर्म,** திருடகர்மமென்றும், அதிருட கர்மமென்றும், திருடா திருடகர்மமென்றும் மூவகைப்படும். அவற்றுள் திருடகர்ம மூலம் நேருகின்றவையாவும் அவசியம் வந்தேதீரும். அவ்விதம் வருவது தோஷமானால் அஃதே அரிஷ்டமெனப்படும். அதிருட கர்மமூலம் நேருகின்றவையாவும் பீடை யெனப்படும். கூடியவளவு முன் ஜாக்கிரதையுடனிருத்தலால் அதிருட கர்மமூலம் நேருகின்ற பீடையென்ற அத்தோஷத்தை வாராது தடைசெய்து கொள்ளலாம். திருடா திருடகர்மமுலம் நேருகின்ற தோஷத்தையே "கண்டம்" என்பர். இக்கண்டத்தைப் போக்கவேண்டியே சாந்தி சாஸ்திரங்களில் நவக்கிரஹ சாந்தி செய்யும் முறை உபதேசிக்கப்பட் டிருக்கின்றது. ஆகவே **अवश्यमनुभोक्तव्यं** என்ற வசனம் பொது விதியாகையால் இந்த விலக்குவிதியால் அப்பொதுவிதியைப் பகுத்தறியவேண்டுவ தவசியமாகின்றது. திருடாதிருட கர்மங்கள் மூலம் நேரும் தோஷங்கள் யாவையும் போக்கவேண்டியே நவக்கிரஹாராதனத்தைச் சாஸ்திரம் விதித்ததெனக்கொள்ளப்படுவதால் அதிருடமென்றும் திருடா திருடமென்றும் சொல்லப்படும் இக்கர்மங்களைத் தவிர்த்து திருட கர்மங்கள் எவைகளோ அவைகளே அவசியம் அனுபவித்துத் தீரவேண்டியனவாதலால் மேற்சொன்ன ஆசங்கைக் கிடமில்லாததாக ஆகிவிட்டது. மேலும் காமந்தக நீதி சாஸ்திரத்திலும் யாக்ஞவல்கிய ஸ்மிருதி முதலிய நூற்களிலும் புரோஹிதனுயுள்ளவனுக்கு ருக், யஜுஸ் ஸாம, என்ற மூன்று வேதங்களும், தண்டநீதியும், (அர்த்த சாஸ்திரம்) தோஷசாந்தி

त्रय्यां च दण्डनीत्यां च कुशलः स्यात् पुरोहितः ।
अथर्वविहितन्नित्यं कुर्वन्शान्तिकपौष्टिकम् ॥

पुरोहितं प्रकुर्वीत दैवज्ञमुदितोदितम् ।
दण्डनीत्यां च कुशलमथर्वाङ्गिरसे तथा ॥

என்ற வசனங்களால் உபதேசிக்கப்பட் டிருக்கின்றது. இத்தகைய உபதேசத்தினின்றும் அதர்வவேதத்திற் சொல்லிய முறைப்படி சாந்தி செய்தலால் தோஷங்கள் விலகுமென்று ஏற்படுவதிலிருந்தும் **अवश्यमनुभोक्तव्यम्** என்ற வசனத்தைப் பொது விதியாகவே கொள்ளவேண்டுமென உருதி செய்யப்பட்டது. மேலும் ஒவ்வொரு ஜீவனும் மனது, வாக்கு, சரீரம் இம்மூன்றைக்கொண்டும் செய்யப்படும் புண்ணிய பாபகர்மங்கள் உண்மையில் இரண்டுக்ஷணத்திற்குமேல் நிலைத்திருப்பதில்லை யென்பது அனுபவத்திலிருப்பினும் இத்தகைய புண்ணிய பாபகர்மங்கள் மூலமே இப்பிறவியிலோ வேறு பிறவியிலோ பல நன்மை தீமை இவைகளுண்டாகின்றனவென்று நமதார்ய சாஸ்திரங்கள் உபதேசிப்பதையுற்றுநோக்குங்கால் ஒவ்வொரு ஜீவனும் செய்யப்படும் சுபாசுபகர்மங்கள் யாவும் ஸூக்ஷ்மமான நிலையில் அதைச் செய்கின்ற ஜீவனது மனத்தை அவசியமாச்சிரயித்திருக்கின்றனவென்பதை அவசியம் ஒப்பவேண்டும். இவ்விதம் மனத்தை யாச்சிரயித்த இத்தகைய ஸூக்ஷ்ம கர்மங்களும், பக்த்யுபா சனங்களும் இத்தேகம்விட்டு வேறுதேகத்தையடையச் செல்லும் இந்த ஜீவனை பின் தொடர்ந்து செல்லுகின்றன வென்று

तं विद्याकर्मणी समन्वारभेते पूर्वप्रज्ञा च ।

என்றதால் உபநிடதத்திலும் உபதேசிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே புண்ணிய பாபகர்மங்களைச் செய்கின்ற ஜீவனுடைய

யும் நவக்கிரஹாராதன ரூபமான புண்ணிய கர்மத்தால் போக்கலா மென்பதே **पुण्येन पापमपनुदति** புண்ணிய கர்மத்தால் பாபத்தைப் போக்குகிறான் என்ற வசனம் உருதி செய்வதால் நவக்கிரஹாராதனம் செய்வது அவசியந்தா னென்றும் அதனால் தோஷம் விலகி க்ஷேம முண்டாவது திண்ணந்தான் என்றும் ஏற்பட்டு விட்டது.

சங்கை—சூர்யன் முதல் சனிவரை 7 கிரஹங்களையே வாராஹ மிஹிரர் முதலிய சோதிட சாஸ்திர வல்லுனர்கள் அங்கீகரித்திருப்பதால் 7 கிரஹசாந்தி செய்யவேண்டு மென்று சொல்லவேண்டுவது அவசிய மாயிருக்க நவக்கிரஹ (ஒன்பது கிரஹ) சாந்தி என்று சொன்னது எங்ஙனம்?

உத்தரம்—அதன் உண்மையை இங்கு கூறுவாம். பிருஹத் ஜாதகம் கிரஹயோனி பேதாத்தியாயத்தில் **राहुस्तमोऽगुरसुरश्च, शिखीति केतुः** (அ-2-சுலோகம்-3) "தமஸ்" என்றும், "அகு" என்றும், "அசுரன்" என்றும் ராகு சொல்லப்படுவான், "சிகி" என்று கேது சொல்லப்படுவான் என்றும், **उदयत्युडुपेऽसुरास्यगे** (அ 23, சுலோகம்-12) அசுரனை ராகுக் கிராஸத்தையடைந்த சந்திரன் உதய லக்கினத்திலிருந்தால் என்று அனிஷ்டாத்தியாயத்திலும், **प्रागाद्या रविशुक्रलोहिततमः** (அ2. சுலோ 5.) என்றதால் கிரஹயோனி பேதாத்தியாயத்தில் தென் மேற்குத் திசைக்கு ராகு அதிபதி என்றும் சொல்லியிருப்ப திலிருந்தும், பிருஹத் ஸம்ஹிதையில் ராகு, கேது சாரங்ககளைக்கொண்டு தனித்தனியான பலன்களையுபதேசித்திருப்பதிலிருந்தும், ராகு, கேது இவர்களை வராஹ மிஹிரர் ஒப்பவில்லை யென்று சொல்லுவது மேற்சொல்லிய நூற்களின் ஆராய்ச்சிக்குறைவை விளக்கும். மேலும் தசைகளுள் உடுதசையை யுபதேசித்த மகருஷிகளுள் ஒருவரான பராசரர் அசுவதி, மகம், மூலம், இந் நக்ஷத்திரங்களில் ஜனித்தவனுக்கு கேது தசை முதலில் ஆரம்ப மாகின்றதென்

விசேஷப் பலன்களும் வருமென உபதேசித்திருக்கிறார். 'அதிலிருந்தும் பராசரர் முதலியோரும் ராகு, கேதுக்களை யொப்பியிருக்கின்றன ரென்றே ஏற்படுகின்றது. மேலும்

श्रीकामः शान्तिकामो वा ग्रहयज्ञं समाचरेत् என்றும்,

सूर्यस्सोमो महीपुत्रः सोमपुत्रो बृहस्पतिः ।
शुक्रः शनैश्चरो राहुः केतुश्चेति ग्रहाः स्मृताः ॥

என்றும் யாக்ஞ்யவல்கிய ஸ்மிருதியிலும் ராகு கேதுக்களைக் கிரஹங்களாகவே யொப்பி அவர்கள் மூலம் நேரும் தோஷங்களைப் போக்கவேண்டியசாந்திமுறையையுபதேசித்திருப்பதிலிருந்தும், ராகு கேதுக்கள் கிரஹங்கள் அல்லவென்று சொல்லும் வாதம் எவ்விதத்திலும் பயனற்றதென்றே ஏற்படுகின்றது. ஆகவே இதுவரை சொல்லியதிலிருந்து நவக்கிரஹாராதனம் அவசியந்தானென்றும் அதன் மூலம் நமக்குப் பல வழிகளும் நன்மையுண்டாவது திண்ணந்தானென்றும் ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆகவே இத்தகைய மேலான பலனைத்தரத்தக்க நவக்கிரஹாராதனம் செய்யும் முறையை சாஸ்திரங்கள் மூலம் நன்கறிந்து செய்வது உத்தம மானதுபற்றி, இனி அம்முறையை எழுதுவதுடன், கிரஹாராதனத்தில் உபயோகிக்கப்படும் வைதிக மந்திரங்களுக்கும் தமிழில் உரை எழுதுகிறோம். நவக்கிரங்களைப் பூஜிக்கும் முறையை யாக்ஞ்ய வல்கியரே பின்வருமாறு உபதேசித்திருக்கிறார். அதாவது:

ताम्रकात्स्फटिकाद्रक्तचन्दनात्स्वर्णकादुभौ ।
राजतात् अयसः सीसात् कांस्यात् कार्याः ग्रहाः क्रमात् ॥
स्ववर्णैर्वा पटेलेख्या गन्धैर्मण्डलकेषु वा ॥

சூரியனுக்குத் தாம்பிரத்தாலும், சந்திரக்கு ஸ்படிகத்தா

வெண்கலத்தாலும் பிரதிமை செய்யவேண்டும். அல்லது அந்தந்தக்கிரஹங்களுக்குச் சொல்லிய * நிறமுள்ள வர்ணங்களால் துணியிலாவது பிரதிமையை எழுதவேண்டும். அல்லது சிவப்புச் சந்தனம் முதலியவற்ருல் பூமண்டலத்திலாவது பிரதிமையை எழுதவேண்டும். அவ்விதம் பிரதிமை யெழுதும் பொழுது. பின் சொல்லப்படும் மத்ஸ்ய புராணத்திற் சொல்லியபடி சூரியன் முதலியக் கிரஹங்களின் உருவங்களை அதில் அமைக்கவேண்டும். அவையாவன:

पद्मासनः पद्मकरः पद्मगर्भसमद्युतिः ।
सप्ताश्वरथसंस्थश्च द्विभुजस्स्यात्सदा रविः ॥

என்றபடி சூர்யனைப் பத்மாஸனத்தி லிருப்பவராகவும், பத்மத்தைக் கையில்தரித்தவராகவும் பத்மத்தின் உள்ளிருக்கும் காந்திக்கொப்பான காந்தியுள்ளவராகவும், ஏழுகுதிரை கட்டிய தேரிலிருப்பவராகவும், எப்பொழுதும் இரண்டு கைகளுள்ளவராகவும் பிரதிமையில் அமைக்கவேண்டும்.

श्वेतः श्वेताम्बरधरो दशाश्वः श्वेतभूषणः ।
गदापाणिर्द्विबाहुश्च कर्तव्यो वरदश्शशी ॥ २ ॥

சந்திரனை வெண்ணிறமுள்ளவனாகவும், வெண்ணிறமான வஸ்திரமணிந்தவனாகவும், பத்துக்குதிரைகளை யுடையவனாக

---

* वर्णास्ताम्रसितातिरक्तहरितव्यापीतचित्रासिताः தாம்பிரம், வெளுப்பு, அதிகச்சிவப்பு, பச்சை, மஞ்சள், கருப்பு இவை முறையே சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன் குரு, சுக்கிரன், சனி இவர்களுக்குரிய வர்ணங்களென்று பிருஹத் ஜாதகத்தில் சொல்லியிருப்பதை இங்கு கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும். शनिवद्राहुः, कुजवत्केतुः சனியைப்போல் ராகுவையும் செவ்வாயைப்போல் கேதுவையும் அறியவேண்டும் என்று கூறியபடி ராகுவுக்குக் கருப்பு நிறமென்றும், கேதுவுக்கு அதிகச் சிவப்பு என்றும் கண்டு கொள்ளவேண்டும்.

மையில் அமைக்கவேண்டும்.

रक्तमाल्यांबरधरः शक्तिशूलगदाधरः ।
चतुर्भुजो मेषगमो वरदस्स्याद्धरासुतः ॥

செவ்வாயைச் சிவந்த மாலை, வஸ்திரம் இவைகளையணிந்தவராகவும், சக்தி, சூலம், கதை இவைகளைத் தரித்தவராகவும், வரதான முத்திரையுள்ளவராகவும், ஆடாகிற வாகனத்திலிருப்பவராகவும் பிரதிமையில் அமைக்கவேண்டும்.

पीतमाल्याम्बरधरः कर्णिकारसमद्युतिः ।
खड्गचर्मगदापाणिः सिंहस्थो वरदो बुधः ॥

புதனைப் பொன்னிறமான மாலை, வஸ்திரம், இவைகளை யணிந்தவராகவும், கர்ணிகார (மொகுழம்பூ) புஷ்பத்திற் கொப்பான காந்தியுள்ளவராகவும், கத்தி, தோல், கதை இவைகளைக் கையிலணிந்தவராகவும், வரதான முத்திரையுள்ள வராகவும், சிங்க வாகனத்திலிருப்ப வராகவும் பிரதிமையில் அமைக்கவேண்டும்.

देवदैत्यगुरू तद्वत्पीतश्वेतौ चतुर्भुजौ ।
दण्डिनौ वरदौ कार्यौ साक्षसूत्रकमण्डलू ॥

தேவகுருவான பிருஹஸ்பதியைப் பொன்னிறமுள்ள வராகவும், நான்கு கைகளுள்ளவராகவும், தண்டத்தைத் தரித்தவராகவும், வரதான முத்திரையுள்ளவராகவும், அக்ஷஸூத்திரம் (ஜபமாலை) கமண்டலு இவைகளோடு கூடினவராகவும் பிரதிமையிலமைக்கவேண்டும்.

அசுரகுருவான சுக்கிரனை அதுபோலவே வெண்ணிறமுள்ள வராகவும், நான்குகைகளுள்ள வராகவும், தண்டத்தைத் தரித்தவராகவும், வரதான முத்திரையுள்ள வராகவும். அக்ஷ

बाणबाणासनधरः कर्तव्योऽर्कसुतस्सदा ॥

சூரிய புத்திரனான சனியை இந்திரநீலத்திற் கொப்பான காந்தியுள்ளவராகவும், சூலாயுதத்தைத் தரித்தவராகவும், வரதான முத்திரையுள்ள வராகவும்,*கழுகை வாகனமாயுடையவராகவும், எப்பொழுதும் வில், அம்பு இவைகளைத் தரித்தவராகவும் பிரதிமையில் அமைக்கவேண்டும்.

करालवदनः खड्गचर्मशूली वरप्रदः ।
नीलः सिंहासनस्थश्च राहुरत्र प्रशस्यते ॥

ராகுவைக் குரூரமான முகமுள்ளவராகவும், கத்தி, தோல் சூலம், இவைகளைத்தரித்தவராகவும், வரதான முத்திரையுள்ளவராகவும், கருப்பு நிறமுள்ளவராகவும், சிங்கவாஹனத்தி லிருப்பவராகவும், பிரதிமையில் அமைக்கவேண்டும். அவ்விதமமைப்பதே சிறந்ததாகும்.

धूम्राः द्विबाहवः सर्वे गदिनो विकृताननाः ।
गृध्रासनगता नित्यं केतवस्स्युर्वरप्रदाः ॥
सर्वेकिरीटिनः कार्याः ग्रहा लोकहितावहाः ।
स्वाङ्गुलेनोच्छ्रितास्सर्वे शतमष्टोत्तरं सदा ॥

கேதுக்களை மழுங்கின நிறமுள்ளவர்களாகவும், இரண்டு கைகளுள்ளவர்களாகவும், கதையைத்தரித்தவர்களாகவும், விகாரமான (வெறுக்கத்தக்க) முகமுள்ளவர்களாகவும், கழுகின்மேலுட்கார்ந்தவர்களாகவும், வரதானமுத்திரையுள்ளவர்களாகவும், பிரதிமையில் அமைக்கவேண்டும். சூர்யன் முதலிய எல்லாக் கிரஹங்களையும் லோகத்திற்கு ஹிதம்செய்கின்ற தன்மையுள்ளவர்களாகவும், தத்தமது கையினால் ஒரு அங்குலவளவு (நடு

* சனிக்குக் காக்கையை வாஹனமென்று சொல்வதுமுண்டு

ஆனால் அதிதேவதை, பிரத்யதி தேவதை இவற்றின் உயரவளவு மேற் சொல்லிய அளவிற் பாதியே இருக்கவேண்டும். இவ்விதம் பிரதிமையைத் தயாரித்துக்கொண்டு நவக்கிரஹாராதனத்தைத் தொடங்குமுன்னர் ஸ்காந்தத்திற் சொல்லியபடி ஹோமம் செய்வதற்குரிய குண்டத்தைத் தயாரித்துக் கொள்ளவேண்டும். அம்முறை பின் வருமாறு—

नवग्रहमखे कुण्डं हस्तमात्रसमं भवेत् ।
चतुरश्रमधोहस्तं योनिवक्त्रं समेखलम् ॥
*चतुरङ्गुलविस्तारा मेखला तद्वदुच्छ्रिता ।
मानहीनाधिकं कुण्डमनेकभयदं भवेत् ॥
चतुर्दिक्ष्वपि कुण्डस्य हस्तमात्रं समं भवेत् ।

நவக்கிரஹாராதனத்தில் உபயோகிக்கப்படும் ஹோம குண்டம் ஒரு முழ அளவுள்ளதாகவே இருக்கவேண்டும். மேலும் அந்தக் குண்டம் நான்கு மூலைப்படங்காகவும், ஒரு முழ அளவே கீழில் அகழ முள்ளதாகவும், குண்டத்தின் மேற்கு பாகத்தில் யோனி போன்ற முகமுள்ளதாகவும், மேகலை (தட்டுகள்) களையுடையதாகவு மிருக்கவேண்டும். அந்த மேகலையானது நான்கு அங்குல அளவு அகலமுள்ளதாயும், அவ்வளவே உயரமுள்ளதாயு மிருக்கவேண்டும். இங்கு சொல்லிய அளவுக்கு மீறியதான குண்டம் பலவிதமான பயங்களைக் கொடுப்பதாக ஆகும்.

द्विरङ्गुळोच्छ्रिता कार्या प्रथमा मेखला बुधैः ।
त्रिरङ्गुळोन्नता कार्या द्वितीया समुदाहृता ॥

* மேகலை மூன்று என்றும் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு விதமான அளவுள்ளதென்றும் வேறு கிரந்தங்களிற் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் இங்கு செல்லியது மூன்றுவது மேகலையை யனுசரித்ததென்று அறியவேண்டும்.

வேண்டும். அவற்றுள் முதல் தட்டு இரண்டு அங்குலவளவு உயரமுள்ளதாகவும், இரண்டாவது தட்டு மூன்று அங்குல வளவு உயரமுள்ளதாகவும், மூன்றாவது தட்டு உயரம், அகலம் இவ்விரண்டிலும் நான்கு அங்குல வளவுள்ளதாகவும் செய்யத்தகுந்தது. குண்டத்தை யோனியின் முகமுள்ளதாகவும் செய்ய வேண்டும் என்று முன்னர் சொன்னோம். அந்த யோனியின் லக்ஷணம் பின் வருமாறு—

वितस्तिमात्रा योनिस्यात्षट्सप्ताङ्गुळविस्तृता ।
कूर्मपृष्ठोन्नता मध्ये पार्श्वयोश्चाङ्गुलोच्छ्रिता ॥
गजोष्ठसदृशी तद्वदायता च्छिद्रसंयुता ।
एतत्सर्वेषु कुण्डेषु योनिलक्षणमुच्यते ॥

1Λ2 இவ்வாகாரம் யோனி எனப்படும். 1, 2. என்று எண்ணிடப்பட்ட பாகங்கள் ஒரு ஓட்டையளவுள்ளதாயும், 6 அங்குலமோ, 7 அங்குலமோ அகலமுள்ளதாயு மிருக்கவேண்டும். மத்தியபாகம் ஆமையின் முதுகுபோல் உயர்ந்தும், பக்கங்கள் ஓர் அங்குல முயர்ந்துமிருக்கவேண்டும். மேலும் யானையின் உதட்டிற் கொப்பாகவும், அதுபோல் நீண்டதாகவும், நுனியில் இடைவெளியுள்ளதாகவு மிருக்கவேண்டும். மேற் சொல்லியதே எல்லாக்குண்டங்களிலும் யோனி லக்ஷணமாக ஆகின்றது. ஆகவே மேற் சொல்லிய முறைப்படி ஹோமகுண்டம் தயார் செய்துகொள்ளவேண்டும். இவ்விதம் குண்டத்தைத் தயாரிக்க வியலாத விடத்தில் நாலு மூலைப் படங்காய் நான்கு பக்கங்களிலும் ஒரே முழமளவுள்ளதாய் ஓர் மேடையையாவது ஏற்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். स्थण्डिलेऽग्निं प्रतिष्ठापयेत् என்ற வசனத்தில் மேற் கூறிய மேடையையும் அக்கினியை வைக்குமிடமாக சாஸ்திரங் கூறி யிருப்பதிலிருந்து மேற்கூறியபடி ஸ்தண்டிலத்தை (மேடையை) ஏற்படுத்திக்கொள்வதும் பொருத்தமுள்ளதாகும். இவ்விதம் ஹோமகுண்டத்தைத் தயார்

பிப்பதற்காக ஓர் மேடையை ஏற்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். அந்த மேடைக்குமேல் வாழை, தோரணம் முதலியவற்றால் அலங்கரிக்கவேண்டும். பிறகு கிரஹங்களுக்காக ஏற்படுத்திய விடத்தில் நான்கு பக்கங்களிலும் வெள்ளை நிறமான அக்ஷதங்களைப் பரப்பி அதன் நடுவில் கோதுமையால் மண்டலவடிவமான ஓர் ஸ்தானத்தைச் சூரியனுக்கு ஏற்படுத்தவேண்டும். அந்தச் சூரியனுடைய ஸ்தானத்திற்குத் தென் கிழக்கில் வெண்ணிறமான அக்ஷதங்களால் நாலுமூலைப் படங்காகச் சந்திரனுக்கு ஸ்தானத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும். சூரியனுடைய ஸ்தானத்திற்குத் தெற்கு திசையில் துவரையால் திரிகோணாகாரமான ஸ்தானத்தைச் செவ்வாய்க்கு ஏற்படுத்தவேண்டும். சூரியனுடைய ஸ்தானத்திற்கு வடகிழக்கில் பயிறால் அம்பின் வடிவமுள்ளதாய் புதனுக்கு ஸ்தானத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும். சூரியனுடைய ஸ்தானத்திற்கு வடதிசையில் கொத்துக் கடலையால் நீண்டும் நான்கு கோணமுள்ளதுமான ஸ்தானத்தைக் குருவுக்கு ஏற்படுத்தவேண்டும். சூரியனுடைய ஸ்தானத்திக்குக் கிழக்கு திசையில் மொச்சைக்கொட்டையால் ஐந்து கோணமுள்ள ஸ்தானத்தைச் சுக்கிரனுக்கு ஏற்படுத்தவேண்டும். சூரியனுடைய ஸ்தானத்திற்கு மேற்கில் எள்ளினால் வில்லின் வடிவம்போன்ற ஸ்தானத்தைச் சனிக்கு ஏற்படுத்தவேண்டும். ஸூர்யனுடைய ஸ்தானத்திற்குத் தென்மேற்கு திசையில் உளுந்தினால் முறத்தின் வடிவம் போன்ற ஸ்தானத்தை ராஹுவுக்கு ஏற்படுத்தவேண்டும். சூரியனுடைய ஸ்தானத்திற்கு வடமேற்கு திக்கில் கொள்ளினால் கொடிமரத்தின் வடிவமுள்ள ஸ்தானத்தை கேதுவுக்கு ஏற்படுத்தவேண்டும். நாம் மேற்சொல்லியதற்குப் பிரமாணங்கள் பின்வருமாறு—

भानुन्तु मण्डलाकारं सोमं तु चतुरश्रकम् ।
अङ्गारकं त्रिकोणञ्च बुधं बाणाकृतिं तथा ॥

मध्ये तु भास्करं विद्याल्लोहितं दक्षिणेन तु ।
उत्तरेण गुरुं विद्याद्बुधं पूर्वोत्तरेण तु ॥

पूर्वेण भार्गवं विद्यात्सोमं दक्षिणपूर्वके ।
पश्चिमे च शनिं विद्याद्राहुंदक्षिणपश्चिमे ॥

पश्चिमोत्तरतः केतुं स्थापयेच्छुद्धतंडुलैः ॥ इतिमात्स्ये ॥

இவ்விதம் 9 கிரஹங்களுக்கும் மேற்சொல்லியபடி ஸ்தானத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு சூர்யன் முதலிய கிரஹங்களின் பிரதிமையைப் பஞ்சகவ்யத்தில் நனைத்து சுத்தஞ்செய்த பிறகு அவரவர்க்கு ஏற்படுத்திய ஸ்தானத்தில் அந்தந்தப் பிரதிமையை ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

शुक्रार्कौ प्राङ्मुखौ ज्ञेयौ गुरुसौम्यावुदङ्मुखौ ।
प्रत्यङ्मुखश्शनिस्सोमःशेषा दक्षिणतो मुखाः ॥

என்று ஸ்காந்தத்திற் சொல்லியப் பிரகாரம் சுக்கிரன், சூர்யன் இவர்களைக் கிழக்குமுகமாகவும், குரு, புதன் இவர்களை வடக்குமுகமாகவும், சனி சந்திரன் இவர்களை மேற்குமுகமாகவும் மற்ற செவ்வாய், ராகு, கேது இவர்களைத் தெற்குமுகமாகவும் ஸ்தாபிக்கவேண்டும் என்று ஏற்படுகின்றது.

கிரஹங்களை எந்த ஸ்தானத்தில் ஸ்தாபிக்கின்றோமோ அவ்விடத்திலேயே அவ்வவற்றின் அதிதேவதை, பிரத்யதிதேவதை, விநாயகன் முதலிய ஐந்து தேவதைகள் இவைகளையும் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். கிரஹத்திற்கு யஜமானனான தேவதை 'அதிதேவதை' என்றும், அந்த அதிதேவதைக்கும் யஜமானனான தேவதை பிரத்யதி தேவதை என்றும் வழங்கப்படும்.

கிரஹங்கள்	அதிதேவதை	பிரத்யதி தேவதை
சூரியனுக்கு	அக்னி	ருத்திரன்
சந்திரனுக்கு	ஜலாபிமானி தேவதை	கௌரீ
செவ்வாய்க்கு	பூதேவி	*க்ஷேத்திரபாலன்
புதனுக்கு	விஷ்ணு	நாராயணன்
குருவுக்கு	இந்திர மருத்துவான்	பிரும்மா
சுக்கிரனுக்கு	இந்திராணீ	இந்திரன்
சனிக்கு	யமன்	பிரஜாபதி
ராகுவுக்கு	கோதேவதை	ஸர்ப்பராஜன்
கேதுவுக்கு	சித்திரகுப்தன்	பிரும்மா

* ஸ்கந்தன் என்று சொல்வாருமுளர்.

இவ்விதம் பிரதிமைகளை ஸ்தாபித்துக்கொண்டு பின் எழுதப்படும் மந்திரங்களைப் படித்து அந்தந்தப் பிரதிமைகளில் அந்தந்தக் கிரஹம் அதிதேவதை பிரத்யதி தேவதை இவற்றை ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும். எந்த மந்திரத்தையும் அதற்குரிய ருஷி, சந்தஸ் தேவதை இவைகளை* நியாசஞ் செய்துகொண்ட பிறகே படிக்கவேண்டுமென்று மந்திரசாஸ்திரங்கள் வற்புறுத்துவதால், அவற்றையும் நாம் இங்கு எழுதுகிறோம். அஃதுடன்.

जन्म भूर्गोत्रमेतेषां जन्मस्थानसुखानि च ।
योऽज्ञात्वा कुरुते शान्तिं ग्रहास्तेनावमानिताः ॥

கிரஹங்களின் ஜன்மகாலம், வாஸபூமி, கோத்திரம் ஜன்ம ஸ்தானம், சுகசாதனமான பத்தினீ புத்திர பரிவாரங்கள் இவை முதலியவற்றை அறிந்துகொள்ளாமல் எவன் சாந்தியைச் செய்கின்றானோ அவனால் கிரஹங்கள் அவமதிக்கப்பட்டவைகளாக ஆகின்றன என்று ஸ்காந்தத்தில் சொல்லி யிருப்பதால் கோத்திராதிகளை அறிவது மவச்யமாகின்றது. ஆதலால் நாம் கோத்திரம் முதலியவற்றையும் குறிப்பிடுகிறோம்—

त्रिष्टुप्छन्दः, सवितादेवता, सूर्यावाहने विनियोगः ॥

(मन्त्रः) आसत्येन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यं च ।
हिरण्ययेन सविता रथेनादेवो याति भुवना विपश्यन् ॥

ओं भूर्भुवस्सुवः, सूर्यग्रहेहागच्छ, सूर्यग्रहं, रक्तवर्णं, रक्तगंधं, रक्तपुष्पं, रक्तमाल्यांबरधरं, रक्तच्छत्र-ध्वज-रथ-पताकादिशोभितं, दिव्यरथसमारूढं, मेरुं प्रदक्षिणीकुर्वाणं, प्राङ्मुखं, पद्मासनस्थं, द्विभुजं, सप्ताश्वं, सप्तरज्जुं, कलिङ्गदेशाधिपं, काश्यगोत्रं, प्रभवसंवत्सर माघशुद्धसप्तम्यां विशाखानक्षत्रे-जातं, सिंहराश्यधिपतिं, भानुवारप्रयुक्तं, किरीटिनं सुखासीनं, पत्नी-पुत्र-परिवार-समेतं, ग्रहमण्डलप्रविष्टं, अस्मिन्नधिकरणे मध्ये वर्तुलाकारमण्डले गोधूमधान्यस्योपरि प्रतिष्ठापितायां प्रतिमायां सूर्यग्रहमावाहयामि ।

என்று சொல்லி சூர்யப் பிரதிமையில் சூர்யக்கிரஹத்தை ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு सूर्यग्रह इह तिष्ठ என்றுசொல்லி சிவந்தபுஷ்பம், அக்ஷதம் இவற்றால் பிரதிமையில் சூர்யக்கிரஹத்தை ஸ்தாபனஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு—

अग्निं दूतमिति सूर्याधिदेवता मन्त्रस्य—मेधातिथिः ऋषिः, गायत्री च्छन्दः, अग्निर्देवता, अग्न्यावाहने विनियोगः । (मन्त्रः) अग्निं दूतं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसम् । अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम् ॥ ओं भूर्भुवस्सुवः, सूर्यग्रहाधिदेव अग्ने इह आगच्छ, सूर्यग्रहाधिदेवतां, साङ्गं, सायुधं, सवाहनं, शक्ति-पत्नी-पुत्र-परिवार-समेतं, अग्निं सूर्यग्रहस्य दक्षिणतः आवाहयामि ।

என்று சொல்லிசூர்யப் பிரதிமைக்குத் தென்பக்கத்தில் வைக்கப்பட்ட அக்னிப்பிரதிமையில் அக்னியை ஆவாஹனஞ் செய்ய

(मन्त्रः) एषामीशे पशुपतिः पशूनां चतुष्पदामुत च द्विपदाम् । निष्क्रीतोऽयं यज्ञियं भागमेतु रायस्पोषा यजमानस्य सन्तु ॥ ओंभूर्भुवस्सुवः, सूर्यग्रह-प्रत्यधिदेव रुद्र इहागच्छ, सूर्यग्रहप्रत्यधिदेवतां, साङ्गं. सायुधं, सवाहनं, शक्ति-पत्नी-पुत्र-परिवार-समेतं सूर्यग्रहस्योत्तरतः रुद्रमावाहयामि ।

என்று சொல்லி சூர்யப் பிரதிமைக்கு வடபக்கத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ருத்திரப் பிரதிமையில் ஸ்ரீருத்திரனை ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு **श्रीरुद्र इह तिष्ठ** என்று சொல்லி சிவந்த புஷ்பம், அக்ஷதம் இவற்றால் பிரதிமையில் ஸ்ரீருத்திரனைப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

இனி மேற்படித்த மந்திரங்களின் அர்த்தத்தைஎழுதுகிறோம்—**असत्येन......विपश्यन्** ॥ [ப - ரை] **सत्येन**=அழிவற்றதான-மற்றப் பிரகாசத்தால் அடக்கப்படாத **रजसा** = தேஜஸ்ஸினால் **आवर्तमानः**=எங்குமிருந்துகொண்டும் **अमृतम्**=மரணமற்ற தேவர்களையும் **मर्त्यंच**=மனிதர்களையும் **निवेशयन्**=அவரவர்க்குரிய கர்மங்களில் ஸ்தாபித்துக்கொண்டும் (ஸூர்யன் கிளம்பியவுடன் அந்தந்தப் பிராணிகள் அததற்குரிய கார்யங்களைச் செய்வதற்குத் தொடங்குவதாலிவ்விதஞ் சொல்லப்படுகிறது.) **सविता**=ஜகத்திற்குப் புஷ்டியைக் கொடுக்கின்றவரும் **देवः**=சுயமாய் பிரகாசிக்கின்றவருமான ;சூர்யன் **हिरण्ययेन**=தங்கமயமான **रथेन**=ரதத்தினால் **भुवना**==14 உலகங்களை **विपश्यन्**=நன்கு பார்த்துக்கொண்டு—பிராணிகளின் கர்மங்களுக்குச் சாக்ஷியாக இருந்துகொண்டு **आयाति**= ஆகாசவீதியில் சஞ்சரிக்கிறார்.

மீதமுள்ள **सूर्यग्रहे हागच्छ** என்றது முதலிய பாகங்களுக்கு பின்வருமாறு அர்த்தங் கொள்ளவேண்டும்—ஓ ஸூர்யனே! நீர் இங்கு வருவீராக! சிவந்த நிறமுள்ளவரும், சிவந்த புஷ்பத்தைத் தரித்தவரும், சிவந்தமாலை, வஸ்திரம் இவைகளைத் தரித்திருக்கின்றவரும், பத்மாஸனத்தில் வீற்றிருப்பவரும், இரண்டு கையுள்ளவரும், 7 குதிரையுள்ளவரும், 7 கடிவாளங்களுள்ளவரும், களிங்கம் என்ற தேசத்திற்கதிபதியும், காச்யபகோத்திரமுள்ளவரும், பிரபவஸம்வத்ஸர மாகசுத்த ஸப்தமியில் பிறந்தவரும், சிங்கராசிக்கு யஜமானரும், ஞாயிற்றுக்கிழமைக்கு யஜமானரும், கிரீடமுள்ளவரும், சுகமாய் உட்கார்ந்திருப்பவரும், பத்தினீ புத்திரன் பரிவாரம் இவைகளுடன் கூடியவரும், கிரஹங்களின் மண்டலத்தில் அடங்கியவருமான சூர்யனைச் சக்கிராகாரமான மண்டலத்தில் கோதுமை என்ற தான்யத்தின் மேல் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டப் பிரதிமையில் என்னால் செய்யப்படுகின்ற பூஜையை ஏற்றுக்கொண்டு அருள் புரிவதற்காக ஆவாஹணம் செய்கிறேன். (வந்து வஸிக்கவேண்டுமாய் பிரார்த்திக்கிறேன்.)

अग्निं......सुक्रतुम्—(ப - ரை) **दूतम्**=அந்தந்தத் தேவர்களைக் குறித்து கொடுக்கப்படுகின்ற ஹவிஸ்ஸைப் பெற்றுக்கொண்டு அந்தந்தத் தேவர்களிடம் கொண்டுபோய்க் கொடுக்கின்றவரும் **होतारम्**=தேவர்களை ஹவிர்ப்பாகத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காகக் கூப்பிடுகின்றவரும் **विश्ववेदसम्**=எல்லாவற்றையும் அறிகின்றவரும், **अस्य**=இந்த **यज्ञस्य**=என்னால் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்ற நவக்கிரஹாராதனம் என்ற கர்மத்திற்கு **सुक्रतुम्**=நல்லபயனைக் கொடுப்பதற்குச் சாதனமாயிருத்தலை (**संपादयन्तम्**=உண்டு பண்ணுகின்றவருமான) **अग्निम्**=அக்னியை **वृणीमहे**=பூஜையை ஏற்றுக்கொள்வதற்காக வரவேண்டுமாய்ப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

येषामीशे......सन्तु (ப - ரை) **एषाम्**=நேரில் காணப்படுகின்ற **चतुष्पदाम्**=நான்குகால்களுள்ளவைகளும் **द्विपदाम्**=இரண்டு கால்களுள்ளவைகளுமான **पशूनाम्**=பிராணிகளுக்கு (**यस्मात्**=எதனால் **रुद्रः**=ஸ்ரீருத்திரன்) **ईशे**=ஸ்வாமியாக ஆகின்றாரோ (**तस्मात्**=அதனால் **सः**=அந்த ருத்திரன்) **पशुपतिः**=பசுபதி என்றுப்பிரஸித்தராக

யமான **भागम्**=பாகமாயிருத்தலை **एतु**=அடையவேண்டும். **यजमान-स्य**=யஜமானனுக்கு **रायस्पोषाः**=தனத்தின் பெருக்குகள் **सन्तु**=உண்டாகவேண்டும்.

தனக்குச் சொந்தமாக இல்லாத பிறருடைய சொத்தை எடுத்து மற்றவர்க்குத் தானஞ்செய்வதென்பது சாஸ்திர விருத்தம். உலகிலுள்ள சகலப்பிராணிகளுக்கும் ஸ்ரீருத்திரன் யஜமானனாக விளங்குகின்றார். ஆதலால் உலகிலுள்ள எல்லாப் பிராணிகளும் ஸ்ரீருத்திரனுடைய சொத்தாக ஆகின்றன. ஆகவே அவரிடமிருந்து அனுமதி பெறாமல் ஓர்பசுவை ஹவிஸ்ஸாக உபயோகித்துயாகஞ் செய்வதென்பது நியாய விருத்தமாதலால் ஸ்ரீருத்திரனிடமிருந்து அவச்யம் அனுமதியைப் பெறவேண்டும். அவ்விதமனுமதியைப் பெறுவதற்காக ஸ்துதி செய்வதில் **प्रमिशे** என்ற மந்திரம் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இம்மந்திரம் ஸ்ரீருத்திரனின் மஹிமையை வெளியிடுகின்றபடியால் இதைப்படித்து ஸ்ரீருத்திரவாஹனஞ் செய்யப்படுகின்றது.

(தா — ம்) **पशुपतिः** என்றபதத்தின் கருத்தை **पशूनाम् ईशे**= என்றபாகம் விளக்குகின்றது. **पशूनाम्**=என்றபதத்தின் கருத்தை **द्विपदाम्, चतुष्पदाम्** என்றபாகம் வெளியிடுகின்றது. **द्विपदाम्, चतुष्पदाम्**=என்று சொன்னதை உபலக்ஷணமாக வைத்துக்கொண்டு ஜீவஸாமான்யத்தைக் கிரஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். **पशु-पतिः** என்றபதத்திற்குச் சகல ஜீவர்களுக்கும் யஜமனன் என்று முடிவானபொருள் ஏற்படுகின்றது. ஆகவே ஓ ருத்திரனே! நீர் சர்வேச்வரனாக இருக்கின்றபடியால் யாகத்திற்காகச் சம்பாதிக்கப்பட்ட இந்தப் பசு "இது இந்த ஜீவனுக்குச் சொந்தமாக ஆகட்டும்" என்று அனுமதிக்கவேண்டும். அஃதுடன் யஜமானனுக்குத் தனப் பெருக்கு உண்டாகவேண்டுமாறும் அருள் புரியவேண்டும் என்று கருத்து.

இன்னது அதிதேவதை என்பதும், இன்னது ப்ரத்யதிதேவதை என்பதும் சாஸ்திரங்கள் வாயிலாகவே அறியக் கூடியது. பிறகு

आप्यायस्वेत्यस्य मन्त्रस्य—गौतम ऋषिः, गायत्री च्छन्दः, सोमो देवता, अधिदेवता प्रत्यधिदेवतासहित चन्द्रग्रहावाहने विनियोगः। (मन्त्रः) आप्यायस्व समेतु ते विश्वतस्सोमवृष्णियम्। भवा वाजस्य संगथे॥ ओं भूर्भुवस्सुवः, चन्द्रग्रह इह आगच्छ, श्वेतवर्णं श्वेतगंधं, श्वेतपुष्पं, श्वेतमाल्यांबरधरं, श्वेतच्छत्र-ध्वज-रथ-पताकादि-शोभितम्, दिव्यरथसमारूढं, मेरुं प्रदक्षिणीकुर्वाणं, दशाश्वरथवाहनं, प्रत्यङ्मुखं, द्विभुजं, दण्डधरं, यामुनदेशाधिपतिं, आत्रेयगोत्रं, नन्दनसंवत्सरकार्तिकशुद्धचतुर्दश्यां कृत्तिकानक्षत्रेजातं, कर्कटराश्यधिपतिं, इन्दुवासरप्रयुक्तं, किरीटिनं, सुखासीनं, पत्नी-पुत्र परिवार-समेतं, ग्रहमण्डले प्रविष्टं, चन्द्रग्रहं अस्मिन्नधिकरणे सूर्यस्य आग्नेयदिग्भागे, समचतुरश्रमण्डले तण्डुलधान्यस्योपरि भगवन्तं चन्द्रग्रहमावाहयामि॥

என்று சொல்லி சந்திரப் பிரதிமையில் சந்திரக் கிரஹத்தை ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு **चन्द्रग्रह इह तिष्ठ** என்று சொல்லி வெண்ணிற முள்ள புஷ்பம் அக்ஷதம் இவற்றால் பிரதிமையில் சந்திரக்கிரஹத்தைப்பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். பிறகு

(मन्त्रः) अप्सु मे सोमो अब्रवीदन्तर्विश्वानि भेषजा। अग्निं च विश्वशंभुवमापश्च विश्वभेषजीः॥ ओं भूर्भुवस्सुवः, चन्द्रग्रहाधिदेवताः, साङ्गाः, सायुधाः, सवाहनाः, शक्ति-पत्नी-पुत्र-परिवार-समेताः, चन्द्रग्रहस्य दक्षिणतः अप आवाहयामि॥

என்று சொல்லி சந்திரப்பிரதிமைக்குத் தென்பக்கத்தில் வைக்கப்பட்ட ஜலாபிமானிதேவதாப்பிரதிமையில் ஜலாபிமானி தேவதைகளை ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு **आपः इहतिष्ठत**

(मन्त्रः) गौरी मिमाय सलिलानि तक्षत्येकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी । अष्टापदी नवपदी बभूवुषी सहस्राक्षरा परमे व्योमन् । ओं भूर्भुवस्सुवः, चन्द्रग्रहप्रत्यधिदेवतां, साङ्गां, सायुधां, सवाहनां, शक्ति-पुत्र-परिवार-समेतां, चन्द्रग्रहस्योत्तरतः, गौरीमावाहयामि ।

என்று சொல்லி சந்திரப்பிரதிமைக்கு வடக்குதிசையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கௌரீப்பிரதிமையில் கௌரியை ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு **हे गौरि इह तिष्ठ** என்று சொல்லி ஷெ பிரதிமையில் வெண்ணிறமான புஷ்பம், அக்ஷதம் இவற்றால் கௌரியை ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

இனிமந்திரார்த்தங்களை எழுதுகிறோம். **आप्यायस्व......संगथे ।** (ப - ரை) **सोम**=ஓ சந்திரனே! **आप्यायस्व**=(என்னை) விருத்தியையடைந்தவனாகச் செய்வாயாக. **ते**=உன்னுடைய **वृष्णियम्**=வீர்யம் (ஓஷதிகளுக்கு விசேஷமான சக்தியைக்கொடுக்கின்ற சாமர்த்யம்) **विश्वतः**=எங்கும் **समेतु**=பரவவேண்டும். **वाजस्य** = அன்னத்தை **संगथे**=சேர்த்துவைப்பதில் (**निमित्तम्**=நிமித்தமாக) **भव**=ஆகவேண்டும்.

(தா - ம) ஓஷதிகளுக்கு ஆரோக்யத்தையுண்டு பண்ணும் சக்தி சந்திரகிரணசம்பந்தத்தால் விருத்தியடைகின்றது. ஆனது பற்றியே சந்திரனுக்கு "ஓஷதீசன்" என்றும் ஒருபெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஓஷதிகளுக்குச் சக்தியை விருத்தி செய்வதற்குரிய யோக்யதை வாய்ந்தச் சந்திரன் தனது அந்தச் சக்தியை எல்லா ஓஷதிகளிலும் விசேஷமாகப் பரவும்படி செய்வதுடன், அந்த ஓஷதிகளைச் சாப்பிடுவதால் எனது சரீரத்திலும் விருத்தியைச் செய்யவேண்டும். மேலும் உணவு பொருள்கள் விரும்பியவளவு கிடைக்குமாறும் அனுக்கிரஹிக்கவேண்டும். (எ-று)

மான புஷ்பத்தைத் தரித்தவரும், வெண்ணிறமான மாலை வஸ்திரம் இவைகளைத் தரித்தவரும், வெண்ணிறமான கொடை த்வஜம், ரதம் கொடி இவைகளால் விளங்குகின்றவரும், சிறந்ததான ரதத்தில் ஏறி இருப்பவரும், மஹாமேருவைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்பவரும், 10 குதிரைகள் கட்டிய தேரில் வீற்றிருப்பவரும், மேற்கு முகமாக இருப்பவரும், இரண்டு கைகளுள்ளவரும், தண்டத்தைக் கையில் தரித்தவரும், யாமுன தேசத்திற்கு யஜமானனும், அத்திரி கோத்திரத்தில் பிறந்தவரும், நந்தன வருஷம் கார்த்திக சுத்த சதுர்தசியில் கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தில் ஜனித்தவரும், கடகராசிக்கு யஜமானரும், திங்கள் கிழமைக்கு யஜமானரும், கிரீடமுள்ளவரும், சுகமாய் உட்கார்ந்திருப்பவரும், பத்தினீ, புத்திரன், பரிவாரம் இவைகளுடன் கூடியவரும், கிரஹமண்டலத்தில் அடங்கியவருமான சந்திரனை இவ்விடத்தில் சூர்யனுக்குத் தென்கிழக்கு திசையில் நான்குமூலைப் படங்கான ஸ்தானத்தில் அரிசியின்மேல் வைக்கப்பட்ட பிரதிமையில் ஆவாஹனஞ் செய்கிறேன். இங்கு சொல்லிய லக்ஷணம் வாய்ந்தவராக சந்திரனை தியானிக்கவேண்டும்.

अप्सु......भेषजीः । (ப - ரை) **अप्सु**=ஜலங்களில் **अन्तः**=நடுவில் **विश्वानि**=சகலவிதமான **भेषजा**=மருந்துகள் (**सन्ति**=இருக்கின்றன **इति**=என்றும்) **विश्वशंभुवम्**=ஜகத்திற்கு க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கின்ற **अग्निंच**=அக்னியை (**वर्तमानम्**=இருப்பதாகவும்,) **आपः**=ஜலங்கள் (**स्वरूपतः**) **च**=ஸ்வபாவமாகவே **विश्वभेषजीः**=எல்லா வியாதிகளுக்கும் மருந்துகளாக ஆகின்றன (**इति**=என்றும்) **सोमः**=சந்திரன் **मे**=எனக்கு **अब्रवीत्**=சொன்னார்.

(தா - ம்) ஓஜலாபிமானி தேவதைகளே! ஓஷதீசனான சந்திரன் உங்களது சரீரமான ஜலத்தில் சகல ஓஷதிகளின் சாரமாம் சமிருப்பதாயும் (கங்காதி நதீதீர்த்தங்கள் சிறந்த ஓஷதிகளின் ஸம்பந்தமடைந்துப் பிரவஹிக்கின்ற படியாலும், அதனால் அவற்

...கின்ற அக்னியு மிருப்பதாயும் (பஞ்சீகரணப் பிரக்கிரியைப் படியும், அனுபவத்தாலும் ஜலத்தில் அக்னியிருப்பது பிரசித்தம்) சாரீரரோகம், மானஸரோகமான பாபகர்மங்கள் இவற்றை நாசஞ் செய்வதில் சுத்ததீர்த்தம் மாத்திரமே சிறந்த மருந்தாகின்றதென்றும் சொல்லி இருக்கிறார். ஆகவே நீங்கள் ஒஷதீசனை சந்திரனாலும் புகழப்பட்டிருக்கின்றபடியால் உங்களுடைய மஹிமை அளவிட-முடியாதது. அத்தகைய மஹிமை வாய்ந்த நீங்கள் எனது பூஜையை ஏற்றுக் கொள்வதற்காக இந்தப் பிரதிமையில் சான்னித்யம் செய்யவேண்டும். (எ-று)

गौरी......व्योमन् ॥ (ப - ரை) **सलिलानि** = ஜலத்தினின்றுமுண்டான ஸகலப்பிரபஞ்சங்களையும் **तक्षती**=தனது சரீரமான சப்தப் பிரபஞ்சத்தினின்றும் சிறிதாகச் செய்கின்றவளும் **एकपदी**=ஒருபாதமுள்ளருக்கு **द्विपदी** = இரண்டு பாதமுள்ளருக்கு **चतुष्पदी**=நான்கு பாதமுள்ளருக்கு **अष्टापदी**=எட்டுப்பாதமுள்ளருக்கு **नवपदी**=ஒன்பது பாதமுள்ளருக்கு 'என்றக் கிரமமாய் (**वर्धमाना**=விருத்தியை யடைகின்றவளாய்க்கொண்டு) **सहस्राक्षरा**=அனேகாக்ஷரமுள்ளவளாக **बभूवुषी**=ஆவதற்கு விருப்பமுள்ளவளும் **परमेव्योमन्**=ஜகத்காரணமான பிரும்மத்தினிடம் (**स्थिता**=(இருக்கின்றவளும்) **सा**=பிரசித்திபெற்றவளுமான **गौरी**=பார்வதீ தேவி (**सर्वजगत्**=எல்லாலோகத்தையும்) **विमाय**=அளக்கிறாள். பேதத்தை ஏற்படுத்துகிறான்.

[தா - ம்] **अप एव ससर्जादौ** (ஜலத்தையே முதலில் படைத்தார்] என்ற சாஸ்திரப்படி பார்த்திவமான வஸ்துக்களைச் சிருஷ்டிக்கத் தொடங்கு முன்னர் ஈச்வரன் ஜலத்தைப் படைத்து அதனின்றுமே பார்த்திவமான சகலப்பிரபஞ்சத்தையுமுண்டு பண்ணினாராகையால் பார்த்திவப்பிரபஞ்சம் யாவும் ஜலத்தின் விகாரமாக ஆகின்றது பற்றி **सलिलानि** என்றபதம் போடப்பட்டது. **सलिलानि** என்று சொல்லியதை உபலக்ஷணமாக

நான் பிடிக்கின்றேன். பகன், அர்யமா முதலிய தேவர்கள் யாவரும் எனக்குக் கிருஹஸ்தாச்ரமத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக உன்னைக் கொடுத்திருக்கின்றனர். அதாவது—அர்யமா முதலிய தேவர்களின் சம்மதியின் பேரில் இந்தப்பாணிக்கிரஹணம் என்ற கார்யம் நடைபெறுகின்றது. (எ - று)

4 **यत्र**=எந்த கிருஹஸ்தாச்ரமத்தில் **पूर्ववहः**=ஆதிகாலத்தில் விவாஹத்தைச் செய்துகொண்ட **पूर्वे**=முந்தின **जनासः**=ஜனங்களான **ते**=அந்தப் பகன் முதலிய தேவர்கள் **हिताः**=இருந்தனரோ **देवेभ्यः**=தேவர்களுள் **प्रथमः**=முந்தினவரான **सौभ्रवः**=அக்னி **यत्र**=எந்தக் கிருஹஸ்தாச்ரமத்தில் **मूर्धन्वान्**=தலைமை வஹித்தவராக **आतपत्**=பிரகாசித்தாரோ (**तस्मैगार्हस्त्याय**=அந்தக்கிருஹஸ்தாச்ரமத்திற்காக) **मह्यं त्वादुः**=உன்னை என்னையும் பொருட்டு கொடுத்தனர்.

5 (ப - ரை) **सुभगे !**=நல்லபாக்யம் பெற்றவளும், **वाजिनीवति**=அன்ன ஸமிருத்தியைப் பெற்றவளுமான, அல்லது யாவராலும் ஸ்துதிக்கப் பட்டவளுமான **सरस्वति**=ஓ ஸரஸ்வதீதேவியே! **इदम्**=இந்தப் பாணிக்கிரஹணம் என்ற கார்யத்தை **प्राव**=நன்றாய்க் காப்பாயாக. இதன் மூலம் நான் கன்னிகை ஆகிய இருவருக்கும் நன்மை யுண்டாகவேண்டும் என்று கருத்து. **ताम्**=ஜகத்தில் பிரஸித்திபெற்ற **त्वा**=உன்னை **विश्वस्य**=சகல விதமான **भूतस्य**=பிராணிகளுக்கு **अग्रतः** = முன்னிலையில் **प्रगायामसि**=நன்றாய் ஸ்தோத்திரஞ் செய்கிறோம்.

(தா - ம்) ஓ ஸரஸ்வதி தேவியே ! நீ எவ்விதம் அளவற்ற பாக்யத்தையும், அன்னஸமிருத்தியையும் பெற்றிருக்கின்றாயோ அவ்விதமே நாங்களிருவம் இந்தப் பாணிக்கிரஹணம் என்ற கர்மாவைச் செய்துகொண்டது முதல் தனம், தான்யம், முதலிய போக்ய வஸ்துக்களையும் போகங்களையும் அடைந்து வாழவேண்டுமாறு அனுக்கிரஹிக்கவேண்டும். அவ்விதம் நீ என்னை அனுக்

6 (ப - ரை) **यः पवमानः**=எல்லாவற்றையும் சுத்தம்செய்கின்ற எந்த வாயு **सर्वाः**=சமஸ்தமான **प्रदिशः**=கிழக்கு மேற்கு முதலிய மஹாதிக்குகளையும் **दिशः**=மூலைத் திக்குகளையும் **अन्वेति**=கிரமமாய் அடைகின்றாரோ. வாயுவினால் வியாபரிக்கப் படாத திக்கு கிடையாவென்பது கருத்து. **हिरण्यहस्तः**=தன்னை ஸ்துதிப்பவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்காகச் சுவர்ணத்தைக் கையில்தரித்தவரும் **ऐरम्मः**=அன்னத்தை யுண்டுபண்ணுக்கின்ற அக்னிக்குச் சுஹிருத்துமான **सः**=அந்தவாயு **त्वा**=உன்னை **मन्मनसम्**=என்னிடம்பற்றுள்ளவளாக **करोतु**=செய்யவேண்டும்.

(தா - ம்) கிழக்குமுதலிய மஹாதிக்குகள், தென்கிழக்கு முதலிய அவாந்தரதிக்குகள் (மூலைத்திக்குகள்) முதலிய சகல திசைகளிலும் சஞ்சரிக்கும் வலிமையுள்ளவரும், எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் சுத்தியைச் செய்கின்றவரும், உணவுப் பொருள்களை வேகும்படிச்செய்து உண்ணக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்துவதால் உணவைக்கொடுக்கின்ற அக்னிக்குத்தோழனும், தன்னை ஸ்துதிப்பவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்காகத் தயாராய் கையிலேயே சுவர்ணத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பவருமான வாயுதேவன் உனது மனத்திற்குள் பிரவேசித்து என்னிடம் இடைவிடாத ஸ்நேஹத்தை யடையுமாறு செய்யவேண்டும். (எ - று)

விவாஹம் என்ற கர்மாவில் செய்யவேண்டிய முக்யமான கார்யங்களுள் இம்மந்திரத்தைச்சொல்லி கன்னிகையின்கையைப் பிடித்தல் என்பது மொன்றாகும். இதுவே "பாணிக்கிரஹணம்" என்றதாலும் குறிக்கப்படுகின்றது. இந்தப் பாணிக்கிரஹணத்திற்கு முன்னால் "மாங்கள்யதாரணம்" என்றதொருகார்யம் நமது சம்பிரதாயத்தில் நடைபெறுகின்றது. சாஸ்திரப்பயிற்சியற்றவர்கள் அதையே பிரதான கார்யமாகக்கருதி லக்னம் முதலியன தவறாவண்ணம் மிக்க ஜாக்கிரதையுடன் நடத்திவருகின்றனர் என்பது பிரத்யக்ஷமே. ஆயினும் கிருஹ்ய சூத்திரங்களுள் ஒன்றான பாணிக்கிரஹணத்தைத்தான் நல்ல லக்னத்தில் தவறாவண்ணம் நடத்தவேண்டும் என்று சாஸ்திரமூலம் வெளியாகின்றது. ஆயினும் மாங்கள்யதாரணத்திற்கு மூலம்யாது என்பது முதலியவற்றைப்பற்றி முகவுரையில் விசாரிப்பாம்.

(அ - கை) **सू॰॥ अथैनामुत्तरेणाग्निं दक्षिणेन पदा प्राचीमुदीचीं वा दिशमभिक्रमयति, एकमिष इति (आ॰ गृ॰ ख 4, सू॰ 15)** பிறகு அக்னிக்கு வடவண்டையில் கன்னிகையை வலதுகாலால் கிழக்குதிசையைக் குறித்தோ வடக்குதிசையைக்குறித்தோ நடக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். (அதாவது—வரன் கன்னிகையின் வலது காலைப்பிடித்து 7 அடி எடுத்து வைக்கவேண்டும்) என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இஃதே "சப்தபதீ" என்ற விவாஹாங்கமாகும் அச்சமயம் ஜபிக்கவேண்டியமந்திரம் பின்வருமாறு—

७ एकमिषे विष्णुस्त्वान्वेतु, ८ द्वेऊर्जे, ९ त्रीणि व्रताय, १० चत्वारि मायोभवाय, ११ पञ्च पशुभ्यः, १२ षड्ऋतुभ्यः, १३ सप्त सप्तभ्यो होत्राभ्यो विष्णुस्त्वाऽन्वेतु ॥

(ப - ரை) இங்கு படிக்கப்பட்ட 7 மந்திரங்களுள் முதல் மந்திரத்தில் படிக்கப்பட்ட **विष्णुस्त्वान्वेतु** என்றபாகத்தைப் பின்னர்வருகின்ற 5 மந்திரங்களிலும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதம் சேர்த்துக் கொள்வதற்காகவே 7வது மந்திரத்திலும் **विष्णुस्त्वान्वेतु** என்ற பாகம் மறுபடியும் படிக்கப்பட்டிருக்கிறது. **विष्णुः**=சகலப் பிரபஞ்சத்தையும் வியாபரித்திருக்கின்ற ஸ்ரீமன் நாராயணன் **इषे** = உனக்கு அன்னசமிருத்தி யுண்டாவதற்காக **एकम्**=ஓர் அடி தூரம் **त्वा**=உன்னை **अन्वेतु**=அனுசரித்து வரவேண்டும். **विष्णुः**=நாராயணன் **ऊर्जे**=உனக்கு பல விருத்தியுண்டாவதற்காக **द्वे**=இரண்டடி தூரம் **त्वा**=உன்னை **अन्वेतु**=அனுஸரித்து வரவேண்டும். **विष्णुः**=நாராயணன் **व्रताय**=உனக்கு சத்கர்மங்கள் சித்தி.பெறுவதற்காக **त्रीणि**=மூன்றடி தூரம் **त्वा**=உன்னை **अन्वेतु**=தொடர்ந்து வரவேண்டும். **विष्णुः**=நாராயணன் **मायोभवाय**=சுகத்

தடி தூரம் **त्वा**=உன்னை **अन्वेतु**=அனுஸரிக்கவேண்டும். **विष्णुः**=நாராயணன் **ऋतुभ्य**=6 ருதுக்களிலும் க்ஷேமமுண்டாவதற்காக **षट्**=ஆறடி தூரம் **त्वा**=உன்னை **अन्वेतु**=அனுஸரித்து வரவேண்டும். **विष्णुः**=நாராயணன் **सप्तभ्यः**=ஏழு **होत्राभ्यः**=ஹோதா, பிரசாஸ்தா, பிராம்மணாச்சம்ஸி, போதா, நேஷ்டா, அச்சாவாகன், ஆக்னீத்ரன் என்ற ருத்விக்குகளைக்கொண்டு நடைபெறுகின்ற ஸோமயாகம் முதலிய சத்கர்மங்களை யனுஷ்டிப்பதற்குரிய பாக்ய முண்டாவதற்காக **सप्त**=ஏழடி தூரம் **त्वा**=உன்னை **अन्वेतु**=அனுஸரித்து நடந்துவரவேண்டும். ஓ கன்னிகே! ஸ்ரீபதியான நாராயணன் நீ என்னுடன் 7 அடி தூரம் நடந்து வருவதற்குள் ஒவ்வொரு அடிக்கும் இதிற்சொல்லிய ஒவ்வொரு பலன் வீதம் உனக்குக் கொடுத்து அருள்புரிய வேண்டுமாறு நான் பிரார்த்திக்கிறேன் என்று கருத்து.

(அ - கை) **सू०॥ सखेति सप्तमे पदे जपति** (आ. गृ. ख 4 सू 16) ஏழாவது அடியை எடுத்து வைத்ததும் **सखा सप्तपदाभव** என்றது முதலிய மந்திரங்களைப் படிக்கவேண்டும்.

(मन्त्रः) १४ सखा सप्तपदा भव, सखायौ सप्तपदा वभूव, सख्यन्ते
गमेयंसख्यात्ते मा योषंसख्यान्मे मायोष्ठास्समयाव संकल्पावहै, संप्रियौ
रोचिष्णू सुमनस्यमानौ। इषमूर्जमभिसंवसानौ सन्नौ मनांसि संव्रता समुचित्ता-
न्याकरम्। सात्वमस्य मूहममूहमस्मि सात्वं, द्यौरहं पृथिवीत्वंरोतोहं
रेतोभृत्वं मनोहमस्मि वाक्त्वंसामाहमस्म्यृक्त्वंसा मा मनुव्रता भव पुंसे
पुत्ताय वेत्तवै श्रियै पुत्राय वेत्तवा एहि सूनृते ॥

(ப - ரை) **सप्तपदा**=என்னுடன் 7 அடி தூரம் நடந்துவந்த நீ **सखा**=எனக்குத் தோழியாக **भव**=ஆகவேண்டும். **सप्तपदा**=7 அடி தூரம் நடந்து சென்ற நாமிருவரும் **सखायौ**=சினேகிதர்களாக **बभूव**=ஆகக்கடவோம். வதூ, வரன் இரண்டுபேர்களும் எப்பொ

ते=உன்னுடன் **सख्यम्** = சினேகத்தை **गमेयम्**=அடையவேண்டும் (**कन्ये**=ஓ கன்னிகே!) **ते**=உன்னுடைய **सख्यात्**=சினேஹத்தினின்றும் **मायोषम्**=பிரிவையடைய வேண்டாம். (**त्वम्**=நீ) **मे**=என்னுடைய **सख्यात्**=சினேஹத்தினின்றும் **मायोष्ठाः**=பிரிவையடைய வேண்டாம். நம்மிருவருக்கும் ஒரு சமயத்திலும் சினேஹ பங்கம் நேரிட வேண்டாமென்று கருத்து. (**आवाम्**=நாமிருவரும்) **संप्रियौ**=ஒருவரை யொருவர் அடைந்ததால் சந்தோஷத்தை யடைந்தவர்களாகவும் **रोचिष्णू**=ஒருவரை யொருவரடைந்ததால் மிக்கச் சரீரகாந்தியை யடைந்தவர்களாகவும், **सुमनस्यमानौ**=மனத்திற்குச் சமாதானத்தை (கலக்கமற்ற நிலையை) ப்பெற்றவர்களாகவும் **इषम्**=அன்னத்தையும் **ऊर्जम्** = பலத்திற்குக் காரணமான ரஸங்களையும் **अभिसंवसानौ**=சேர்ந்தே அனுபவிக்கின்றவர்களாகவும் (**भूत्वा**=ஆகி) **समयाव**=நன்கு சேர்ந்து இல்லறத்தை நடத்திக்கொண்டு செல்வோமாக. **संकल्पावहै**=செய்யவேண்டிய கார்யங்கள் யாவற்றையும் நாமிருவரும் சேர்ந்தே ஆலோசிப்போமாக. **नौ**=நம்மிருவருடைய **मनांसि**=மனதை **समकरम्**=சேர்ந்ததாக (ஒற்றிருப் பவைகளாக) ச் செய்வோமாக. **व्रता** = தர்மகார்யங்களை **समकरम्**=சேர்ந்தே அனுஷ்டிப்போமாக. **चित्तानि**=பாஹ்யேந்திரியங்களை **समकरम्** = சேர்ந்தவைகளாகச் செய்வோமாக. பாஹ்யேந்திரியங்களாலோ மனஸினாலோ அனுபவிக்கப்படுகின்ற விஷயங்களை நாமிருவரும் சேர்ந்தே அனுபவிக்கவேண்டும் என்றும், தர்மகார்யங்களை நாமிருவரும் சேர்ந்தே அனுஷ்டிக்கவேண்டும் என்றும் கருத்து.

त्वम्=நீ **सा**=ருக்காக **असि**=இருக்கின்றாய் **अहम्**=நான் **अमः**=சாமாவாக (**अस्मि**=இருக்கின்றேன்) **अहम्**=நான் **अमः**=சாமாவாக **अस्मि**=இருக்கின்றேன் **त्वम्**=நீ **सा**=ருக்காக (**असि** = இருக்கின்றாய்.) ருக் ஸாமம் இரண்டும் இணைபிரியாது எவ்விதம் எச்சமயத்திலும் சேர்ந்தே இருக்குமோ அவ்விதமே நீயும், நானும் சேர்ந்திருக்கவேண்டும் என்பதைப் பிரார்த்திப்பதில் மிக்க ஆதரவி

மிருக்கின்றதோ அவ்விதமே நான் உனக்கு மேலானவனுகவும் யஜமானனுகவும்) நீஎனக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடப்பவளாகவும் ஆக வேண்டும் என்று கருத்து. **अहम्**=நான் **रेतः**=சுக்கிரம் என்ற தாது வாக இருக்கிறேன். கார்யமான சுக்கிலத்திற்கும், காரணமான புருஷனுக்கும் அபேதத்தைக் கருதி **रेतोऽहं**=என்று சொல்லப்படுகிறது. **त्वम्**=நீ **रेतोभृत्**=என்னுல் கர்ப்பாசயத்தில் செலுத்தப்பட்ட சுக்கிரம் என்ற தாதுவைத் தரிக்கின்றவளாகின்றுய். **अहम्**=நான் **मनः**=மனஸாக **अस्मि**=இருக்கின்றேன் **त्वम्**=நீ **वाक्**=வாக் என்ற இந்திரியமாக இருக்கின்றுய். எவ்விதம் மனது நினைக்கின்ற சமாசாரத்தையே வாக் வெளியிடுகின்றதோ அவ்விதமே நம்மிருவருக்கும் ஒற்றுமை ஏற்பட வேண்டுமெனக் கருத்து· **अहम्**=நான் **साम**=ஸாமாவாக **अस्मि**=இருக்கின்றேன். **त्वम्**=நீ **ऋक्**=ருக்காக (**असि**=இருக்கின்றுய்) அதிக ஆதரவினுல் மறுபடியும் இவ்விஷயம் படிக்கபபட்டது. **सा**=மேற் சொல்லியபடியுள்ள நீ **माम्**= என்னை **पुंसेपुत्राय**=புருஷப்பிரஜையை **वेत्तवै**=அடைவதற்காக **अनु-व्रता**=அனுஸரித்தவளாக **भव**=இருப்பாயாக. **श्रियै**=சம்பத்தையும் **पुत्राय**=புருஷப் பிரஜையையும் **वेत्तवै**=அடைவதற்காக (**मामनुव्रता-भव**=என்னை அனுஸரித்தவளாக ஆகவேண்டும்) புத்திரலாபத்தை இரண்டாவது தடவையாகக் கூறியது மிக்க ஆதரவினுல் என்று கண்டுகொள்ளவேண்டும். **सूनृते**=பிரியமாய் பேசுகின்ற ஓ கன்னிகே ! **एहि**=என்னுடன் வருவாயாக.

மூன்றுவது கண்டம் முற்றிற்று.

நான்காவது கண்டம்.

(அ - கை) **सू०॥ प्राग्घोमात्प्रदक्षिणमग्निं कृत्वा यथास्थानमुपविश्याऽन्वारब्धायामुत्तरया आहूतीर्जुहोति सोमायजनिविदे स्वाहेत्येतैः प्रतिमन्त्रम्** (**आ. गृ. ख** 5; **सू०** 1.) பிறகு ஹோமஞ் செய்வதற்கு முன் **विदे स्वाहा** என்றது முதலிய மந்திரங்களால் ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் ஒவ்வொரு ஆஹுதிவீதம் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அம்மந்திரங்களாவன—

१ सोमाय जनिविदे स्वाहा । २ गन्धर्वाय जनिविदे स्वाहा । ३ अग्नये जनिविदे स्वाहा। ४ कन्यला पितृभ्यो यती पतिलोकमवदीक्षामदास्थ स्वाहा । ५ प्रेतो मुञ्चाति नामुतस्सुबद्धा ममु तस्करत् । यथेयमिन्द्र मीढ्वस्सुपुत्रा सुभगाऽसति ॥ ६ इमां त्वमिन्द्र मीढ्वः सुपुत्रां सुभगां कुरु । दशास्यां पुत्रानाधेहि पतिमेकादशं कृधि ॥ ७ अग्निरैतु प्रथमो देवतानां सोऽस्यै प्रजां मुञ्चतु मृत्युपाशात् । तदयं राजा वरुणोऽनुमन्यतां यथेयं स्त्री पौत्रमघं न रोऽदात् ॥ ८ इमामग्निस्त्रायतां गार्हपत्यः प्रजामस्यै नयतु दीर्घमायुः । अशून्योपस्था जीवतामस्तु माता पौत्रमानन्दमभि प्रबुध्यतामियम् ॥ ९ मा ते गृहे निशि घोष उत्थादन्यत्र त्वद्रुदत्यस्संविशन्तु । मा त्वं विकेश्युर आवधिष्ठा जीवपत्नी पतिलोके विराज पश्यन्ती प्रजां सुमनस्यमानाम् ॥ १० द्यौस्ते पृष्ठं रक्षतु, वायुरूरू, अश्विनौ च स्तनं, धयन्तं सविताऽभिरक्षतु । आवाससः परिधानाद्बृहस्पतिर्विश्वेदेवा अभिरक्षन्तु पश्चात् ॥ ११ अप्रजस्तां पौत्रमृत्युं पाप्मानमुत वाऽघम् । शीर्ष्णः स्रजमिवोन्मुच्य द्विषद्भ्यः प्रतिमुञ्चामि पाशम् ॥ २२ इमं मे वरुण, १३ तत्वायामि, १४ त्वन्नो अग्ने, १५ सत्वन्नो अग्ने, १६ त्वमग्ने अयास्ययासन्मनसाहितः । अयासन् हव्यमूहिषे ऽयानोधेहि भेषजम् ॥

(ப - ரை) (1, 2, 3) **जनिविदे**=இந்தக்கன்னிகையை யடைந்தவரான **सोमाय**=சோமன் என்ற தேவனைக் குறித்து **स्वाहा**=இந்த ஆஜ்ய (நெய்யானது) மானது அக்னியில் விடப்பட்டதாயாகவேண்டும். **जनिविदे**=இந்தக் கன்னிகையை யடைந்தவரான **गन्धर्वाय**= கந்தர்வனைக் குறித்து **स्वाहा**=இந்த ஆஜ்யத்திரவ்யம் அக்னியில்

டும். . सोमःप्रथमोविविदे என்ற சாஸ்திரப்படி விவாஹமாகின்ற கன்னிகையை ஸோமன், கந்தர்வன், அக்னி என்ற மூன்றுதேவர்களும் ஒருவருக்குப் பின் ஒருவராக அபிமானிக்கின்ற படியால் அவர்கள் இந்தக் கன்னிகையையடைந்தவர்களாக ஆகின்றனர். அவர்கள் திருப்தி யடைவதற்காக அக்னியில் இந்த ஆஜ்யம் என்றத் திரவ்யத்தை விடுகிறேன் என்று கருத்து.

(4) कन्यला=இந்தக் கன்னிகை पितृभ्यः=பிதா முதலியோர்களிடமிருந்து पतिलोकम्=பர்த்தாவினுடையகுலத்தை यती=அடைந்தவளாகி दीक्षाम्=கன்னிகையின் பருவத்திற்கு ஏற்பட்ட நியமங்களை अवदास्थ=விட்டுவிட்டாள். स्वाहा=கன்னிகையின் பருவத்திற்கு ஏற்பட்ட நியமங்களில் யாதானும் குறைவு நேர்ந்திருந்தாலும் அதைப்போக்கி அதனுலுண்டாகின்ற கெடுதல்களை விலக்குவதற்காக இந்த ஆஜ்யத்தை அக்னியில் விடுகிறேன்.

(5) मीढ्वः=அபீஷ்டங்களை வர்ஷிக்கின்ற इन्द्र=ஓ இந்திரனே! (इमाम्=இந்தக் கன்னிகையை) इतः=அவளது பிதாவின் குலத்தினின்றும் प्रमुञ्चाति = விடுவிக்கவேண்டும். अमुतः=பர்த்தாவான என்னுடைய குலத்தினின்றும் न=விடுவிக்கக்கூடாது. (किन्तु= பின்னையோ வெனில்) अमु=இந்த எனது குலத்தில் सुबद्धाम्=நன்ருய்ச் சம்பந்தம் பெற்றவளாக अकरत्=செய்யவேண்டும். यथा= எவ்விதம் इयम्=இந்தக் கன்னிகை सुबद्धा=எனது குலத்தில் நன்ருய்ச் சம்பந்தம் பெற்றவளாகி सुपुत्रा=நல்ல :புத்திர சந்ததியைப் பெற்றவளாகவும் सुभगा=நல்ல பாக்யம் பெற்றவளாகவும் असति= ஆவாளோ (அவ்விதம் செய்யவேண்டும்) அபீஷ்டங்களைக்கொடுக்கின்ற ஓ இந்திரனே! இந்தக் கன்னிகைக்குப் பிதாவின் குலத்திலுள்ள அபிமானம் விலகி எனது குலத்திலபிமானம் விருத்தியடையுமாறும், நல்ல புத்திர சந்ததி, தனம், தான்யம், பசு முதலிய பாக்யங்கள் இவைகளைப் பெற்றவளாக ஆகுமாறும் • அனுக்கிரஹிக்கவேண்டும் என்றுகருத்து·

கங்கள் யாவையும் विचक्रमे=அளந்தார். (तदा=அப்பொழுது) पदम् =தனது சரணத்தை त्रेधा=மூன்று விதமாக निदधे=வைத்தார். अस्य=இந்த நாராயணனுடைய पांसुरे=பூமி முதலிய லோகங்களாகிய புழுதிபடிந்த பாதஸ்தானத்தில் समूढम्=உலகங்கள்யாவும் அடங்கிவிட்டன. த்ரிவிக்ரமாவதாரஞ்செய்த காலத்தில் ஸ்ரீநாராயணன் தனது சரணத்தின் மூன்றடிகளாலேயே பூமி, அந்தரிக்ஷம், சுவர்க்கம் என்ற மூன்றுலோகங்களையும் அளந்தார். அவரது மூன்றடிகளுள் இவ்வுலகங்கள்யாவும் அடங்கிவிடுமாயின் அவரது மஹிமை இத்தகைய தென்று வர்ணிக்கவும் முடியுமோ என்று கருத்து.

विष्णो......त्वा ॥ ஸோம யாகத்தில் "ஹவிர்த்தான மண்டபம்" என்று ஓர் இடம் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அந்த மண்டபத்தில் ஹோமஞ்செய்யவேண்டிய ஸோமரஸங்கள் வைக்கப்படுகின்றன. அசுரர்களை நாசஞ் செய்யும் சக்திவாய்ந்த ஸ்ரீமந்நாராயணன் அம்மண்டபத்தில் அசுரர்கள் பிரவேசிக்கா வண்ணம் காப்பாற்றி வருவதால் அம்மண்டபமே விஷ்ணுவாகப் பாவிக்கப்படுகிறது. அவ்விதம் பாவிக்கப்படுவதால் அதன் சம்பந்தியான வஸ்துக்கள் நாராயணனின் அங்கமாக இம்மந்திரத்தால் ஸ்துதிக்கப்படுகின்றன. இதன் விசேஷத்தைக் கல்ப சூத்திரங்களினின்று மறியவேண்டும்.

(ப - ரை) विष्णोः = நாராயணனுடைய रराटम्=நெற்றியாக असि=ஆகின்ருய். विष्णोः=நாராயணனுடைய पृष्ठम्=சிரஸாக असि= ஆகின்ருய். विष्णोः=நாராயணனுக்கு श्नप्त्रे=சுத்தியைச் செய்கின்றவைகளாக स्थः=ஆகின்றீர்கள். विष्णोः = நாராயணனுடைய स्यूः=கயிருக असि=ஆகின்ருய். विष्णोः=நாராயணனுடைய ध्रुवम्= திருடமான (ग्रंथिः=முடிச்சாக) असि=இருக்கின்ருய். (हेहविर्धान-मण्डप=ஓ ஹவிர்த்தான மண்டபமே! त्वम्=நீ) वैष्णवम्=நாராயணனை தேவதையாக வுடையவனுய் असि=இருக்கின்ருய். त्वा=

காப்பாற்றி வருவதாகக் கூறியதிலிருந்து, அசுர நிக்ரஹண சாமர்த்யம் முதலியகுணங்கள் வெளியிடப்பட்ட தாயாகின்ற படியால் அவரை ஆவாஹனஞ் செய்யும் பொழுது இம்மந்திரம் படிக்கப்படுவதாகக் கருத்துக் கொள்ளவேண்டும். (எ - று)

பிறகு பிருஹஸ்பதிக் கிரஹத்தை அதிதேவதைப் பிரத்யதி தேவதை இவற்றுடன் ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும். அம்முறை பின்வருமாறு—

बृहस्पते अति यदर्य इति मन्त्रस्य—गृत्समद ऋषिः, जगती च्छन्दः, बृहस्पतिग्रहो देवता । अधिदेवता-प्रत्यधिदेवता-सहितबृहस्पतिग्रहावाहने विनियोगः । (मन्त्रः) बृहस्पते अति यदर्यो अर्हाद्युमद्विभाति क्रतुमज्जनेषु। यद्दीदयच्छवसर्तप्रजात तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम् ॥ ओं भूर्भुवस्सुवः । बृहस्पतिग्रहेहागच्छ । कनकवर्णं, कनकगंधं, कनकपुष्पं, कनकमाल्यांबरधरं, कनकच्छत्र-ध्वज-रथ-पताकादिशोभितं, दिव्यरथसमारूढं, मेरुं प्रदक्षिणीकुर्वाणं, उत्तराभिमुखं, पद्मासनस्थं, चतुर्भुजं, दण्डाक्षमालाधारिणं, सिंधुद्वीपदेशाधिपतिं, आङ्गीरसगोत्रं, सौम्यसंवत्सरद्वादश्यां धनिष्ठानक्षत्रे जातं, धनुर्मीनराश्यधिपतिं, गुरुवारप्रयुक्तं, किरीटिनं, सुखासीनं, पत्नीपुत्रपरिवारसमेतं, ग्रहमन्डले प्रविष्टमस्मिन्नधिकरणे सूर्यग्रहस्योत्तरदिग्भागे, दीर्घचतुरश्रमण्डले चणकधान्यस्योपरि प्रतिष्ठितायां प्रतिमायां भगवन्तं बृहस्पतिग्रहमावाहयामि ।

என்று சொல்லிப் பிருஹஸ்பதியின் பிரதிமையில் பிருஹஸ்பதிக்கிரஹத்தை ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு **बृहस्पतिग्रह इहतिष्ठ** என்று சொல்லிப் பொன்னிறமுள்ள புஷ்பம், அக்ஷதம் இவற்றால் **ஷி** பிரதிமையில் பிருஹஸ்பதிக்கிரஹத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். பிறகு—

सायुधं, सवाहनं, शक्तिपत्नीपुत्रपरिवारसमेतं, बृहस्पतिग्रहस्य दक्षिणतः इन्द्रमरुत्वमावाहयामि ॥

என்று சொல்லிப் பிருஹஸ்பதிக்கிரஹப் பிரதிமைக்குத் தென் பக்கத்தில் வைக்கப்பட்ட 'இந்திரமருத்வன்' என்ற தேவனுடைய பிரதிமையில் இந்திரமருத்வன் என்ற தேவனை ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு **बृहस्पतिग्रहाधिदेव इन्द्रमरुत्व इहतिष्ठ** என்றுசொல்லி பொன்னிறமான புஷ்பம், அக்ஷதம் இவற்றால் ஷி பிரதிமையில் இந்திர மருத்வனைப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். பிறகு

(मन्त्रः) ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विसीमतस्सुरुचो वेन आवः । सबुध्निया उपमा अस्य विष्ठास्सतश्च योनिमसतश्च विवः । ओं भूर्भुवस्सुवः । बृहस्पतिग्रहप्रत्यधिदेव ब्रह्मन् इहागच्छ, बृहस्पतिग्रहप्रत्यधिदेवतां, साङ्गं, सायुधं, सवाहनं, शक्ति-पत्नी-पुत्र-परिवारसमेतं बृहस्पतिग्रहस्य उत्तरतः ब्रह्माणमावाहयामि ।

என்று சொல்லி பிருஹஸ்பதியின் பிரதிமைக்கு வட பக்கத்தில் வைக்கப்பட்ட பிரும்மதேவனின் பிரதிமையில் பிரும்மதேவனை ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு **बृहस्पतिग्रहप्रत्यधिदेव ब्रह्मन् इहतिष्ठ** என்று சொல்லி பொன்னிறமான புஷ்பம், அக்ஷதம் இவற்றால் **ஷி** பிரதிமையில் பிரும்மதேவனைப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

இனி மந்திரார்த்தம் எழுதப்படுகின்றது— (ப - ரை)

ऋतप्रजात!=மூன்று காலத்திலுமழியவற்றதான பரமாத்மாவினிடமிருந்து தேவர்களுக்குக்குருவாக விளங்கும்படியான கௌரவத்துடன் உண்டான **बृहस्पते!**=ஓ பிருஹஸ்பதியே! **अर्यः** = அரசன் **यत्**=எந்தப்பொருளை **अति**=மற்றவர்களைக்காட்டிலும் அதிகமாய்

शवसा = சௌர்யத்தினல் दीदयत् = மிகவும் பிரகாசிக்கின்றதோ தத्=அந்த चित्रम्=பஹுவிதமான द्रविणम्=பணத்தை अस्मासु= எங்களிடம் धेहि=ஸ்தாபிக்கவேண்டும். ஓ பிருஹஸ்பதியே அரசர்களிடமும், புண்யசாலிகளிடமும், நல்ல சௌர்யசாலிகளிடமும் எந்தச் சம்பத்துத் தங்கி இருக்குமோ அந்தச் சம்பத்து என்னிடமும் நிலைத்திருக்குமாறு அனுக்கிரஹிக்கவேண்டும்என்று கருத்து.

बृहस्पतिग्रह इहागच्छ என்பனமுதலிய பாகங்களுக்கு அர்த்தம் பின் வருமாறு— ஓ பிருஹஸ்பதே! நீர் இங்கு வருவீராக பொன்னிறமுள்ளவரும், பொன்னிறமான சந்தனத்தைப் பூசிக்கொண்டிருப்பவரும், பொன்னிறமான புஷ்பமுள்ளவரும், பொன்னிறமான மாலை வஸ்திரம் இவைகளைத்தரித்தவரும், பொன்னிறமான கொடை, த்வஜம், கொடி முதலியவற்றால் விளங்குகின்றவரும், சிறந்ததானரதத்தில் ஏறி இருப்பவரும், மஹாமேருவைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்பவரும், வடக்குமுகமாயிருப்பவரும், பத்மாஸனத்தில் வீற்றிருப்பவரும், நான்கு கைகளையுடையவரும், தண்டம், ஜபமாலை இவைகளைத் தரித்திருப்பவரும், ஸிந்துத்வீபமென்ற தேசத்திற்கு அதிபதியும், ஆங்கிரஸ கோத்திரமுள்ளவரும், ஸௌம்ய ஸம்வத்ஸரத்தில் த்வாதசியில் அவிட்ட நக்ஷத்திரத்தில் பிறந்தவரும், தனுஸ், மீனம் இவ்விரண்டு ராசிகளுக்கும் யஜமானரும், வியாழக்கிழமையில் ஆராதிக்கத் தகுந்தவரும், கிரீடமுள்ளவரும், சுகமாயுட்கார்ந்திருப்பவரும், பத்தினீ, புத்திரன், பரிவாரம் இவைகளுடன் கூடியவரும், கிரஹமண்டலத்திலடங்கிய வருமான பிருஹஸ்பதிக்கிரஹத்தை இவ்விடத்தில் சூர்யக்கிரஹத்திற்கு வடவண்டையில் நீண்டதான நாற்கோண மண்டலத்தில் கொத்துக் கடலையின் மேல் வைக்கப்பட்ட பிரதிமையில் ஆவாஹனஞ் செய்கிறேன். பிருஹஸ்பதிக்கிரஹத்தை மேற்சொல்லிய வண்ணம் தியானித்தப்பின்னர் ஆவாஹனஞ்செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து.

யப்பட்ட (सोमस्य=ஸோமலதையினுடைய रसम्=ரஸத்தை) यथा= எவ்விதம் अपिबः=குடித்தீரோ (तथा=அவ்விதம்) इह=இந்தச் சோமயாகத்தில் सोमम्=சோமரஸத்தை पाहि = சாப்பிடவேண்டும். शूर=சௌர்யம்வாய்ந்த ஓ இந்திரனே! तव=உம்முடைய प्रणीती= அனுக்ஞையால், (சம்மதியால்) कवयः=மஹான்கள் सुयज्ञाः=யாகங்களை நன்கு அனுஷ்டித்தவர்களாய்க்கொண்டு तव=உம்முடைய शर्मन्=சுகத்தில் आविवासन्ति=வஸித்து வருகின்றனர். இந்திரபோகத்தை யனுபவிக்கின்றனர் என்று கருத்து. இந்திரனுடைய மாஹாத்மியம் இதனல் வெளியிடப்படுவதால் இந்திராவாஹனத்தில் இம்மந்திரம் உபயோகிக்கப்படுகின்றது.

ब्रह्मज्ज्ञानं......विवः ॥ (ப - ரை)पुरस्तात्=ஜகத்சிருஷ்டி யுண்டாவதற்கு முன் जज्ञानम्=உண்டானவரும் (अतएव=ஆனது பற்றியே) प्रथमम्=இந்திரன் முதலான மற்ற தேவர்களுட் சிறந்தவருமான ब्रह्म=பிரும்ம தேவன் वेनः=விசித்திரமானவைகளும், सुरुचः =நன்கு விளங்குகின்றவைகளுமான (லோகங்களை) सीमतः=பூமியின் மத்யபாகம் தொடங்கி व्यावः=பிரகாசப்படுத்தினர். அதாவது பூமி, அந்தரிக்ஷம், ஸ்வர்க்கம் என்ற மூன்று லோகங்களையும் படைத்தார். सः=அந்தப் பிரும்மதேவன் उपमाः=சகலப் பிராணிகளையும் தன்னுள் அடக்கி வைத்திருக்கின்றவைகளும் (अतएव=ஆனது பற்றியே) अस्य=இந்த ஜகத்திற்கு विष्ठाः=ஆதாரங்களாயான வைகளுமான बुध्नियाः=கிழக்கு முதலிய திசைகளையும் सतश्च=ரூபமுள்ள (மூர்த்தமான) வஸ்துக்களுக்கும், असतश्च=ரூபமற்ற (அமூர்த்தமான) வஸ்துக்களுக்கும் योनिम्=காரணத்தையும் विवः=பிரகாசப்படுத்தினர். (படைத்தார்) பிரும்மதேவன் சகல ஜகத்துக்களையும் படைத்தார் என்பது கருத்து.

(அ - கை) குருக் கிரஹத்தை அதிதேவதை பிரத்யதிதேவதை இவற்றுடன் பிரதிமையில் ஆவாஹனஞ் செய்த பிறகு,

प्रवश्शुक्रायेत्यस्य मन्त्रस्य—भरद्वाज ऋषिः, त्रिष्टुप्छन्दः, शुक्रग्रहो देवता । अधिदेवता-प्रत्यधिदेवता-सहित-शुक्रग्रहावाहने विनियोगः । (मन्त्रः) प्रवश्शुक्राय भानवे भरध्वं हव्यं मतिं चाग्नये सुपूतम् । यो दैव्यानि मानुषा जनूंष्यन्तर्विश्वानि विद्मना जिगाति ॥ ओंभूर्भुवस्सुवः । शुक्रग्रह इहागच्छ । शुक्रग्रहं, श्वेतवर्णं, श्वेतगंधं, श्वेतपुष्पं, श्वेतमाल्यांबरधरं, श्वेतच्छत्र-ध्वज-रथ-पताकादिशोभितं, दिव्यरथसमारूढं, मेरुं प्रदक्षिणीकुर्वाणं, पूर्वाभिमुखं, पद्मासनस्थं, चतुर्भुजं, दण्डाक्षमालाजटावल्कलधारिणं कांभोजदेशाधिपतिं, भार्गवगोत्रं, मन्मथसंवत्सरदशम्यां पुष्यनक्षत्रे जातं, तुलावृषभराश्यधिपतिं, भृगुवारप्रयुक्तं, किरीटिनं, सुखासीनं, पत्नीपुत्रपरिवारसमेतं, ग्रहमण्डले प्रविष्टमस्मिन्नधिकरणे, सूर्यग्रहस्य प्राग्भागे, पञ्चकोणाकारमण्डले, राजमाषधान्यस्योपरि प्रतिष्ठितायां प्रतिमायां भगवन्तं शुक्रग्रहमावाहयामि

என்று சொல்லிச் சுக்கிரனின் பிரதிமையில் சுக்கிரக் கிரஹத்தை ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு **शुक्रग्रह इहतिष्ठ** என்று சொல்லி வெண்ணிறமுள்ள புஷ்பம், அக்ஷதம் இவற்றால் ஷ்டிபிரமையில் சுக்கிரக்கிரஹத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். பிறகு

(मन्त्रः) इन्द्राणीमासु नारिषु सुपत्नीमहमश्रवम् । नह्यस्या अपरं चन जरसा मरते पतिः ॥ ओं भूर्भुवस्सुवः । शुक्रग्रहाधिदेवते इन्द्राणि इहागच्छ । शुक्रग्रहाधिदेवतां साङ्गां, सायुधां, सवाहनां, शक्ति-पुत्र-परिवारसमेतां शुक्रग्रहस्य दक्षिणतः इन्द्राणीमावाहयामि ॥

என்றுசொல்லிச் சுக்கிரனுடையப் பிரதிமைக்குத் தென் திசையில் வைக்கப்பட்ட இந்திராணியின் பிரதிமையில் இந்திராணியை ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு **शुक्रग्रहाधिदेवते इन्द्राणि इह तिष्ठ** என்று சொல்லி வெண்ணிறமானபுஷ்பம் அக்ஷதம்

(मन्त्रः) इन्द्रं वो विश्वतस्परि हवामहे जनेभ्यः । अस्माकमस्तु केवलः ॥ ओं भूर्भुवस्सुवः । शुक्रग्रहप्रत्यधिदेव इन्द्र इहागच्छ । शुक्रग्रहप्रत्यधिदेवतां, साङ्गं, सायुधं सवाहनं, शक्ति–पत्नी–पुत्र–परिवारसमेतं, शुक्रग्रहस्योत्तरतः इन्द्रमावाहयामि॥

என்று சொல்லிச் சுக்கிரனுடைய பிரதிமைக்கு வடபாகத்தில் வைக்கப்பட்ட இந்திரனின் பிரதிமையில் இந்திரனை ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு **शुक्रग्रहप्रत्यधिदेव इन्द्र इहतिष्ठ** என்று சொல்லி ஷ்டிபிரதிமையில் வெண்ணிறமான புஷ்பம் அக்ஷதம் இவற்றால் இந்திரனைப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

இனி மந்திரார்த்தமெழுதப்படுகின்றது—**प्रव......जिगाति॥** (ப - ரை) **यः**=எந்தச்சுக்கிரன் என்ற தேவன் **दैव्यानि**=தேவவகுப்பைச் சேர்ந்தவைகளும் **मानुषा**=மனுஷ்ய வகுப்பைச்சேர்ந்தவைகளுமான **जनूंसि**=பிறவியை யடைந்த ஜீவர்களையும், **अन्तः**=மனிதன் தேவன் இவர்களுக்கிடையிலுள்ள யக்ஷஸ், ராக்ஷஸன், கந்தர்வன் முதலிய **विश्वानि**=எல்லாவிதமான ஜீவர்களையும் **विद्मना**=தனது க்ஞானசக்தியால் **जिगाति**=அடைகின்றாரோ, அதாவது: அறிகின்றாரோ, (**तस्मै**=அத்தகைய மஹிமைவாய்ந்தவரும்.) **भानवे**=காந்தியுள்ளவரும். **अग्नये**=தன்னையாராதிப்பவர்களை மேலான நிலையில் ஸ்தாபிப்பவருமான **शुक्राय**=சுக்கிரன் என்ற தேவனையும் பொருட்டு **वः**=உங்களுடைய **हव्यम्**=ஹவிர்பாகத்தையும், **मतिंच**=தியானஞ் செய்வதற்காக வேண்டிய புத்தியையும் **प्रभरध्वम्**=சம்பாதிப்பீர்களாக. ஓ எஜமானர்களே! எல்லாவற்றையுமறிந்தவரும், மிக்கக் காந்தியுள்ளவருமான சுக்கிரன் என்ற தேவனையாராதிப்பதற்காக உங்களுடைய பொருளைச்செலவிடுங்கள். அவரைத் தியானஞ்செய்வதில் உங்கள் புத்தியைச் செலவிடுங்கள். அவ்விதஞ்செய்தால் உங்களைமேலான நிலையில் அவர் ஸ்தாபனஞ் செய்வார் என்று கருத்து.

மான புஷ்பத்தைத் தரித்தவரும், வெண்ணிறமான மாலை, வஸ்திரம், இவைகளையணிந்தவரும், வெண்ணிறமான கொடை, த்வஜம், தேர், கொடி இவை முதலியவற்றால் விளங்குகின்றவரும் சிறந்ததேரில் ஏறி இருப்பவரும், மஹாமேருவைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்பவரும், கிழக்கு முகமாயிருப்பவரும் பத்மாஸனத்தில் வீற்றிருப்பவரும். நான்கு கைகளையுடையவரும், தண்டம், அக்ஷமாலை (ஜபமாலை) ஜடை, மரையுருவி, இவைகளைத் தரித்திருப்பவரும், "காம்போஜம்" என்ற தேசத்திற்கு நாயகராயிருப்பவரும், பார்க்கவ கோத்திரமுள்ளவரும், மன்மதவருஷம் தசமிதிதியில் பூச நக்ஷத்திரத்தில் ஜனித்தவரும், துலாம் விருஷபம் இவ்விரண்டு ராசிகளுக்கும் யஜமானரும், வெள்ளிக்கிழமையில் ஆராதிக்கத்தகுந்தவரும், கிரீடமுள்ள வரும், சுகமாயுட்கார்ந்திருப்பவரும், பத்தினீ புத்திரன், பரிவாரம் இவைகளுடன் கூடினவரும், கிரஹமண்டலத்திலடங்கிய வருமான சுக்கிரனை இவ்விடத்தில் சூர்யக்கிரஹத்திற்கு கீழண்டையில் ஐந்து மூலையுள்ள மண்டலத்தில் மொச்சை தான்யத்தின்மேல் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றப் பிரதிமையில் ஆவாஹனஞ் செய்கிறேன். இங்கு சொல்லிய லக்ஷணம்வாய்ந்தவராகச் சுக்கிரனைத் தியானித்துப் பின்னர் ஆவாஹனம் செய்ய வேண்டும் என்பது கருத்து.

इन्द्राणी......पतिः (ப - ரை) **आसु नारिषु**=இந்தத் தேவ வகுப்பைச்சார்ந்த ஸ்திரீகளுள் **इन्द्रणीम्**=இந்திராணியை **सुपत्नीम्**=பதிவிரதையாக **अहम्**=நான் **अश्रवम्**=கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். **अपरंचन**=இந்த இந்திராணியினிடம் வேறு விசேஷமும் (**अस्ति**=இருக்கின்றது) அதாவது—**अस्याः**=இந்த இந்திராணியினுடைய **पतिः**=புருஷன் **जरसा**=கிழத்தனத்தால் **नमरते**=மரிப்பதில்லை. என்பதாம். இந்த இந்திராணியை மனைவியாக அடைந்தவன் ஜராமரணங்களை யடைவதில்லை என்று கருத்து. அத்தகையமஹிமை வாய்ந்த இந்திராணியை எனது பூஜையைக் கிரகித்துக்கொள்வ.

परि=மேலாக (**स्थितम**=இருப்பவரான) அதாவது எல்லா ஜீவர்களாலும் தத்தமது அபீஷ்டசித்தி நிமித்தம் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றவரான **इन्द्रम्**=இந்திரனை **वः**=நமக்கு **जनेभ्यः**=புத்திரன், பௌத்திரன், வேலையாட்கள் முதலிய ஜனங்களையடைவதற்காக **हवामहे**=கூப்பிடுகிறோம். (**सः**=அந்த இந்திரன்) **अस्माकम्**=நமக்கு **केवलः**=அசாதாரணராக. **अस्तु**=இருக்கவேண்டும். இந்திரன் மற்றவர்களைவிட நம்மிடம் விசேஷமான அனுக்கிரஹத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்று கருத்து.

(அ - கை) இவ்விதம் சுக்கிரகிரஹத்தை அதி தேவதைப் பிரத்யதி தேவதை இவற்றுடன் பிரதிமையில் ஆவாஹனஞ் செய்தபிறகு, அதிதேவதை பிரத்யதி தேவதை இவற்றுடன் சனிக்கிரஹத்தைப் பிரதிமையில் ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும் அம்முறை பின்வருமாறு—

शन्नो देवीरिति शनैश्चरमन्त्रस्य—सिंधुद्वीप ऋषिः, गायत्री च्छन्दः, शनैश्चरो देवता, अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहितशनैश्चरग्रहावाहने विनियोगः। (मन्त्रः) शन्नो देवीरभिष्टय आपो भवन्तु पीतये। शंयोरभिस्रवन्तु नः। ओं भूर्भुवस्सुवः, शनैश्चरग्रह इहागच्छ, नीलवर्ण, नीलगंधं, नीलपुष्पं, नीलमाल्यांबरधरं, नीलच्छत्रध्वजरथपताकादिशोभितं, दिव्यरथसमारूढं, मेरुं-प्रदक्षिणीकुर्वाणं, चापासनस्थं, प्रत्यङ्मुखं, गृध्ररथं, चतुर्भुजं शूलायुधधरं, सौराष्ट्रदेशाधिपतिं, विकारिसंवत्सरनवम्यां, रोहिणीनक्षत्रजातं, मकरकुंभराश्यधिपतिं, मन्दवारप्रयुक्तं, किरीटिनं, सुखासीनं, पत्नीपुत्रपरिवारसमेतं, ग्रहमण्डले प्रविष्टं, अस्मिन्नधिकरणे सूर्यग्रहस्य पश्चिमदिग्भागे, धनुराकारमण्डले तिलधान्यस्योपरि प्रतिष्ठितायां प्रतिमायां भगवन्तं शनैश्चरग्रहमावाहयामि ॥

என்று சொல்லிச் சனியினுடையப் பிரதிமையில்சனைச் சரக்கிரஹத்தை ஆவாஹனஞ்செய்யவேண்டும். பிறகு **शनैश्चरग्रह इह तिष्ठ**

(मन्त्रः) इमं यम प्रस्तरमाहि सीदाङ्गिरोभिः पितृभिः संविदानः । आ त्वां मन्त्राः कविशस्तावहन्त्वे ना राजन्हविषा मादयस्व ॥ ओं भूर्भुवस्सुवः। शनैश्चरग्रहाधिदेव यम इहागच्छ, शनैश्चरग्रहाधिदेवतां, साङ्गं, सायुधं, सवाहनं, शक्तिपत्नीपुत्रपरिवारसमेतं शनैश्चरग्रहस्य दक्षिणतः यममावाहयामि ।

என்று சொல்லிச் சனியினுடைய பிரதிமைக்குத் தென்திசையில் வைக்கப்பட்ட யமனுடையப் பிரதிமையில் யமனை ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு **शनैश्चरग्रहाधिदेव यम इहतिष्ठ** என்றுசொல்லி நீலநிறமுள்ள புஷ்பம் அக்ஷதம் இவற்றால் ஷி பிரதிமையில் யமனைப்பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். பிறகு—

प्रजापत इति मन्त्रस्य—हिरण्यगर्भऋषिः, त्रिष्टुप्छन्दः प्रजापतिः देवता ॥ प्रजापत्यावाहनेविनियोगः । (मन्त्रः) प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा जातानि परिता बभूव। यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयꣳस्याम पतयो रयीणाम् ॥ ओं भूर्भुवस्सुवः । शनैश्चरग्रहप्रत्यधिदेव प्रजापते इहा-गच्छ । शनैश्चरग्रहप्रत्यधिदेवतां, साङ्गं, सायुधं, सवाहनं, शक्ति-पत्नी-पुत्र-परिवारसमेतं, शनैश्चरग्रहस्योत्तरतः, प्रजापतिमावाहयामि ।

என்றுசொல்லிசனைச்சரப்பிரதிமைக்கு வடபாகத்தில் வைக்கப்பட்டப் பிரஜாபதியின்பிரதிமையில் "பிரஜாபதி" என்ற தேவனை ஆவாஹனஞ்செய்யவேண்டும். பிறகு **शनैश्चरग्रहप्रत्यधिदेव प्रजापते इह तिष्ठ** என்றுசொல்லி நீல நிறமுள்ளபுஷ்பம், அக்ஷதம் இவற்றால் ஷி பிரதிமையில் பிரஜாபதி தேவனைப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

இனி மந்திரார்த்த மெழுதப்படுகின்றது—**शन्नो......नः ॥** (ப - ரை) (**हशनैश्चर**=ஓ சனைச்சரனே!) **देवीः**=நிர்மலமாய் பிரகாசிக்கின்ற **आपः**=ஜலங்கள் **नः**=எங்களுக்கு **शम्**=சுகத்தை விளைவிக்க நிவிருத்தியுண்டாகவேண்டுமாறும் **ताः**=அந்த ஜலங்கள் **अभिस्रवन्तु**=நான்கு பக்கங்களிலும் பிரவஹிக்கவேண்டும்.

(தா - ம்) சனைச்சரன் காற்றிற்கு அதிபதி என்று சோதிடசாஸ்ரங்களில் கூறப்பட்டிருப்பதாலும், ஜல முண்டாவதற்குக் காற்று முக்கயசாதனமாதலாலும் பரம்பரையாய் ஜலத்தை கொடுப்பராக சனைச்சரர் ஆவதால் நேரில் அவரிடமே ஜலத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இம்மந்திரத்தால் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றது. ஓசனைச்சரனே! நீர் எங்களுக்குச் சுத்தமான ஜலத்தைக்கொடுக்கவேண்டும். உம்மால் கொடுக்கப்படும் அந்த ஜலம் குடிப்பதற்குத் தகுதியுள்ளதாயும், ஆரோக்யத்தை விருத்திசெய்வதாயும், உணவுபொருள்களையும், மற்றுமுள்ள பயிர்களையும் விருத்திசெய்வதாயும் ஆகவேண்டும். நாங்கள் எங்கு வஸிக்கின்றேமோ அங்கு ஜலக்கஷ்டமே உண்டாகக்கூடாது. நான்கு பக்கங்களிலும் சமிருத்தியாய் ஜலம் நிரைத்திருக்க வேண்டும். (எ-று)

शनैश्चरग्रह इहागच्छ என்பன முதலியவற்றிற்கு அர்த்தம் பின் வருமாறு—ஓசனைச்சரனே! நீர் இங்குவருவீராக. நீல நிறமுள்ளவரும், நீல புஷ்பமுள்ளவரும், நீலநிறமான சந்தனமுள்ளவரும், நீலநிறமுள்ளமாலை, வஸ்திரம் இவைகளைத் தரித்தவரும், நீல நிறமுள்ள கொடை, த்வஜம், கொடி இவை முதலியவற்றால் விளங்குகின்றவரும், சிறந்த தான தேரின்மேல் ஏறி இருப்பவரும், மஹாமேருவைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்பவரும், வில்லை ஆஸனமாயுடையவரும், மேற்குமுகமுள்ளவரும், கழுகினால் இழுக்கப்படுகின்ற தேரையுடையவரும், நான்கு கைகளையுடையவரும். சூலாயுதத்தைத் தரித்தவரும், ஸௌராஷ்டிரம் என்ற தேசத்திற்கு யஜமானரும், விகாரிவருஷம், நவமீ திதியில், ரோஹிணீ நக்ஷத்திரத்தில் பிறந்தவரும், மகரம் குடும்பம் இவ்விரண்டு ராசிகளுக்கும் யஜமானரும், சனிக்கிழமையில் ஆராதிக்கத்தகுந்

சூர்ய கிரஹத்திற்கு மேலண்டையில் வில்லின் வடிவமான மண்டலத்தில்எள்ளின்மேல் வைக்கப்பட்ட பிரதிமையில் ஆவானஞ் செய்கிறேன். ஆவாஹனஞ்செய்யும்பொழுது இங்கு சொல்லியப் பிரகாரம் தியானிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து.

इमंयम......मादयस्व (ப - ரை) **यम**=ஓ யமனே! **अङ्गिरोभिः**= அங்கிரஸ் என்று பெயருள்ள **पितृभिः**=பிதுருதேவதைகளுடன். **संविदानः**=ஒற்றுமையை யடைந்துகொண்டு **इमम्**=இந்த **प्रस्तरम्**= பரப்பட்ட கர்மாவைக்குறித்து **आसीद** = வந்து உட்காரவேண்டும். **कविशस्ताः**=வித்வான்களான ருத்விக்குகளால் பிரயோகிக்கப்பட்ட **मन्त्राः**=மந்திரங்கள் **त्वा**=உன்னை **आवाहन्तु**=வந்தடையட்டும்.**राजन्**=பிதுருக்களுக்கு அரசனான ஓ யமதர்மராஜனே!**एना**= இந்த யஜமானனால் கொடுக்கப்பட்ட **हविषा**=ஹவிஸ்ஸினால் (திருப்தியையடைந்து) **मादयस्व**=இந்தயஜமானனையும் சந்தோஷப்படுத்தவேண்டும். இம்மந்திரத்திலுள்ள **हि** என்றபதத்திற்கு அர்த்தமில்லை.

(தா - ம்) ஓயமதர்மராஜனே! என்னால் நடத்தப்படும் நவக்கிரஹாராதனம் என்ற இந்தக்கர்மத்திற்குத் தாங்கள் நேரில் வந்து ஸான்னித்யஞ் செய்து அனுக்கிரஹிக்கவேண்டும். அத்துடன் தங்களுடைய நல்லகுணங்களைப் பிரகாசப்படுத்துகின்ற மந்திரங்களை ருத்விக்குகள் படிக்கின்றனர்; அதைக்கேட்டு சந்தோஷமடைந்து, என்னால் கொடுக்கப்படும் ஹவிர்ப்பாகத்தையும் பெற்று திருப்தியடைந்து என்னையும் ஸந்தோஷமுள்ளவனாகச் செய்யவேண்டும். (எ - று)

प्रजापते......रयीणाम् (ப - ரை) **प्रजापते**=ஓ பிரஜாபதி என்ற தேவனே! **त्वत्**=உம்மைக்காட்டிலும் **अन्यः**=வேறு ஒருவனும் **जातानि**=உண்டான **ता एतानि विश्वा**=நம்மால் நேரில் காணப்படுகின்ற எல்லாலோகங்களையும் **नपरिबभूव**=அழிப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவனாக இல்லை. **वयम्**=நாங்கள் **ते**=உம்மைக்குறித்து **यत्कामाः**=

யஜமானர்களாக **स्याम**=ஆகவேண்டும. ஓ பிரஜாபதியே! நீர் ஒருவர்தான் இந்த ஜகத்தைப் படைக்கவும், பரிபாலிக்கவும், நாசமாக்கவும் சக்தியுள்ளவராகின்றீரே யல்லாது மற்றவர்க்கு அந்தச் சக்தியில்லை. அத்தகைய மஹிமைவாய்ந்த தங்களைக்குறித்து எந்தப்பலத்தில் விருப்பங்கொண்டு அக்னியில் ஹோமஞ் செய்கின்றோமோ அந்தப் பலன் எங்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டும். விரும்பிய எல்லாப்பலன்களையும் தனம் ஒன்றிருந்தால் அதனாலேயே சாதித்துவிடக் கூடுமாதலால் எல்லா விதமான பலன்களுக்கும் முக்கியகாரணமானதனத்தை எங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். (எ - று)

(அ - கை) பிறகு ராகுக்கிரஹத்தை, அதிதேவதை பிரத்யதி தேவதை இவற்றுடன் பிரதிமையில் ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும். அம்முறைபின் வருமாறு—

कयानश्चित्रेत्यस्य मन्त्रस्य—वामदेव ऋषिः, गायत्रीच्छन्दः, राहुग्रहो देवता । राहुग्रहावाहने विनियोः । (मन्त्रः) कयानश्चित्र आभुवदूती सदावृधस्सखा । कया शचिष्ठया वृता । ओं भूर्भुवस्सुवः, राहुग्रहेहागच्छ, नीलवर्णं, नीलगंधं, नीलपुष्पं, नीलमाल्यांबरधरं, नीलच्छत्र-ध्वज-रथ-पताकादिशोभितं, दिव्यरथसमारूढं, मेरुं अप्रदक्षिणीकुर्वाणं, सिंहासनं, दक्षिणाभिमुखं, शूर्पासनस्थं, चतुर्भुजं, करालवक्त्रं, खड्गचर्मकरं, पैठीनसगोत्रं, बर्बरदेशाधिपतिं, किरीटिनं, सुखासीनं, शक्तिपत्नीपुत्रपरिवारसमेतं, ग्रहमण्डले प्रविष्टमस्मिन्नधिकरणे सूर्यमण्डलस्य नैऋतिदिग्भागे, शूर्पाकारमण्डले, माषधान्यस्योपरि प्रतिष्ठितायां प्रतिमायां भगवन्तं राहुग्रहमावाहयामि ॥

என்று சொல்லி ராஹுவின் பிரதிமையில் ராஹுக்கிரஹத்தை ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு **राहुग्रह इहतिष्ठ** என்று சொல்லி நீலநிறமுள்ள புஷ்பம், அக்ஷதம் இவற்றால் ஷை பிரதிமையில் ராஹுக்கிரஹத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். பிறகு—

दुर्गामावाहयामि ॥

என்று சொல்லி ராகுவின் பிரதிமைக்குத் தென்னண்டையில் வைக்கப்பட்ட துர்க்காப் பிரதிமையில் துர்க்கையை ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு **राहुग्रहाधिदेवते दुर्गे इह तिष्ठ** என்று சொல்லி நீலநிறமுள்ள புஷ்பம், அக்ஷதம் இவற்றால் ஷ்டி பிரதிமையில் துர்க்கையைப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். பிறகு—

(मन्त्रः) नमो अस्तु सर्पेभ्यो ये के च पृथिवीमनु । ये अन्तरिक्षे ये दिवि तेभ्यस्सर्पेभ्यो नमः ॥ ओं भूर्भुवस्सुवः, राहुग्रहप्रत्यधिदेव सर्पराज इहागच्छ । राहुग्रहप्रत्यधिदेवतां, साङ्गं, सायुधं, सवाहनं, शक्ति-पत्नी-पुत्र-परिवारसमेतं राहुग्रहस्योत्तरतः सर्पराजमावाहयामि ।

என்று சொல்லி ராஹுவின் பிரதிமைக்கு வடவண்டையில் வைக்கப்பட்ட ஸர்ப்பராஜனின் பிரதிமையில் ஸர்ப்பராஜனை ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு **राहुग्रह प्रत्यधिदेव सर्पराज इह तिष्ठ** என்று சொல்லி நீலநிறமுள்ள புஷ்பம், அக்ஷதம் இவற்றால் ஷ்டி பிரதிமையில் ஸர்ப்பராஜனைப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

இனி மந்திரார்த்தங்க ளெழுதப்படுகின்றன— (ப - ரை) **सदावृधः** = மேன்மேலும் அனுஷ்டிப்பவர்களுக்கு விருத்தியைச் செய்கின்றவரும், **सखा**=சுஹிருத்திற் கொப்பானவரும் **चित्रः**=விசித்திர சக்திவாய்ந்தவருமான (**राहुः**=ராஹுவானவர்) **कया**=பலவழிகளினும் **नः**=நம்மை **ऊती**=ரக்ஷிப்பதற்காக **आभुवत्**=தயாராக இருக்கவேண்டும். மேற்பிரார்த்தித்தவிஷயமே மறுபடியும் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றது. **कया**=விசித்திரமான **शचिष्ठया**=சக்தியால் **वृता**=சூழப்பட்டவராய்க்கொண்டு (நம்மைரக்ஷிப்பதற்குத் தயாராக விருக்கவேண்டும்.)

राहुग्रह इहा गच्छ என்பன முதலியவற்றிற்றிற்கு அர்த்தம்—
ஓ ராஹுவே! நீர் இங்கு வருவீராக. நீல நிறமுள்ளவரும், நீல

கின்றவரும், சிறந்ததான தேரில் ஏறி இருப்பவரும், மஹாமேருவை அப்பிரதக்ஷிணஞ் செய்துவருபவரும், ஸிம்ஹத்தின் மேலிருப்பவரும், தெற்குமுகமுள்ளவரும், முறமாகிற ஆஸனத்திலிருப்பவரும், நான்குகைகளையுடையவரும், விகாரமான முகத்தையுடையவரும், கத்தி, தோல், சூலம், வரமுத்திரை இவைகளையுடையவரும், பைடீனஸ கோத்திரமுள்ளவரும், * பர்பரம் என்ற தேசத்திக்கு யஜமானரும், கிரீடமுள்ளவரும், சுகமாயுட்கார்ந்திருப்பவரும், சக்தி, பத்தினீ, புத்திரன் பரிவாரம் இவைகளுடன் கூடியவரும், கிரஹங்களின் மண்டலத்திலடங்கியவருமான ராஹுவை இவ்விடத்தில் ஸூரியனுடைய மண்டலத்திற்கு நைருருதிதிக் பாகத்தில் (தென்மேற்குதிசையில்) முறத்தினுடைய வடிவமுள்ள மண்டலத்தில், உளுந்து என்ற தான்யத்தின்மேல் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட பிரதிமையில் ஆவாஹனஞ் செய்கிறேன். ஆவாஹனஞ் செய்யும்பொழுது மேற்கண்டபடித் தியானஞ் செய்து பின்னர் ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும் என்று கருத்து.

आयं गौः.....सुवः॥ (ப - ரை) **पृश्निः** = வெண்ணிறமுள்ளவளும், **गौः**=பசுக்களைக் கொடுப்பவளுமான **आयम्**=இந்தத்துர்க்காதேவி **अक्रमीत्**=இந்த உலகங்கள் யாவையும்தனது சக்தியால் வியாபித்திருக்கிறாள். அதாவது, ஆண்டு வருகிறாள். மேற்சொல்லியதே திரும்பவும் வியக்தமாயுபதேசிக்கப்படுகின்றது— **मातरम्**=மாதாவைப்போன்ற பூமியை **असनत्**=வியாபித்திருக்கின்றாள். **पुनः**=மேலும் **पितरम्**=தகப்பனைப்போன்ற **सुवः**=சுவர்க்கலோகத்தையும் **प्रयन्**=வியாபித்திருக்கிறாள். பூலோகம், சுவர்லோகம் இவ்விரண்டுலோகங்களையும் துர்க்காதேவி அடக்கியாண்டு வகிறாள் என்றுகருத்து†

---

* இந்தத் தேசம் இங்கிலீஸ் பாஷையில் தற்சமயம் Berbera என்று வழங்கப்படுகின்றது.

† 23வது பக்கத்தில், அதிதேவதை, பிரத்யதி தேவதை இவற்றைக்

(सन्ति=இருக்கின்றனவோ.) ये=எந்தப்பாம்புகள் अन्तरिक्षे=ஆகாசத்திலும், ये=எந்தப்பாம்புகள் दिवि=சுவர்க்கலோகத்திலும் (सन्ति=இருக்கின்றனவோ.) तेभ्यः=அந்த सर्पेभ्यः=பாம்புகளுக்கு नमः=நமஸ்காரம்.

இவ்விதம் ராஹுக்கிரஹத்தை ஆவாஹனஞ் செய்தபிறகு, அதிதேவதை பிரத்யதிதேவதை இவற்றுடன் கேதுக்கிரஹத்தை ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும். அம்முறை பின்வருமாறு—

केतुं कृण्वन्नित्यस्यमन्त्रस्य—मधुच्छन्द ऋषिः, गायत्रीछन्दः, केतुगणो देवता, अधिदेवता-प्रत्यधिदेवता-सहितकेतुगणावाहने विनियोगः। ओं, केतुं कृण्वन्नकेतवे पेशो मर्या अपेशसे। समुषद्भिरजायथाः॥ ओं, भूर्भुवस्सुवः, केतुगण इहागच्छ, केतुगणं, चित्रवर्णं, चित्रगंधं, चित्रपुष्पं, चित्रमाल्यांबरधरं, चित्रच्छत्र-ध्वज-रथ-पताकादिशोभितं, दिव्यरथसमारूढं, मेरुमप्रदक्षिणीकुर्वाणं, ध्वजासनस्थं, दक्षिणाभिमुखं, चतुर्भुजं, अन्तर्वेदिदेशाधिपतिं, द्विबाहुं, गदाधरं, जैमिनिगोत्रं, अभिजिन्नक्षत्रजातं, सिंहासनासीनं, ग्रहमण्डले प्रविष्टमस्मिन्नधिकरणे, सूर्यग्रहस्य वायव्यदिग्भागे ध्वजाकारमण्डले कुलुत्थधान्यस्योपरि, प्रतिष्ठितायां प्रतिमायां केतुगणमावाहयामि॥

என்று சொல்லி கேதுவின் பிரதிமையில் கேதுக்கிரஹத்தை ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு केतुगण इह तिष्ठ என்று சொல்லி சித்திரவர்ணமுள்ள புஷ்பம், அக்ஷதம் இவற்றால் ஷி பிரதிமையில் கேதுக்கிரஹத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். பிறகு

குறிப்பிட்டவிடத்தில் ராகுவுக்கு அதிதேவதை "கோதேவதை, என்று எழுதியுள்ளதை "துர்க்காதேவி" என்று மாற்றிப்படிக்க வேண்டும்.

सवाहनं, शक्ति-पत्नी-पुत्र-परिवारसमेतं केतुगणस्य दक्षिणतः चित्रगुप्तमावाहयामि॥

என்று சொல்லிக் கேதுவின் பிரதிமைக்குத் தென்பக்கத்தில் வைக்கப்பட்ட சித்திரகுப்தப் பிரதிமையில் சித்திரகுப்தனை ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு केतुग्रहाधिदेव चित्रगुप्त इहतिष्ठ என்று சொல்லி பலநிறமுள்ள புஷ்பம் அக்ஷதம் இவற்றால் ஷி பிரதிமையில் சித்திரகுப்தனை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

(मन्त्रः) ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम्। श्येनो गृध्राणाꣳस्वधितिर्वनानाꣳसोमः पवित्रमत्येति रेभन्। ओं भूर्भुवस्सुवः, केतुगणप्रत्यधिदेव ब्रह्मन् इहागच्छ। केतुगणप्रत्यधिदेवतां, साङ्गं, सायुधं, सवाहनं, शक्ति-पत्नी-पुत्र-परिवारसमेतं केतुग्रहस्योत्तरतः ब्रह्माणमावाहयामि।

என்று சொல்லிக் கேதுவின் பிரதிமைக்கு வடதிசையில் வைக்கப்பட்ட பிரும்ம தேவனின் பிரதிமையில் பிரும்மதேவனை ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு केतुग्रहप्रत्यधिदेव ब्रह्मन् इहतिष्ठ என்று சொல்லிப் பல நிறமுள்ளபுஷ்பம், அக்ஷதம் இவற்றால் ஷி பிரதிமையில் பிரும்மதேவனைப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

இனி மந்திரங்களின் அர்த்தங்கள் எழுதப்படுகின்றன. (ப - ரை) अमर्याः=மரணமற்ற ஓ கேதுக்களே! अकेतवे=காந்தியற்றவர்களான எங்களிடம் केतुम्=காந்தியை कृण्वन्=செய்யவேண்டும். अपेशसे=தரித்திரர்களான எங்களிடத்தில் पेशः=சுவர்ணத்தை (कृण्वन्=செய்யவேண்டும்.) त्वम्=நீங்கள் उषद्भिः=கிரணங்களுடன் अजायथाः=கூடியவர்களாயிருக்கின்றீர்கள். ஓ கேதுக்களே! நீங்கள் எவ்விதம் காந்தியுள்ளவர்களாயிருக்கின்றீர்களோ

வருமாறு—ஓ கேதுகணங்களே நீங்கள் இங்கு வருவீர்களாக. சித்திரநிறமுள்ளவர்களும், சித்திர (பல) நிறமுள்ள கந்தமுள்ளவர்களும், பல நிறமுள்ள புஷ்பத்தைத் தரித்தவர்களும், பல நிறமுள்ள மாலை, வஸ்திரம் இவைகளைத் தரித்தவர்களும், பல நிறமுள்ள கொடை, த்வஜம், ரதம், கொடி முதலியவற்றால் விளங்குகின்றவர்களும், சிறந்ததான தேரிலேறி இருப்பவர்களும், மஹாமேருவை அப்பிரதக்ஷிணஞ் செய்கின்றவர்களும், கொடி மரம் போன்ற ஆசனத்திலமர்ந்திருப்பவர்களும், தெற்குமுகமாக இருப்பவர்களும் "அந்தர்வேதி" என்ற தேசத்திற்கு யஜமானர்களும், இரண்டு கைகளையுடையவர்களும், கதை என்ற ஆயுதத்தைத் தரித்தவர்களும், "ஜைமினி" என்ற கோத்திரமுள்ளவர்களும், "அபிஜித்" என்ற நக்ஷத்திரத்தில் பிறந்தவர்களும், ஸிம்ஹாஸனத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவர்களும், கிரஹங்களின் மண்டலத்திலடங்கியவர்களுமான கேது கணங்களை இவ்விடத்தில் சூர்யக்கிரஹத்திற்கு வடமேற்குதிசையில், த்வஜத்தின் வடிவமுள்ள மண்டலத்தில் கொள்ளின்மேல் வைக்கப்பட்ட கேது கணப் பிரதிமையில் ஆவாஹனஞ் செய்கிறேன். இவ்விதம் தியானஞ் செய்து பின்னர் ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து. கேது என்பது ஒரு கிரஹமல்ல, அதில் பல கிரஹங்கள் அடங்கி இருக்கின்றன. அவையாவற்றிற்கும் 'கேது' என்பது பொதுப் பெயர். ஆனதுபற்றி केतुगण என்றும் சில விடங்களில் குறிக்கப்படுகின்றது எனச் சிலரின் கருத்து. கேதுக்கிரஹ விஷயமாய் பிருஹத் ஸம்ஹிதையில் சொல்லியிருப்பதையும் குறிப்பிடுகிறோம்—

மூ०। शतमेकाधिकमेके सहस्रमपरे वदन्ति केतूनाम् ।
बहुरूपमेकमेव प्राह मुनिर्नारदः केतुम् ॥

पराशरः—शतमेकोत्तरं केतूनां भवति । तेषां षोडश मृत्युनिश्वास-

पञ्च प्रजापतिहास्यजाः । [illegible]
मथ्यमाने अमृते सोमेन सह संभूताः । एकस्तु ब्रह्मकोपजः ॥

"கேதுக்கிரஹங்களின் சங்கியை 101; அவற்றுள் 16 மிருத்யுவின் மூச்சுக் காற்றினின்றுமுண்டானவைகள்; 12 சூரியனிடமிருந்து உண்டானவைகள்; 10 தக்ஷனுடைய யாகத்தை நாசஞ் செய்தபொழுது ஸ்ரீருத்திரனின் கோபத்தினின்றுமுண்டானவைகள்; 7 பிதாமஹரிடமிருந்துண்டானவைகள்; 15 உத்தாலகர் என்ற மஹருஷியின் புத்திரர்கள்; 17 மரீசி, கச்யபர் இவர்களின் நெற்றியினின்றுமுண்டானவைகள்; 5 பிரஜாபதியின் சிரிப்பிலிருந்துண்டானவைகள்; 3 அக்னியினிடமிருந்துண்டானவைகள்; புகையிலிருந்து உண்டானது ஒன்று; 14 அமிருதத்திற்காக பாற்கடலைக்கடையும்பொழுது சந்திரனுடன் உண்டானவைகள்; பிரும்மாவின் கோபத்தினின்றுமுண்டானது ஒன்று" என்றதால் பராசரர் என்ற ஆசிரியர் கேது என்ற கிரஹம் 101 எண்ணுள்ளதென்றும், கர்க்கர் 1000 எண்ணுள்ளதென்றும் சொல்லுகிறார்கள். நாரதர் என்ற மஹருஷியோவெனில் "கேது என்பது ஒன்றே, அதுவே பலரூபங்களை யடைகின்றது" எனச் சொல்லுகிறார். அவரது வசனம் பின்வருமாறு—

दिव्यन्तरिक्षगो भौमः एकः केतुः प्रकीर्तितः ।
शुभाशुभफलं लोके ददात्यस्तमयोदयैः ॥

ஒரேகேதுவே சுவர்க்கலோகத்தை யடைந்தவனாகவும், பூலோகத்தை யடைந்தவனாகவும் சொல்லப்படுகிறான். அந்த ஒரு கேது கிரஹமே தனது உதயாஸ்தமயங்களால் நல்ல பலன், கெட்ட பலன் இவற்றைத் தருகின்றது. இவ்விதம் மற்றவர்களின் மதத்தை உபதேசஞ் செய்தபிறகு தனது சித்தாந்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—

கேதுக்கிரஹம் ஒன்றாக இருக்கட்டும். அல்லது பலவாறாக இருக்கட்டும். இதனால் என்ன சித்திக்கின்றது? கேதுக்களின் உதயாஸ்த மயங்களாலும், எந்தக்கிரஹத்தின் ஸ்தானத்திலிருக்கிறான் என்று ஸ்தானத்தை யறிவதாலும், எந்த நக்ஷத்திர ஸம்பந்தத்தைப்பெற்றிருக்கிறான் என்பதை யறிவதாலும், காந்தியின் மங்குதலாலும், சிவப்பு, கருப்பு முதலிய நிறத்தாலும், ஏற்படுகின்ற பலன்களைமட்டும் கண்டறிந்து சொல்லவேண்டும்.

सचित्र......युवस्व ॥ (ப - ரை) **चित्रक्षत्र**=விசித்திரமான பலமுள்ளவரும் **चन्द्र**=தன்னை யாராதிப்பவர்களைச் சந்தோஷப்படுத்துபவருமான **चित्र**=ஓ சித்திரகுப்தனே **सः**=பிரசித்ததான நீர் **चन्द्राभिः**=ஸந்தோஷப்படுத்துகின்றதான (**स्तुतिभिः**=ஸ்தோத்திரங்களால்) **गृणते**=ஸ்துதிக்கின்ற **अस्मे**=எங்களையும்பொருட்டு **चित्रम्**=வீடு, தோட்டம், பூமி, பசு என்று பலவிதமாயுள்ளதாயும் **चितयन्तम्**=பிரசித்தியை யுண்டுபண்ணுகின்றதாயும் **चित्रतमम्**=அதிகமாய் கௌரவிக்கத்தகுந்ததாயும் **वयोधाम्**=அன்னத்தைக்கொடுக்கின்றதாயும் **चन्द्रम्**=ஸந்தோஷத்தை விளைவிக்கின்றதாயும், **पुरुवीरम्**=புத்திர பௌத்திராதி ஸம்பத்துக்களுடன் கூடியதாயுமிருக்கின்ற **रयिम्**=தனத்தை (**दातुम्**=கொடுப்பதற்காக) **युवस्व**=தனிமையாய் எடுத்துவைக்கவேண்டும். பொருளிருந்தும் அதனால் மேற்சொல்லிய நன்மைகள் ஏற்படாவிடில் பிரயோஜனமில்லையாதலால் மேற்சொல்லிய குணம்வாய்ந்த சம்பத்தையே எனக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கருத்து.

ब्रह्मादेवानां......रेभन् ॥ (ப - ரை) (**ब्रह्मा** = பிரும்மதேவன்) **देवानाम्**=தேவர்களுள் **ब्रह्मा**=நான்முகனாகவும், **कवीनाम्**=காவ்யம், நாடகம் முதலியவற்றை எழுதச் சக்திவாய்ந்தவர்களுள் **पदवीः**=சப்த ஸாமர்த்யத்தை யறிந்த வியாசர், வால்மீகி முதலியவர்களாகவும், **विप्राणाम्**=வைதிகமார்க்கத்திலிருக்கின்ற பிராம்மணர்களுள் **ऋषिः**=அந்தந்தகோத்திரங்களை ஏற்படுத்திய வஸிஷ்டர், **[मृगा]णाम्**=கழுகு (பக்ஷி) களுள் **श्येनः**=அதிகபலம்வாய்ந்த சியேனம் என்ற பறவையாகவும் **वनानाम्**=காடுகளுக்கு **स्वधितिः**=கோடாலியாகவும் (**प्रकाशते**=விளங்குகிறார்.) **रेभन्**=மந்திரசப்தங்களுடன் கூடிய **सोमः**=ஸோமம் என்ற கொடியாக (**भूत्वा**=ஆகி) (ஸோமலதையை இடிக்கும் பொழுதும், பிழியும் பொழுதும் மந்திரங்களுச்சரிக்கப்படுவதால் **रेभन्** என்று சொல்லப்படுகிறது.) **पवित्रम्**=சுத்தியைச் செய்கின்ற கங்காஜலம், குசம், தர்ப்பம் முதலிய யாவற்றையும் **अत्येति**=அதிக்கிரமித்திருக்கிறார். மிக்க பரிசுத்தமான ஸோமலதாரூபமாயிருக்கிறார் என்பது கருத்து. உலகங்களில் எந்தெந்த வஸ்துக்கள் சிறந்தவைகளோ அவைகள் ரூபமாய் பிரும்மதேவன் விளங்குகிறார் என்பது மொத்தக் கருத்து.

பிறகு விநாயகன், துர்க்கை, வாயு, ஆகாசாபிமானி தேவதை, அச்வினீ தேவர்கள் என்ற ஐந்து தேவதைகளையும் அவ்வவற்றின் பிரதிமையில் ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும். அம்மந்திரங்களாவன—

(१) आ तू न इति विनायकमन्त्रस्य—कुसीद ऋषिः, गायत्री च्छन्दः, विनायको देवता, विनायकावाहने विनियोगः । (मन्त्रः) आ तू न इन्द्र क्षुमन्तं चित्रं ग्राभं संगृभाय । महाहस्ती दक्षिणेण ॥ ओं भूर्भुवस्सुवः विनायक इहागच्छ, साङ्गं, सायुधं, सवाहनं, शक्ति-पत्नी-पुत्र-परिवारसमेतं, विनायकं राहो रुत्तरभागे अस्यां प्रतिमायामावाहयामि ॥ (२) जातवेदस इति दुर्गामन्त्रस्य—कश्यप ऋषिः, त्रिष्टुप्छन्दः, दुर्गा देवता । दुर्गावाहने विनियोगः । (मन्त्रः) जातवेदसे सुनवाम सोममरातीयतो निदहाति वेदः । स नः पर्षदति दुर्गाणि विश्वा नावेव सिंधुं दुरिता ऽत्याग्निः॥ ओं भूर्भुवस्सुवः। साङ्गां, सायुधां, सवाहनां, शक्ति-पुत्र-परिवारसमेतां दुर्गां शनैश्चरस्योत्तरतः अस्यां प्रतिमाया मावाहयामि ॥ (३) क्राणाशिशुरिति वायुमन्त्रस्य अत्रि-ऋषिः, त्रिष्टुप्छन्दः, वायुर्देवता, वायुदेवतावाहने विनियोगः (मन्त्रः)

पुत्र-परिवारसमेतं वायुं अस्यां प्रतिमायां सूर्यस्योत्तरतः आवाहयामि ॥ (४) आदित्प्रत्नस्ये त्याकाशमन्त्रस्य-कुत्स ऋषिः, गायत्री छन्दः, आकाशो देवता। आकाशावाहने विनियोगः (मन्त्रः) आदित्प्रत्नस्य रेतसो ज्योतिष्पश्यन्ति वासरम्। परो यदिध्यते दिवा ॥ ओं भूर्भुवस्सुवः। आकाश इहागच्छ। आकाशं, साङ्गं, सायुधं, सवाहनं, शक्ति-पत्नी-पुत्र-परिवार-समेतं अस्यां प्रतिमायां राहोर्दक्षिणे पार्श्वे आवाहयामि। (५) एषो उषा इत्यश्विमन्त्रस्य, प्रस्कण्व ऋषिः, गायत्री छन्दः, अश्विनौ देवता, अश्विदेवतावाहने विनियोगः। (मन्त्रः) एषो उषा अपूर्व्या व्युच्छति प्रिया दिवः। स्तुषे वामश्विना बृहत्। ओं भूर्भुवस्सुवः। अश्विनौ इहागच्छतम्। साङ्गौ, सायुधौ, सवाहनौ अश्विनौ केतोर्दक्षिणे पार्श्वे अस्यां प्रतिमायामावाहयामि ॥

இங்கு படித்த ஐந்து மந்திரங்களுள் முதல் மந்திரத்தால் விநாயகரை ராஹுக்கிரஹத்திற்கு வடபாகத்திலும், இரண்டாவது மந்திரத்தால் துர்க்கையை சனிக்கிரஹத்திற்கு வடபாகத்திலும், மூன்றாவது மந்திரத்தால் வாயுவை சூர்யக்கிரஹத்திற்கு வடபாகத்திலும், நான்காவது மந்திரத்தால் ஆகாசாபிமானிதேவதையை ராஹுவுக்குத் தென்பாகத்திலும், ஐந்தாவது மந்திரத்தால் அச்வினீ தேவர்களை கேதுக்கிரஹத்திற்குத் தென்பாகத்திலும் அவ்வவற்றின் பிரதிமையில் ஆவாஹஞ் செய்யவேண்டும். இனி மந்திரார்த்தங்களை எழுதுகிறோம்.

1 (ப - ரை) महाहस्ती=பெரியது திக்கையையுடைய इन्द्र=மேலான ஐச்வர்யம் வாய்ந்த ஓ விநாயகரே! (त्वम्=நீர்.) तु=உடனேயே क्षुमन्तम्=கொண்டாடத் தகுந்ததும், चित्रम्=பலவிதமானதும், ग्राभम्=அனைவரையும் வசப்படுத்துகின்றதுமான (धनम्=தனத்தை, दक्षिणेन=வலதுகையில் नः=எங்களையும் பொருட்டு (दातुम्=கொடுப்பதற்காக) आसंगृभाय=எனக்கு எதிரில் எடுக்கவேண்டும். எனக்குக் கொடுப்பதற்காக வலதுகையால் நான்பார்த்துக்

யும் அறிந்தவரான துர்க்காதேவியாரையும் பொருட்டு सोमम्=சோமலதையை सुनवाम=பிழியுவோர்மாக. (या=எந்தத் துர்க்காதேவியார்) वेदः=எல்லாவற்றையுமறிந்திருப்பதால் अरातीयतः=சத்துருத்தன்மையைச் செய்கின்றவர்களை निदहाति=கொளுத்திவிடுகின்றாரோ. अग्निः=தன்னையாராதிப்பவர்களை மேலான நிலையில் ஸ்தாபிக்கின்ற सः=அந்தத் துர்க்காதேவியார் विश्वा=எல்லாவிதமான दुर्गाणि=கஷ்டங்களையும் दुरिता=அதற்குக்காரணமான பாபங்களையும் सिंधुम्=சமுத்திரத்தை नावेव=கப்பலால் போல अतिपर्षत्=கடக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். अग्निः, वेदः முதலியபதங்கள் பும்லிங்கமுள்ளதாய் பிரயோகிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் விநியோகத்தை யனுஸரித்து துர்க்காதேவீ பரமாக வியாக்யானஞ் செய்யப்பட்டது.

3 ऊनाशिशु......द्विता (ப - ரை) ऊणा=எல்லாவற்றையுமசக்குகின்றவரும் महीनाम्=மிக்கப்பெரிதான ஆகாசத்திற்கு शिशुः=புத்திரனைப்போலுள்ளவரும் (आकाशाद्वायुः=ஆகாசத்தினின்றும் காற்று உண்டாயிற்று எனச்சாஸ்திரம் கூறுவதாலிவ்விதஞ் சொல்லப்படுகிறது.) ऋतस्य=சத்தியமான அக்னியினுடைய दीधितिम्=காந்தியை हिन्वन्=தூண்டுகின்றவருமான (காற்றில்லாவிடில் அக்னிபிரகாசிப்பதில்லை என்பது பிரசித்தம்) (वायुः=வாயுதேவன்) विश्वा=சகலவிதமான प्रिया=பிரியங்களையும் परिभुवत् உண்டுபண்ணவேண்டும். अथ=மேலும் द्विता=இம்மை மறுமைகளில் (நன்மையைச் செய்யவேண்டும்)

(4) आदित्प्रत्नस्य......दिवा (ப - ரை) आकाश=என்றபதம் ஆகாசாபிமானி தேவதையைக் குறிக்கின்றது. அந்தத் தேவதை சூரியன் என்பதும் மந்திரத்தைக் கவனிக்குங்கால் வெளியாகின்றது. दिवा=த்யுலோகத்திற்கு परः=மேல்பாகத்தில் यत्=எப்பொழுது (सूर्यः=சூர்யன்) इध्यते=பிரகாசிக்கின்றாரோ आदित्=அப்பொழுது प्रत्नस्य=சிறந்தவரும் रेतसः=(மழைக்குக் காரணமாயிரு

(5) एषोउषा......बृहत् ॥ प्रिया=சகலவிதமான பிராணிகளுக்கும் பிரியத்தை யுண்டுபண்ணுகின்றவளும் (இரவில் எங்கும் இருளடைந்திருப்பதால் பிராணிகள் எந்தக்கார்யத்தையும்செய்ய முடியாமல் கஷ்டப்படுகின்றனர். விடியும் காலம் வந்ததும் அவைகள் சந்தோஷமடைகின்றன வென்பது கருத்து.) अपूर्व्या=நடுநிசை முதலிய காலங்களிலாவிர்பாவத்தை யடையாதவளும் एषा=யாவராலும் நேரில் காணப்படுகின்றவளுமான उषा=உஷஸ் என்றதேவதை दिवः=த்யுலோகத்திலின்றும் व्युच्छति=வெளிக்கிளம்புகிருள். (तदा=அச்சமயத்தில்) अश्विनौ=ஓ அச்வினீ தேவர்களே! वाम्=உங்களை बृहत्=மிகவும் விசேஷமாக स्तुषे=ஸ்தோத்திரஞ் செய்கிறேன்.

இவ்விதம் 32 தேவதைகளையும் ஆவாஹனஞ் செய்துகொண்டு सूर्याय नमः–आसनं समर्पयामि । सूर्याय नमः–पाद्यं समर्पयामि । सूर्याय नमः–अर्घ्यं समर्पयामि । सूर्याय नमः–आचमनीयं समर्पयामि । सूर्याय नमः–*पञ्चामृतस्नानं समर्पयामि । सूर्याय नमः–शुद्धोदकस्नानं समर्पयामि । सूर्याय नमः–स्नानानन्तरमाचमनीयं समर्पयामि । सूर्याय नमः–वस्त्रं समर्पयामि ॥ என்ற முறைப்படி ஆவாஹனஞ் செய்த கிரமத்தை யனுசரித்து ஒவ்வொரு தேவதைக்கும் ஆஸனம் முதல் வஸ்திரம் வரையுள்ள உபசாரங்களைச் செய்யவேண்டும். இவ்விதஞ் செய்வது 'நாமமந்திர பூஜை' எனப்படும். அல்லது ஷி உபசாரங்களை அந்தந்ததேவதைகளின் மந்திரங்களைப் படித்தாவது செய்யலாம். இது ஓர் முறையாகும். அம் மந்திரங்கள் முன்னமேயே ஆவாஹன பிரகரணத்தில் படிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அல்லது. आवाहिताभ्यस्सर्वाभ्यो देवताभ्यो नमः என்று சொல்லி ஆஸனத்யுபசாரங்களை எல்லாத் தேவதைகளுக்கும் சேர்ந்தபடியாகவும் செய்யலாம். இம்மூன்று முறைகளுள் யாதாவர்களை யாராதிக்கும்பொழுது உபயோகிக்கவேண்டிய மந்திரங்கள் பின் வருமாறு—

(१) इन्द्रं वो विश्वत इति मन्त्रस्य–मधु ऋषिः, गायत्री छन्दः, इन्द्रो देवता, इन्द्रावाहने विनियोगः । (मन्त्रः) इन्द्रं वो विश्वतस्परि हवामहे जनेभ्यः। अस्माकमस्तु केवलः। ओं भूर्भुवस्सुवः, इन्द्रं लोकपालमावाहयामि । (२) अग्निं दूतमित्यस्य–मेधातिथि ऋषिः, गायत्री च्छन्दः, अग्निर्देवता, अग्न्यावाहने विनियोगः । (मन्त्रः) अग्निं दूतं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसम् । अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम् ॥ अग्निं लोकपालमावाहयामि ॥ (३) यमाय सोममित्यस्य–यम ऋषिः, अनुष्टुप्छन्दः, यमो देवता । यमपूजायां विनियोगः । यमाय सोमꣳसुनुत यमाय जुहुता हविः । यमꣳह यज्ञो गच्छत्यग्निदूतो अरं कृतः॥ यमं लोकपालमावाहयामि॥ (४) मोषुण इत्यस्य-मन्त्रस्य, कण्व ऋषिः, गायत्री च्छन्दः, निरृतिर्देवता, निरृत्यावाहने विनियोगः । (मन्त्रः) मोषुणः परा परा निरृतिर्दुर्हणा वधीत् । पदीष्ट तृष्णया सह । निरृतिमावाहयामि ॥ (५) इमं मे इत्यस्य मन्त्रस्य, शुनश्शेफ ऋषिः, गायत्री च्छन्दः, वरुणो देवता, वरुणावाहने विनियोगः । (मन्त्रः) इमं मे वरुण श्रुधी हवमद्या च मृडय। त्वामवस्युराचके ॥ वरुणं लोकपालमावाहयामि ॥ (६) तववाय इत्यस्य मन्त्रस्य–विश्व ऋषिः, गायत्रीच्छन्दः। वायुः देवता । वायुदेवतावाहने विनियोगः । (मन्त्रः) तव वायवृतस्पते त्वष्टुर्जामातरद्भुत । अवांस्यावृणीमहे ॥ वायुं लोकपालमावाहयामि । (७) सोमो धेनुमित्यस्य— गौतम ऋषिः, त्रिष्टुप्छन्दः, सोमो देवता । सोमावाहने विनियोगः। (मन्त्रः) सोमो धेनुं, सोमो अर्वन्तमाशुं सोमोवीरं कर्मण्यं ददाति । सादन्यं विदथ्यं सभेयं पितृश्रवणं यो ददाशदस्मै। सोमं लोकपालमावाहयामि । तमीशानमित्यस्य—गौतम ऋषिः, जगती छन्दः, ईशानो

* பால், தயிர், நெய், சர்க்கரை, தேன் இவைகள் பஞ்சாமிருதம் எனப்படும்.

இவ்விதம் முதல் மந்திரத்தால் இந்திரனையும், இரண்டாவது மந்திரத்தால் அக்னியையும், மூன்றாவது மந்திரத்தால் யமனையும், நான்காவது மந்திரத்தால் நிருருதியையும், ஐந்தாவது மந்திரத்தால் வருணனையும், ஆறாவதுமந்திரத்தால் வாயுவையும், ஏழாவது மந்திரத்தால் ஸோமனையும், எட்டாவது மந்திரத்தால் ஈசானனையும்* யஜமான நக்ஷத்திராஷ்டவாக்யங்களால் யஜமான நக்ஷத்திர தேவதையையும் முறையே அவாஹனஞ்செய்து கொண்டு பின்னர் தனித்தனியாகவோ, சேர்ந்தோ இந்திரன் முதலான தேவர்களுக்கு ஆஸனம் முதல் வஸ்திரம் வரையுள்ள உபசாரங்களைச் செய்யவேண்டும்.

இனி மந்திரார்த்தம் எழுதப்படுகின்றது—**इन्द्रंव** என்ற முதல் மந்திரத்தின் பொருளை இக்கிரந்தத்தின் 49வது பக்கத்திற் காண்க. **अग्निदूतं** என்ற இரண்டாவது மந்திரத்தின் பொருளை இக்கிரந்தத்தின் 27வது பக்கத்திற் காண்க.

३ **यमाय......अरंकृतः।** (ப-ரை) (**हेमनुजाः**=ஓ மனிதர்காள்!) **यमाय**=யமன் என்ற தேவனையும் பொருட்டு **सोमम्** = சோமம் என்ற கொடியை **सुनुत**=அதன் ரஸம் வெளிப்படுமாறு இடியுங்கள். **हविः**=ஹவிஸ்ஸை **यमाय**=யமனையும் பொருட்டு **जुहुत**=ஹோமஞ் செய்யுங்கள் **अरंकृतः**=பலவிதமான வஸ்துக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் **अग्निदूतः**=அக்னியைத் தூதனாகவுடையதுமான (யாககாலத்தில் அந்தந்த தேவதைகளைக் குறித்துக் கொடுக்கப்படும் ஹவிர்ப்பாகங்களை அக்கினியே தூக்கிக்கொண்டு அந்தந்த தேவர்களிடம் சேர்ப்பிக்கிறார் என்று பிராம்மணங்களிற் கூறப்

---

*தைத்திரீய பிராம்மணம் மூன்றாவது அஷ்டகம் முதல் பிரச்னத்தில் **अग्निर्नःपातु कृत्तिकाः** என்று தொடங்கி கிருத்திகை முதல் 27 நக்ஷத்திரங்களுக்கும் எட்டு, எட்டு வாக்யங்கள் படிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் அஷ்டவாக்யங்களெனப்படும்.

४ **मोषुणः......सह** (ப-ரை) **परापराः**=அதிக பலம் வாய்ந்தவர்களும் (**अतएव**=ஆனதுபற்றியே) **दुर्हणाः**=எளிதில் கொல்லுவதற்கு முடியாதவர்களுமான **निर्ऋतिः**=நிருருதி எனப்பெயரிய ராக்ஷஸ ஜாதிக்காரர்கள் **नः**=எங்களை **मोषु**=ஹிம்ஸிக்காமலிருக்கவேண்டும். **तृष्णयासह**=தாகத்துடன் **पदीष्ट**=கீழ்விழுந்து நாசத்தை யடையவேண்டும். ஓ நிருருதியென்றதிக் பாலகனே! உமது திக்கில் வஸிக்கின்ற மிகவும் துஷ்டர்களான ராக்ஷஸர்கள் என்னை ஹிம்ஸிக்காமலிருக்கவேண்டும். தாகம் என்ற ரோகத்தையும் அவ்வரக்கர்களையும் என்னிடம் வாரவண்ணம் தடுக்கவேண்டும் என்று கருத்து.

५ **इमंमे......राचके** (ப-ரை) **वरुण** = ஓ வருணனே! **मे**= என்னுடைய **इमम्**=இந்த **हवम्**=ஸ்தோத்திரத்தை **श्रुधि**=கேழ்க்கவேண்டும் (**श्रुत्वाच**=கேட்டபிறகு) **अद्याच**=இப்பொழுதே **मृडय**= சுகத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். **अवस्युः**=உம்மிடமிருந்து கிடைக்கின்ற ரக்ஷணத்தை விரும்பியவனாய்க் கொண்டு **त्वाम्**=உம்மை **आचके**=நன்றாய் ஸ்தோத்திரஞ் செய்கிறேன்.

६ **तववाय......महे ॥** (ப-ரை) **ऋतस्पते**=யாகங்களைக் காப்பாற்றுகின்றவரும் **त्वष्टुः**=பிரும்மதேவனுடைய **जामातः**=மாப்பிள்ளையாயிருப்பவரும் **अद्भुत**=விசித்திர சக்திவாய்ந்தவருமான **वायो**= ஓ வாயுதேவனே! **तव**=உம்முடைய **अवांसि**=ரக்ஷணங்களை **आवृणीमहे**=யாசிக்கின்றோம். ஓ வாயுதேவனே! தங்களால் நாங்கள் காப்பாற்றப்படவேண்டும் என்று கருத்து.

७ **सोमोधेनु......दस्मै ॥** (ப-ரை) **यः** = எந்த யஜமானன் **अस्मै**=இந்தச் சோமன் என்ற தேவனையும் பொருட்டு **ददाशत्**= ஹவிஸ்ஸுக்களைக்கொடுக்கின்றானோ (**तस्मै**=அந்தயஜமானனுக்கு) **सोमः**=ஸோமன் என்ற தேவன் **धेनुम्** = கன்றுடன் கூடியதும் நிறையப்பால் கரக்கின்றதுவுமான பசுவை **ददाति** = கொடுக்கின்

ளைச் செய்வதில் ச்சமர்த்தனும் **सादन्यम्**=விட்டைச் சம்ரக்ஷிப்பதில் சமர்த்தனும் அதாவது குடும்பத்தை ஒழுங்காய் நடத்திக்கொண்டு செல்பவனும் **विदथ्यम्**=வைதிகமான ஜ்யோதிஷ்டோமம் முதலிய கர்மங்களை யனுஷ்டிப்பதில் சமர்த்தனும் **सभेयम्**=பெரிய சபைகளுக்கு அர்ஹனும் அதாவது: சபைகளில் அழகாய்ப்பேசி நற்கீர்த்தி பெறுபவனும், சகல கலாவல்லவனும், **पितृश्रवणम्**=தனது தகப்பனுக்கு ஜகத்தில் பிரஸித்தியை யுண்டுபண்ணுபவனும், அதாவது:—இத்தகைய புதல்வனை எந்த பாக்யவான் பெற்றானோ வென்று தனது தகப்பனுக்குக்கி யாதியை யுண்டுபண்ணுபவனுமான **वीरसू**=புத்திரனை **ददाति**=கொடுக்கின்றார்.

८ **तमी.....स्वस्तये** ॥ (ப - ரை) **जगत:**=ஜங்கம வஸ்துக்களானப் பிராணிகளுக்கும் **तस्थुष:**=ஸ்தாவர வஸ்துக்களான மரம், மட்டை முதலியவற்றிற்கும் **पतिम्**=நாயகரும் **धियंजिन्वम्**=தியானத்தினால் பிரீதியையடைவிக்கத்தகுந்தவரும் **ईशानम्** = சகலவிதமான ஐச்வர்யம் பொருந்தியவருமான ஈசானன் என்ற திக்பாலனை **वयम्**=நாங்கள் **अवसे**=எங்களை ரக்ஷிப்பதற்காக **हूमहे**=கூப்பிடுகின்றோம். **पूषा**=புஷ்டியை விளைவிக்கின்ற (**स:**=அந்த ஈசானன் என்றதேவன்) **न:**=எங்களுடைய **वेदसाम्**=பொருள்களுக்கு **वृधे**=விருத்தி ஏற்படுமாறு **रक्षिता**=காப்பாற்றுபவராக **यथाऽसत्**=எவ்விதமிருப்பாரோ **तथा**=அவ்விதம் **अदब्ध:**=ஒருவராலும் ஜயிக்க முடியாத அந்த ஈசானன் என்ற தேவன் **स्वस्तये** = க்ஷேமமுண்டாகுமாறு **पायु:**=காப்பாற்றுபவராகவும் (**भवतु**=ஆகவேண்டும்.) ஈசானன் என்ற தேவன் எனது தனங்களைக்காப்பாற்றி விருத்தி செய்வதுடன் எனக்கு வியாதி சத்துரு முதலியவர்கள் மூலம் நேருகின்ற ஆபத்துக்களையும் விலக்கி என்னையும் சம்ரக்ஷிக்க வேண்டும் என்று கருத்து.

பிறகு கிரஹங்களுக்கு **गन्धान्धारयामि** என்று சொல்லி சந்தனதாரணஞ் செய்யவேண்டும். அப்பொழுது சூரியன் செவ்

கேது, சனி இவர்களுக்கு அஹில்கட்டையை யுறைத்துவரும் சந்தனத்தையும் தாரணம் செய்யவேண்டும். மற்ற விநாயகர்முதலான தேவர்களுக்கும் இந்திராதிலோக பாலர்களுக்கும் நல்ல வாஸனையுள்ள சந்தனத்தையே தாரணஞ் செய்ய வேண்டும். பிறகு அந்தந்தக் கிரஹங்களை யாவாஹனம் செய்யும் பொழுது சொல்லப்பட்ட சிவந்த புஷ்பம் வெண்ணிறமான புஷ்பம் முதலியவற்றை அந்தக் கிரஹங்களுக்கு **पुष्पाणि समर्पयामि** என்று சொல்லி சமர்ப்பணஞ்செய்து, இந்திராதி தேவர்களுக்கும் நல்ல வாஸனையுள்ள புஷ்பங்களைச் சமர்பபணஞ் செய்து, பிறகு அந்தந்தக் கிரஹங்களுக்குச் சொல்லிய நிறமுள்ள புஷ்பங்களால் கிரஹங்களுக்கு *அஷ்டோத்தர சதார்ச்சனை (108) சஹஸ்ர நாமார்சனை (1008) முதலியவற்றைச் செய்யவேண்டும். பிறகு சூரியனுக்கு வெள்ளைச் சாம்பிராணியையும், சந்திரனுக்கு நெய்யையும், செவ்வாய்க்கு வெள்ளைக் குங்குலியத்தையும், புதனுக்கு அஹில் கட்டையையும், குருவுக்கு மட்டிப்பாலையும், சுக்கிரனுக்கு பில்வக் கட்டையையும், சனிக்குச் சாம்பிராணியையும், ராஹு, கேது இவர்களுக்குக் கொம்பரக்கையும் அக்கினியில் போட்டுத் தூபத்தை யுண்டுபண்ணி **धूममाघ्रापयामि**=என்று சொல்லித் தூபத்தைக் காண்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் தனித்தனியே தூபத்திரவ்யங்களைச் சம்பாதிக்கவியலாவிடில் எல்லாக் கிரஹங்களுக்கும் சாம்பிராணி தூபத்தையே காண்பித்துவிடலாம். பிறகு **दीपं सन्दर्शयामि** என்று சொல்லித் தீபத்தால் ஆராதனஞ் செய்த பிறகு.

गुडोदनं रवेर्दद्यात्सोमाय घृतपायसम् ।
लोहिताय हविष्यान्नं बुधाय क्षीरषाष्टिकम् ॥
दध्योदनं गुरोर्दद्याच्छुक्राय च घृतोदनम् ।
मिश्रितं तिलमाषैश्च नैवेद्यं च शनैश्चरे ॥

---

* பின்வரும் முறைப்படி அஷ்டோத்தரம் செய்யவும்.

கலந்த பாயஸத்தையும், செவ்வாயுக்கு கேழ்வரகு முதலிய தான்யத்தினால் செய்யப்பட்ட அன்னத்தையும், புதனுக்குப் பாலில் வெந்த அறுபதாங் குறுவை யன்னத்தையும், குருவுக்குத் தயிரன்னத்தையும், சுக்கிரனுக்கு நெய்கலந்த அன்னத்தையும், சனிக்கு எள்ளன்னம், உளுத்தம் வடை இவற்றையும், ராஹுவுக்கு உளுந்து கலந்த அன்னத்தையும் கேதுவுக்கு பலவிதமான (சித்ரான்னம்) அன்னத்தையும் நிவேதனஞ் செய்ய வேண்டும் என்ற முறைப்படி அந்தந்தக் கிரஹங்களுக்கு அந்தந்த அன்னத்தை நிவேதனம் செய்ய வேண்டும். இவ்விதம் தனித்தனியே நைவேத்யம் தயாரிக்க முடியாவிடில் தனது சக்திக்குத் தகுந்தபடி எது கிடைக்கின்றதோ அதையே நிவேதனஞ் செய்யலாம். பிறகு நவக்கிரஹங்களுக்கும் மற்ற தேவதைகளுக்கும் தாம்பூலத்தை (வெற்றிலையை) நிவேதனஞ் செய்து நவக்கிரஹாராதனத்தை ஒருவாறு முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்,

பிறகு நவக்கிரஹப் பிரதிமைகளை ஸ்தாபிப்பதற்காகக் கட்டப்பட்ட மேடையில் தென் கிழக்கு திசையில், ஓட்டை நெசுங்கல் முதலிய தோஷங்களற்றதும், வெளிபாகத்தில் தயிர், அக்ஷதை இவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், மா, அரசு, ஆல், அத்தி, நாகை இவற்றின் தளிர்களாகிற பஞ்ச பல்லவங்களுடன் கூடியதும், பழம், இரண்டு வஸ்திரம் இவைகளுடன் கூடியதும் உள்ளில் போடப்பட்ட பஞ்ச ரத்னங்களோடு கூடியதும், சுத்த ஜலம் நிறைந்ததுமான ஓர் கலசத்தைக் (குடத்தை) அக்ஷதைகளின் மேல் ஸ்தாபனஞ் செய்ய வேண்டும். அதன் பக்கத்தில்

गजाश्वरथवल्मीकसंङ्गमाद्ध्रदगोकुलात् ।
मृदमानीय विप्रेन्द्र सर्वौषधिसमन्विताम् ॥
स्नानार्थं विन्यसेत्तत्र यजमानस्य शास्त्रवित् ॥

என்று கூறியபடி யானை, குதிரை, தேர் இவற்றின் சம்பந்தமடைந்த மண்ணையும், புற்றின்மண்ணையும் பசுக்கள் கட்டுமிடத்திலுள்ள மண்ணையும் ஆறுகளிலுள்ள மடுக்களின் சமீபமாயுள்ள மண்களையும்; சடாமாஞ்ஜி, வசம்பு, கோஷ்டம், கிரந்தித்தகரம், மரமஞ்சள் கரிமஞ்சள், பூலாங்கிழங்கு சம்பகமொட்டு, கோரைக்கிழங்கு இவைகளாகிற ஸர்வௌஷதிகணங்களையும் சம்பாதித்து வைக்கவேண்டும். பிறகு அந்தக்கலசத்தில் வருணனையும், கங்கை முதலிய நதிகளையும் ஆவாஹனஞ் செய்ய வேண்டும்.

१ इमं मे वरुण इत्यस्य मन्त्रस्य—शुनश्शेफ ऋषिः, गायत्रीच्छन्दः, वरुणो देवता । वरुणावाहने विनियोगः (मन्त्रः) इमं मे वरुणश्रुधी हवमद्या च मृडय । त्वामवस्युराचके ॥ ओं भूर्भुवस्सुवः, अस्मिन् कुंभे सकलतीर्थाधिपतिं वरुणमावाहयामि ॥ २ सर्वे समुद्रास्सरितस्तीर्थानि च नदा ह्रदाः । आयान्तु यजमानस्य दुरितक्षयकारकाः ॥ ओं भूर्भुवस्सुवः, अस्मिन् कुंभे गङ्गादिसकलतीर्थाधिपतीनावाहयामि ॥

இவற்றுள் முதல் மந்திரத்தால் வருணனையும், இரண்டாவது மந்திரத்தால் கங்காதி புண்யதீர்த்தாதிபதிகளையும் கலசத்தில் ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு ஷை இரண்டு தேவதைகளுக்கும் ஆஸனம் முதல் தாம்பூலதானம் வரையுள்ள உபசாரங்களை முறையே செய்துகொண்டு முன்குண்டத்திலோ, மேடையிலோ ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள அக்னியில் * சருவை ச்ரபணஞ் செய்து வடக்குபக்கத்தில் இறக்கிக்கொண்டு அதை அபிகாரணம் செய்ய வேண்டும் (நெய்யை எடுத்துவிடவேண்டும்.) பிறகு அக்னியில் அவ்வவற்றிற்கு ஏற்பட்ட மந்திரங்களைப்படித்து நவக்கிரஹங்

* கஞ்சி வடிக்காததும், முழுதும் வேகாததும், உஷ்ணமுள்ளதுமான அன்னம் "சரு" எனப்படும்.

சமித், சரு, ஆஜ்யம், எள்ளு என்ற இன்னுன்குத் திரவ்யங்களாலும் சூரியன் முதலிய 9 கிரஹங்கள், 9 அதிதேவதைகள், 9பிரத்யதி தேவதைகள் விநாயகன் முதலிய ஐந்து தேவதைகள் இவர்களைக்குறித்து அவரவர்களுக்கு ஆவாஹனப்பிரகரணத்தில் படிக்கப்பட்ட **आसत्येन** முதலிய மந்திரங்களைப்படித்து அக்னியில் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். ஹோமஞ் செய்யவேண்டிய நான்கு திரவ்யங்களுள் முதலாவதான ஸமித்தை எடுத்துக் கொள்வோம்.

अर्कः पलाशः खदिरस्त्वपामार्गोऽथ पिप्पलः ।
उदुंबरश्शमी दूर्वा कुशश्च समिधः क्रमात् ॥

होतव्या मधुसर्पिर्भ्यां दध्ना क्षीरेणवा पुनः ॥

என்று கூறியபடி சூரியனுக்கு எருக்கம் சமித்தையும், சந்திரனுக்கு பலாஸமித்தையும், செவ்வாயுக்கு கருங்காலி சமித்தையும், புதனுக்கு நாயுருவி ஸமித்தையும், குருவுக்கு அரசஸமித்தையும், சுக்கிரனுக்கு அத்திசமித்தையும், சனிக்கு வன்னிஸமித்தையும் ராஹுவுக்கு அருஹம்புல்லையும், கேதுவுக்குத் தர்ப்பத்தையும் தேனிலோ, நெய்யிலோ, தயிரிலோ, பாலிலோ தோய்த்து ஹோமஞ் செய்யும்பொழுது உபயோகித்துக் கொள்ளவேண்டும். எந்தக் கிரஹத்திற்கு எந்த ஸமித்து எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றதோ அந்த ஸமித்தையே அதனதனதி தேவதைக்கும் பிரத்யதி தேவதைக்கும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஸமித் ஹோமத்தைப் பற்றி சிந்தாமணி என்றக் கிரந்தத்தில் கூறி இருப்பதை இங்கு எழுதுகிறோம்.

समिधश्चात्र कर्तव्या अष्टोत्तरसहस्रकाः ।
अष्टोत्तरशतं वापि अष्टाविंशतिरेव वा ॥ १

विशीर्णाऽऽयुःक्षयं कुर्याद्विदला पुत्रनाशिनी ।
सुषिरा व्याधिजननी कृशा च रिपुवर्द्धनी ।
दीर्घा विदेशगमनी स्थूला चात्मविनाशिनी ॥ ३ ॥

अकृशासुसमा स्थूला आर्द्रा च सुपलाशिनी ।
प्रादेशान्नाधिकाऽन्यूनासमित्स्यात्सर्वकर्मणि ॥ ४ ॥

अर्को नाशयते व्याधीन् पलाशस्सर्वकामदः ।
खादिरश्चार्थलाभश्च ह्यपामार्गस्तु पुत्रदः ।
अश्वत्थस्सर्वकामोऽयं सौभाग्योदुंबरस्तथा ।
शमी शमयते पापं दूर्वाऽऽयुष्यविवर्द्धनी ।
कुशा धर्मार्थकामानां रक्षणं रक्षसोविदुः ।

மேற்படித்தச் சுலோகங்களின் பொழிப்புரை எழுதப்படுகின்றது. (1) ஹோமஞ் செய்வதற்காக அந்தந்தக் கிரஹங்களுக் கூறிய எருக்கம் சமித்து முதலியவற்றில் ஒவ்வொன்றிலும், 1008-யோ, 108-யோ, 28-யோ சம்பாதித்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். (2) இனி ஹோமஞ் செய்வதற்குரிய சமித்துக்களின் லக்ஷணம் கூறப்படுகின்றது. உதிர்ந்துபோன மேல் பட்டையை யுடையதும், அல்லது உளுத்துப்போனதும், பிளவுபட்டதும், அளவுக்கு மிஞ்சிய நீளமுள்ளதும், வளைவானதும், பொந்து விழுந்ததும், மிகவும் மெல்லியதா யிருக்கின்றதும் மிகவும் பெருமனுயிருக்கின்றதும், குட்டையாயிருக்கின்றதுவுமான ஸமித்துக்கள் நாம் விரும்புகின்ற பலனைக் கெடுத்துவிடும். (3) உதிர்ந்துபோன பட்டையையுடைய ஸமித்தை உபயோகித்தால் ஆயுளைக்குறைத்துவிடும். பிளவுள்ள சமித்தை உபயோகித்தால் புத்திர நாசமுண்டாகும். பொந்து விழுந்த ஸமித்தை உப

களில் சஞ்சாரத்தைக் கொடுக்கும். மிகவும் பெருத்ததான ஸமித்தை உபயோகித்தால் தன்னையே கொன்றுவிடும். (4) ஆகையால் ஸமித்தை எங்கெந்தக் கர்மங்களில் உபயோகின்றேமோ அவ்விடங்களில் ஓர் ஒட்டை அள்வுக்குக் குறைவாகவோ, அதிகமாகவோ நீளமில்லாததும், மிகவும் மெல்லியதாக வில்லாததும், ஒழுங்கானதும் பெருத்ததும்,பச்சையாயுள்ளதும்,பட்டையுடன் கூடியதுமானஸமித்தையே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.(5)எருக்கம் ஸமித்து வியாதிகளை நாசம் செய்யும். பொரசசமித்து விரும்பிய எல்லா விதமான பலன்களையும் கொடுக்கும். கருங்காலி ஸமித்து பொருளைக் கொடுக்கும். நாயுருவி பிள்ளையைக் கொடுக்கும். அரசஞ்சமித்து விரும்பிய ஸகல பலன்களையும் கொடுக்கும். அத்திஸமித்து தனதான்யஸமிருத்தியைக் கொடுக்கும். வன்னிஸமித்து பாபத்தை நாசஞ்செய்யும். அருஹம்புல் அயுளை விருத்தி செய்யும். தர்ப்பையானது தர்மம், அர்த்தம், காமம் இம்மூன்று புருஷார்த்தங்களையும் கொடுப்பதுடன், ராக்ஷஸர்களின் பீடையையும் விலக்கும்.

ஆகவே மேற்சொல்லிய லக்ஷணம் வாய்ந்த ஸமித்துக்களால் ஒவ்வொருக்கிரஹங்களையும் குறித்து, 1008 தடவையோ, 108 தடவையோ 28 தடவையோ ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். அதிதேவதை, பிரத்யதி தேவதை இவர்களின் மந்திரங்களைப் படித்து அந்தந்தக்கிரஹத்திற்குக்கூறிய ஸமித்தினால் ஓர் தடவை ஹோமஞ்செய்தால்போதும். 1008 முதலிய ஆவிருத்திகளில் நவக்கிரஹங்களின் மந்திரங்களையே உபயோகித்துக் கொள்ளவேண்டும். ஸமித்தைஹோமஞ்செய்த முறைப்படியே சரு,ஆஜ்யம், எள்ளு இவற்றையும் 1008 தடவையோ 108 தடவையோ, 28 தடவையோ ஹோமஞ்செய்யவேண்டும். இவ்விதம், ஸமித், அன்னம், ஆஜ்யம், திலம் இவற்றால் ஹோமஞ்செய்து, யஜமான நக்ஷத்திர தேவதாஷ்ட வாக்யங்களால் நான்கு நான்கு வாக்யத்திற்கு ஒவ்வொரு ஆஹுதிவீதம், இரண்டு ஆஹுதியையும், பிறகு, 8வாக்

முடித்துக்கொண்டு பிரும்மாவை யதாஸ்தானம் செய்து . ஆதித்யன் முதலியகிரஹங்களுக்கு புனப்பூஜை (மறுமுறைபூஜை) செய்து யதாஸ்தானம் செய்து முடித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

பிறகு நான்கு பிராம்மணர்கள்முன் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட கலசத்தை எடுத்துக்கொண்டு வந்து, யஜமானனை கிழக்கு முகமாக உட்காரவைத்து பிராம்மணர்கள் வடக்குமுகமாக நின்றுகொண்டு மங்களவாக்யங்கள் முழங்கும் பொழுது பின்னர் எழுதப்படும் சுலோகங்களையும், வைதிக மந்திரங்களையும் படித்து அபிஷேகம் செய்யவேண்டும்.

सुरास्त्वामभिषिंचन्तु ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ।
वासुदेवो जगन्नाथस्तथा संकर्षणो विभुः ॥
प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्च भवन्तु विजयाय ते ॥
आखण्डलोऽग्निर्भगवान् यमो वै निरृतिस्तथा ।
वरुणः पवनश्चैव धनाध्यक्षस्तथा शिवः ।
ब्रह्मणा सहितास्सर्वे दिक्पालाः पान्तु ते सदा ॥
कीर्तिर्लक्ष्मी र्धृतिर्मेधा पुष्टिः श्रद्धा क्रिया मतिः ।
बुद्धिर्लज्जा वपुश्शान्तिस्तुष्टिः श्रीर्विश्वमातरः ।
एतास्त्वामभिषिञ्चन्तु देवपत्न्यस्समागताः ॥
आदित्यश्चन्द्रमा भौमो बुधजीवसितार्कजाः ।
ग्रहास्त्वामभिषिंचन्तु राहुः केतुश्च तर्पिताः ॥
देवदानवगंधर्वा यक्षराक्षसपन्नगाः ।
ऋषयो मातरो गावो देवमातर एव च ।
देवपत्न्यो द्रुमा नागा दैत्यश्चाऽप्सरसां गणाः ॥
अस्त्राणि सर्वशस्त्राणि राजानो वाहनानि च ।

மேற்படித்த சுலோகங்கள்யாவும் ஸ்மார்த (ஸ்மிருதியில் படிக்கப்பட்ட) மந்திரங்களாகும். இவ்விதம் யஜமானனுக்கும் அவனது பத்தினிக்கும் அபிஷேகம் செய்வித்து முன்னர் சம்பாதித்துவைக்கப்பட்ட சடாமாஞ்சிமுதலியவற்றைப் பொடிசெய்து யஜமானனுக்கும் பத்தினிக்கும் தலைமுதல் கால்வரை தடவி பின்னர் சுத்த ஜலத்தால் ஸ்நானஞ் செய்விக்கவேண்டும். பிறகு யஜமானன் வெளுத்தவஸ்திரத்தைத் தரித்துக்கொண்டு வெண்சந்தனத்தைப் பூசிக்கொண்டு அக்னிக்கு மேலண்டையிலுட்கார்ந்திருக்கின்ற ருத்விக்குகளுக்கு மிக்கமர்யாதையுடன் தனது பத்தினியுடன் கூட பூஜைசெய்து தனது சக்திக்குத் தக்கபடி தக்ஷிணைதானம் செய்யவேண்டும். பிறகு தசதானம் முதலியவற்றைச் செய்து முடிந்தபிறகு அறுசுவையுடன் பிராம்மணபோஜனஞ் செய்துவைத்து நவக்கிரஹாராதனத்தை முடித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

நவக்கிரஹாராதனம் முற்றிற்று.

சுபம்.

மேற் சொல்லிய முறைப்படி நவக்கிரஹங்களை யாராதிப்பதுடன் நவக்கிரஹ மந்திரம், நவக்கிரஹ ஸ்தோத்திரம், நவக்கிரஹ கவசம், நவக்கிரஹ அஷ்டோத்தரம் இவைகளைப் பாராயணஞ் செப்வது மவச்யமாதலால் அவற்றையும் நம்மிடமுள்ள பழைய ஏட்டுச்சுவடிக்கிணங்கத் திருத்தி வெளியிடுகிறோம்.

ஸூர்ய மந்திரம்.

ओं, अस्यश्री आसत्येनेति सूर्यमहामन्त्रस्य—हिरण्यस्तूप ऋषिः, त्रिष्टुप्छन्दः, सूर्यो देवता, श्रीं बीजम्, णीं शक्तिः, सूं कीलकम्, मम सूर्यप्रसादसिध्यर्थे जपे विनियोगः। (अथकरन्यसः) सूर्याय—अङ्गुष्ठाभ्यां नमः। तेजोमूर्तये तर्जनीभ्यां स्वाहा। वरदाय मध्यमाभ्यां वषट्। हंसाय अनामिकाभ्यां हुम्। शान्ताय कनिष्ठिकाभ्यां वौषट्। कर्मसाक्षिणे करतलकरपृष्ठाभ्यां फट्। (अङ्गन्यासः) सूर्याय हृदयाय नमः। तेजोमूर्तये शिरसे स्वाहा। वरदाय शिखायै वषट्। हंसाय कवचाय हुम्। शान्ताय नेत्र त्रयाय वौषट्। कर्मसाक्षिणे अस्त्राय फट्। भूर्भुवस्सुवरों—दिग्वंधः। (ध्यानम्) द्विभुजं पद्महस्तं च वरदं मकुटान्वितम्। ध्यायेद्दिवाकरं देवं सर्वाभीष्टफलप्रदम्। (मानसपूजा) लं—पृथिव्यात्मने गन्धं समर्पयामि हं आकाशात्मने पुष्पाणि समर्पयामि। यं—वाय्वात्मने धूपमाघ्रापयामि। रं अग्न्यात्मने दीपं संदर्शयामि। वं अमृतात्मने अमृतं निवेदयामि। सं सर्वात्मने सर्वोपचारान् समर्पयामि॥

(मन्त्रः) आसत्येन रजसा वर्तमानोनिवेशयन्नमृतं मर्त्यंच। हिरण्ययेन सविता रथेनादेवोयाति भुवना विपश्यन्।

இவ்விதம் ருஷி, சந்தஸ், தேவதை, அங்கநியாஸம், கரன்யாஸம், மானஸ பூஜை இவைகளுடன் பிரதான மந்திரத்தை 1008

ஸம் முதலியவற்றைச் செய்யவேண்டுமென்பது மந்திர சாஸ்திர சித்தாந்த மாகையால் இனி எழுதப்படும் சந்திரன் முதலியோ ரின் மந்திரங்களிலும் ஆங்காங்கு ஆரம்பத்தில் சொல்லிய அங்க நியாஸம் முதலியவற்றை முடிவிலும் செய்யவேண்டு மெனக் கண்டுகொள்ள வேண்டும். ஆனால் ஜபத்தின் முடிவில் அங்க நியாஸம் செய்த பிறகு **भूर्भुवस्सुवरों दिग्विमोकः** என்று மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். **अङ्गुष्ठाभ्यां** என்றுதொடங்கி **करतलकरपृष्ठाभ्यां** என்றது வரையுள்ள பாகங்கள் கரன் நியாஸ மென்றும், **हृदयायनमः** என்று தொடங்கி **अस्त्रायफट्** என்றதுவரையுள்ள பாகங்கள் அங்க நியாஸம் என்றும் **लंपृथिव्यात्मने** என்று தொடங்கி **सं सर्वात्मने सर्वोपचारान् समर्पयामि**) என்றதுவரையுள்ள பாகங்கள் மானஸ பூஜை என்றும் சொல்லப்படும்.

ஸூர்ய கவசம்.

ओं, अस्य श्री सूर्यकवचमहामन्त्रस्य—अगस्त्यो भगवानृषिः, अनुष्टुप्छन्दः, सूर्यो देवता, श्रीं, बीजम्, णीं शक्तिः, सूं कीलकम्, मम सूर्यप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः। (ध्यानम्) जपाकुसुमसंकाशं द्विभुजं पद्महस्तकम्। सिन्दूरांबरमाल्यं च रक्तगंधानुलेपनम्। माणिक्यरत्नखचितसर्वाभरणभूषितम्। सप्ताश्वरथवाहन्तु मेरुञ्चै व प्रदक्षिणम्*। देवासुरवरैर्वन्द्यं घृणिभिः परिवेष्टितम्। ध्यायेत्पठेत्सुवर्णाभं सूर्यस्य कवच मुदा। (अथ कवचम्) घृणिः पातु शिरोदेशं सूर्यः पातु ललाटकम्। आदित्यो लोचने पातु श्रुतिं पातु दिवाकरः। घ्राणं पातु सदा भानुः मुखं पातु सदा रविः। जिह्वां पातु जगन्नेत्रः कण्ठं पातु विभावसुः। स्कन्धौ ग्रहपतिः पातु भुजौ पातु प्रभाकरः। कराव्ब्जकरः पातु हृदयं पातु भानुमान्। मध्यं पातु सुसप्ताश्वो नाभिं पातु नभोमणिः। द्वादशात्मा कटिं पातु सविता पातु सक्थिनी।

* कुर्वाणमितिशेषः।

[illegible]

नात्रसंशयः। संवत्सरमुपासित्वा साम्राज्यपदवीं लभेत्। (अन्ते ध्यानम्) अनेकरत्नसंयुक्तं स्वर्णमाणिक्यभूषणम्। कल्पवृक्षसमाकीर्णं कदंबकुसुमप्रियम्। अशेषरोगशान्त्यर्थं ध्यायेदादित्यमण्डलम्॥ सिन्दूरवर्णाय सुमण्डलाय सुवर्णरत्नाभरणाय तुभ्यम्। पद्माभिनेत्राय सुपंकजाय ब्रह्मेन्द्रनारायण शंकराय॥ संरक्तचूर्णं ससुवर्णतोयं सकुंकुमाभं सकुशं सपुष्पम्। प्रदत्तमादाय च हेमपात्रे प्रशस्तदानं भगवन्प्रसीद॥

ஸூர்ய ஸ்தோத்திரம்

ओं, अस्य श्री सूर्यस्तोत्रमहामन्त्रस्य—अगस्त्य ऋषिः, अनुष्टुप्छन्दः, सूर्यो देवता, सूं बीजम्, यं शक्तिः, मं कीलकम्, मम आदित्यप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः। (करन्यासः) आदित्याय अङ्गुष्ठाभ्यां नमः। असुरारये तर्जनीभ्यां नमः। दिवाकराय मध्यमाभ्यां नमः। प्रभाकराय अनामिकाभ्यां नमः। सहस्रकिरणाय कनिष्ठिकाभ्यां नमः। मार्ताण्डाय करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः। (अङ्गन्यासः) आदित्याय हृदयाय नमः। असुरारये शिरसे स्वाहा। दिवाकराय शिखायै वषट्। प्रभाकराय कवचाय हुम्। सहस्रकिरणाय नेत्रत्रयाय वौषट्। मार्ताण्डाय अस्त्राय फट्। भूर्भुवस्सुवरों दिग्बंधः। (ध्यानम्) ध्यायेत्सूर्यमनन्तकोटिकिरणं तेजोमयं भास्करं भक्तानामभयप्रदं दिनकरं ज्योतिर्मयं शंकरम्। आदित्यं जगदीशमच्युतमजं त्रैलोक्यचूडामणिं भक्ताभीष्टवरप्रदं दिनमणिं मार्ताण्डमाद्यं शुभम्। (लमित्यादिना मानसपूजा कार्या)

कालात्मा सर्वभूतात्मा वेदात्मा विश्वतो मुखः। जन्ममृत्युजराव्याधिसंसारभयनाशनः। ब्रह्मस्वरूपमुदये मध्यान्हे तु महेश्वरः। अस्तमाने

* योधारयति सः, इतिशेषः।

नमो नमः । अण्डयान महासाक्षिणादित्याय नमो नमः । पद्मासनस्थ
भानुमूर्ते नमो नमः । धर्ममूर्ते दयामूर्ते तत्वमूर्ते नमो नमः । सकलेशाय
सूर्याय क्षान्तेशाय नमो नमः । (अथ फलश्रुतिः) क्षयापस्मारगुल्मादिदुर्दो-
षव्याधिनाशनम् । सर्वज्वरहरञ्चैव कुक्षिरोगनिवारणम् । एतत्स्तोत्रं शिवप्रोक्तं
सर्वसिद्धिकरं परम् । सर्वसंपत्करं चैव सर्वाभीष्टप्रदायकम् ॥

अथसूर्याष्टोत्तरशतनामावलिः ।

ओं अरुणाय नमः
,, शरण्याय नमः
,, करुणारससिन्धवे नमः
,, असमानबलाय नमः
,, आर्तरक्षाय नमः
,, आदित्याय नमः
,, आदिभूताय नमः
,, अखिलागमवेदिने नमः
,, अच्युताय नमः
,, अखिलज्ञाय नमः
,, अनन्ताय नमः
,, इनाय नमः
,, विश्वरूपाय नमः
,, इज्याय नमः
,, इन्द्राय नमः
,, भानवे नमः
,, इन्दिरामन्दिराप्ताय नमः
,, वन्दनीयाय नमः
,, ईशाय नमः
,, सुप्रसन्नाय नमः
,, सुशीलाय नमः

ओं सुवर्चसे नमः
,, वसुप्रदाय नमः
,, वसवे नमः
,, वासुदेवाय नमः
,, उज्वलाय नमः
,, उग्ररूपाय नमः
,, ऊर्ध्वगाय नमः
,, विवस्वते नमः
,, उद्यत्किरणजालाय नमः
,, हृषीकेशाय नमः
,, ऊर्जस्वलाय नमः
,, वीराय नमः
,, निर्जराय नमः
,, जयाय नमः
,, ऊरुद्वयाभावयुक्तसारथये नमः
,, ऋषिवन्द्याय नमः
,, रुग्हंत्रे नमः
,, ऋक्षचक्रचराय नमः
,, ऋजुस्वभावचित्ताय नमः
,, नित्यस्तुत्याय नमः
,, ॠकारमातृकावर्णरूपाय नमः

,, पुष्कराक्षाय नमः
,, लुप्तदन्ताय नमः
,, शान्ताय नमः
,, कान्तिदाय नमः
,, घनाय नमः
,, कनत्कनक भूषणाय नमः
,, खद्योताय नमः
,, लूनिताखिलदैत्याय नमः
,, सत्यानन्दस्वरूपिणे नमः
,, अपवर्गप्रदाय नमः
,, आर्तशरण्याय नमः
,, एकाकिने नमः
,, भगवते नमः
,, सृष्टिस्थित्यन्तकारिणे नमः
,, गुणात्मने नमः
,, घृणभृते नमः
,, बृहते नमः
,, ब्रह्मणे नमः
,, ऐश्वर्यदाय नमः
,, शर्वाय नमः
,, हरिदश्वाय नमः
,, शौरये नमः
,, दशदिक्संप्रकाशाय नमः
,, भक्तवश्याय नमः
,, ओजस्कराय नमः
,, जयिने नमः
,, जगदानन्दहेतवे नमः
,, जन्ममृत्युजराव्याधिवर्जिताय नमः
,, औन्नत्यपदसंचाररथस्थाय नमः

,, अब्जवल्लभाय नमः
,, अन्तर्बहिःप्रकाशाय नमः
,, अचिन्त्याय नमः
,, आत्मरूपिणे नमः
,, अच्युताय नमः
,, अमरेशाय नमः
,, परस्मै ज्योतिषे नमः
,, अहस्कराय नमः
,, रवये नमः
,, हरये नमः
,, परमात्मने नमः
,, तरुणाय नमः
,, वरेण्याय नमः
,, ग्रहाणां पतये नमः
,, भास्कराय नमः
,, आदिमध्यान्तरहिताय नमः
,, सौख्यप्रदाय नमः
,, सकलजगतां पतये नमः
,, सूर्याय नमः
,, कवये नमः
,, नारायणाय नमः
,, परेशाय नमः
,, तेजोरूपाय नमः
,, ह्रीं हिरण्यगर्भाय नमः
,, ह्रीं संपत्कराय नमः
,, ऐं इष्टार्थदाय नमः
,, अं सुप्रसन्नाय नमः
,, श्रीमते नमः
,, श्रेयसे नमः

சந்திரமந்திரம்

ओं अस्य श्री आप्यायस्वेति सोममहामन्त्रस्य—गौतमऋषिः, गायत्री च्छन्दः, सोमो देवता, सां बीजम्, सीं शक्तिः, सूं कीलकम्, मम सोमप्रसाद सिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । (अथ करन्यासः) सोमाय अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । निशाकराय तर्जनीभ्यां स्वाहा । क्षीरोदार्णवसंभवाय मध्यमाभ्यां वषट् । लक्ष्मीसहोदराय अनामिकाभ्यां हुम् । तारकेशाय कनिष्ठिकाभ्यां वौषट् । सुधामूर्तये करतलकरपृष्ठाभ्यां फट् (अङ्गन्यासः) सोमाय हृदयाय नमः । निशाकराय शिरसे स्वाहा । क्षीरोदार्णवसंभवाय शिखायै वषट् । लक्ष्मीसहोदराय कवचाय हुम् । तारकेशाय नेत्रत्रयाय वौषट् । सुधामूर्तये अस्त्राय फट् । भूर्भुवस्सुवरों दिग्बंधः (ध्यानम्) गदायुधधरं देवं श्वेतवर्णं निशाकरम् । ध्यायेदमृतसंभूतं सर्वकामफलप्रदम् । (लमित्यादिना मानसपूजा कार्या) (मन्त्रः) आप्यायस्व समेतु ते विश्वतस्सोम वृष्णियम् । भवा वाजस्य संगथे ॥ (இதன்பொருளை 30 வது பக்கத்திற்காண்க) ஜபத்தின் முடிவிலும் கரநியாஸம், அங்கநியாஸம், த்யானம், மானஸபூஜை இவற்றைச் செய்யவேண்டும்.

சந்திரகவசம்.

ओं अस्य श्री चन्द्रकवचस्तोत्रमहामन्त्रस्य-गौतम ऋषिः, अनुष्टुप्छन्दः, सोमो देवता, रं बीजम्, सं शक्तिः, ओं कीलकम्, मम सोमग्रहप्रसाद सिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । (करन्यासः) वाम् अङ्गुष्ठाभ्यांनमः । वीं तर्जनीभ्यां नमः । वूं मध्यमाभ्यां नमः, वैं अनामिकाभ्यां नमः वौं कनिष्ठिकाभ्यां नमः । वः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः । (अङ्गन्यासः) वां हृदयाय नमः । वीं शिरसे स्वाहा । वूं शिखायै वषट् । वैं कवचाय हुम् । वौं नेत्रत्रयाय वौषट् । वः अस्त्रायफट् । भूर्भुवस्सुवरों दिग्बंधः । (ध्यानम्) सोमं द्विभुजपद्मं च मुक्ताभरणभूषणम् । श्वेताश्वरथमारूढं मेरुं चैव प्रदक्षि-

पातु शिरोदेशे फालं पातु कलानिधिः । चक्षुषी चन्द्रमाः पातु श्रुतिं पातु कलात्मकः । घ्राणं पक्षकरः पातु मुखं कुमुदबांधवः । सोमः करौ तु मे पातु स्कन्धौ पातु सुधात्मकः । ऊरू मे ऽत्रिजनिः पातु मध्यं पातु निशाकरः । कटिं सुधाकरः पातु पातूरश्शशलांछनः । मृगाङ्को जानुनी पातु जंघे पात्वमृताब्धिजः । पादौ हिमकरः पातु पातु चन्द्रोऽखिलं वपुः । இவ்விதம் கவசத்தை ஜபித்தபிறகு கரநியாஸம் முதலியவற்றைச்செய்யவேண்டும். (अथ फलश्रुतिः) एतद्धि कवचं पुण्यं भुक्ति मुक्ति प्रदायकम् । यः पठेच्छृणुयाद्वापि सर्वत्र विजयी भवेत् ॥ इति श्री ब्रह्मवैवर्ते महापुराणे उत्तरखण्डे चन्द्र कवचं संपूर्णम् ॥

சந்திர ஸ்தோத்திரம்

अस्य श्री चन्द्रस्तोत्रमहामन्त्रस्य—गौतम ऋषिः. अनुष्टुप्छन्दः, चन्द्रो देवता चन्द्रग्रहप्रसाद सिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । *(वामित्यादिना करादिन्यासः) भूर्भुवस्सुवरों दिग्बंधः । (ध्यानम्) श्वेतांबरान्वितवपुं वरशुभ्रवर्णं श्वेताश्वयुक्तरथगं सुरसेविताङ्घ्रिम् । दोर्भ्यां धृताभयवरं वरदं सुधांशुं श्रीवत्समौक्तिकधरं प्रणमामि चन्द्रम् । (अथस्तोत्रम्) आग्नेयभागे सरथो दशाश्वश्चात्रेयजो यामुनदेशगश्च । प्रत्यङ्मुखस्थः चतुरश्रपीठे गदाधरांगो वररोहिणीशः । चन्द्रं चतुर्भुजं देवं केयूरमकुटोज्वलम् । वासुदेवस्य नयनं शङ्करस्य च भूषणम् । चन्द्रं चद्विभुजं ज्ञेयं श्वेतवस्त्रधरं विभुम् । श्वेतमाल्यांबरधरं श्वेतगन्धाऽनुलेपनम् । श्वेतच्छत्रधरं देवं सर्वाभरणभूषितम् (இவ்விதம் ஸ்தோத்திர பாராயணஞ் செய்தபிறகு கரநியாஸம் முதலியவற்றை ஆரம்பத்தில் செய்த மாதிரியே செய்யவேண்டும்.) (फलश्रुतिः)

---

* சந்திரமந்திரத்தில் சொல்லிய பிரகாரம் கரநியாஸம் அங்க நியாஸம் இவற்றைச் செய்ய வேண்டும்.

मुच्येत नात्र कार्या विचारणा।

इतिब्रह्माण्डपुराणे नवमांशे उमामहेश्वरसंवादे
चन्द्रस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

சந்திராஷ்டோத்தர சத நாமங்கள்

ओं श्रीमते नमः
„ शशधराय नमः
„ चन्द्राय नमः
„ ताराधीशाय नमः
„ निशाकराय नमः
„ सुधानिधये नमः
„ सदाराध्याय नमः
„ सत्पतये नमः
„ साधुपूजिताय नमः
„ जितेन्द्रियाय नमः 10
„ जयोद्योगाय नमः
„ ज्योतिश्चक्रप्रवर्तकाय नमः
„ विकर्तनानुजाय नमः
„ वीराय नमः
„ विश्वेशाय नमः
„ विदुषां पतये नमः
„ दोषाकराय नमः
„ दुष्टदूराय नमः
„ पुष्टिमते नमः
„ शिष्टपालकाय नमः 20
„ अष्टमूर्तिप्रियाय नमः

ॐ अनन्ताय नमः
„ कष्टदारुकुठारकाय नमः
„ स्वप्रकाशाय नमः
„ प्रकाशात्मने नमः
„ द्युचराय नमः
„ देवभोजनाय नमः
„ कलाधराय नमः
„ कालहेतवे नमः
„ कामकृते नमः 30
„ कामदाय नमः
„ मृत्युसंहारकाय नमः
„ अमर्त्याय नमः
„ नित्यानुष्ठानदायकाय नमः
„ क्षपाकराय नमः
„ क्षीणपापाय नमः
„ क्षयवृद्धिसमन्विताय नमः
„ जैवातृकाय नमः
„ शुचये नमः
„ शुभ्राय नमः 40
„ जयिने नमः
„ जयफलप्रदाय नमः

„ भक्तानामिष्टदायकाय नमः
„ भुक्तिदाय नमः
„ मुक्तिदाय नमः
„ भद्राय नमः
„ भक्तदारिद्र्य भंजनाय नमः
„ सामगानप्रियाय नमः 50
„ सर्व रक्षकाय नमः
„ सागरोद्भवाय नमः
„ भयान्तकृते नमः
„ भक्तिगम्याय नमः
„ भवबन्धविमोचकाय नमः
„ जगत्प्रकाशकिरणाय नमः
„ जगदानन्दकारणाय नमः
„ निस्सपत्नाय नमः
„ निराहाराय नमः
„ निर्विकाराय नमः 60
„ निरामयाय नमः
„ भूच्छायाऽच्छादिताय नमः
„ भव्याय नमः
„ भुवनप्रतिपालकाय नमः
„ सकलार्तिहराय नमः
„ सौम्यजनकाय नमः
„ साधुवन्दिताय नमः
„ सर्वागमज्ञाय नमः
„ सनकादिमुनिस्तुत्याय नमः
„ सितच्छत्रध्वजोपेताय नमः 70
„ सिताङ्गाय नमः
„ सितभूषणाय नमः
„ श्वेतमाल्यांबरधराय नमः

„ [illegible]
„ धनुर्धराय नमः
„ कुन्दपुष्पोज्वलाकाराय नमः
„ नयनाब्जसमुद्भवाय नमः
„ आत्रेयगोत्रजाय नमः 80
„ अत्यन्तविनयाय नमः
„ प्रियदायकाय नमः
„ करुणारससंपूर्णाय नमः
„ कर्कटप्रभवे नमः
„ अव्ययाय नमः
„ चतुरश्रासनारूढाय नमः
„ चतुराय नमः
„ दिव्यवाहनाय नमः
„ विवस्वन्मण्डलाज्ञेयवासायनमः
„ वसुसमृद्धिदाय नमः 90
„ महेश्वरप्रियाय नमः
„ दान्ताय नमः
„ मेरुगोत्रप्रदक्षिणाय नमः
„ ग्रहमण्डलमध्यगाय नमः
„ ग्रसितार्काय नमः
„ ग्रहाधिपाय नमः
„ द्विजराजाय नमः
„ द्युतिलकाय नमः
„ द्विभुजाय नमः
„ द्विजपूजिताय नमः 100
„ उदाराय नमः
„ रोहिणीपतये नमः
„ नित्योदयाय नमः
„ मुनिस्तुत्याय नमः

इति श्रीस्कान्दोपपुराणे चन्द्राष्टोत्तर शतनामस्तोत्रं संपूर्णुम् ॥

சந்திராஷ்டோத்தர சத நாமங்கள் முற்றிற்று.

அங்காரக மந்திரம்.

ओं, अङ्गारकमहामन्त्रस्य--विरूपाक्ष ऋषिः, गायत्री च्छन्दः, अङ्गारको देवता, मम अङ्गारकप्रसादसिध्द्यर्थे जपे विनियोगः । (करन्यासः) अङ्गारकाय अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । धरणी सुताय तर्जनीभ्यां नमः । रक्तवाससे मध्यमाभ्यांनमः । रक्तलोचनाय अनामिकाभ्यांनमः । शक्तिधराय कनिष्ठिकाभ्यां नमः । कर्मभावनाय करतलकरपृष्ठाभ्यांनमः । (अङ्गन्यासः) अङ्गारकाय हृदयाय नमः । धरणीसुताय शिरसे स्वाहा । रक्तवाससे शिखायै वषट् । रक्तलोचनाय कवचाय हुम् । शक्तिधराय नेत्रत्रयाय वौषट् । कर्मभावनाय अस्त्राय फट् । भूर्भुवस्सुवरों दिग्बंधः । (ध्यानम्) रक्तमाल्यांबरधरं हेमरूपं चतुर्भुजम् । शक्तिशूलगदापद्मान्धरन्तं स्वकरांबुजैः । (लमित्यादिना मानसपूजाकार्या) मन्त्रः---अग्निर्मूर्द्धा दिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयम् । अपां रेताँसि जिन्वति । (இதன் பொருளை 35-வது பக்கத்தில் காண்க).

மந்திரஜபத்தின் முடிவிலும் மேற்சொல்லிய கரன்நியாஸம், அங்கநியாஸம், தியானம் மானஸபூஜை இவற்றைச் செய்ய வேண்டும். அங்காரகமந்திரம் முற்றிற்று.

அங்காரக கவசம்.

ओं अङ्गारककवचमहामन्त्रस्य-विरूपाक्ष ऋषिः, अनुष्टुप्छन्दः । अङ्गारकोदेवता । अं बीजं, शं शक्तिः, रं कीलकं, मम अङ्गारकप्रसादसिध्द्यर्थे जपे विनियोगः । (करन्यासः) आं अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । ईं तर्जनीभ्यां नमः । ऊं मध्यमाभ्यां नमः । ऐं अनामिकाभ्यां नमः । औं कनिष्ठिकाभ्यां नमः । अः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ।

(ध्यानम्), नमाम्यङ्गारकं देवं रक्ताङ्गं वरभूषणम् । चतुर्भुजं मेषवाहं वरदं च वराकृतिम् । शक्तिशूलगदाखड्गं ज्वालापुंजोऽर्ध्वकेशकम् । मेरुं प्रदक्षिणं कृत्वा सर्वदैवाप्तसिद्धिदम् । (लमित्यादिना मानसपूजा कार्या) कवचम्---अङ्गरकः शिरो रक्षेन्मुखं वै धरणीसुतः । कर्णौ रक्तांबरः पातु नेत्रे मे रक्तलोचनः । नासिकां मे शक्तिधरः कण्ठं मे पातु भौमकः । भुजौ तु रक्तमाली च हस्तं शूलधरस्तथा । चतुर्भुजो मे हृदयं कुक्षिरोगापहारकः । कटिं मे भूसुतः पातु पादौ भौमस्सदा मम । सर्वाणि यानि चांगानि रक्षेन्मे मे षवाहनः ।

முடிவிலும் காரியாஸம் முதலியவற்றைச் செய்யவேண்டும்

(फलश्रुतिः) य इदं कवचं दिव्यं सर्वशत्रुविनाशनम् । भूतप्रेतपिशाचानां नाशनं सर्वसिद्धिदम् । सर्वरोगहरं चैव सर्वसंपत्प्रदं शुभम् । भुक्तिमुक्तिप्रदं नृणां सर्वसौभाग्यवर्द्धनम् । ऋणबंधविमोक्षं च सत्यमेव न संशयः *। स्तोत्रपाठं तुसंकुर्याद्देवस्याग्रे समाहितः । रक्तगंधाक्षतैः पुष्पैः धूपदीपगुलोदनैः मङ्गलं पूजयित्वा तु मङ्गलाहनि सर्वदा । ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाच्चतुरो द्वादशाऽथवा । अनेन विधिना यस्तु कृत्वा व्रतमनुत्तमम् । व्रतंतदेतत्कुर्वीत सप्तवारेषु वा यदि । तस्य शस्त्राण्युत्पलानि वन्हिस्स्याच्चन्द्रशीतलः । नचैव व्यथयन्त्येनंमृगपक्षिगजादयः । महान्धतमसि प्राप्ते मार्ताण्डस्योदयादिव । विलयं यान्ति पापानि शतजन्मार्जितानि वै ॥

கடனை நிவிருத்தி செய்கின்ற அங்காரக ஸ்தோத்திரம்

स्कन्द उवाच । ऋणग्रस्तनराणां तु ऋणमुक्तिः कथं भवेत् ? ब्रह्मोवाच । वक्ष्येहं सर्वलोकानां हितार्थं मृणमोचनम् । स्तोत्रं भूमिसुतस्येदं संशृणुष्व समाहितः । ओं अङ्गारकस्तोत्रमहामन्त्रस्य—गौतम ऋषिः अनुष्टुप्छन्दः, अङ्गारको देवता, मम ऋणविमोचनार्थे जपे विनियोगः । (ध्यानम्) रक्तमाल्यांबरधरश्शूल

---

*य इदं कवचं धरति सः सत्यमेवपूर्वोक्तानि फलानि लभत इति योजना॥

लोहिताक्षश्च सामगानां कृपाकरः । धरात्मजः कुजो भौमो भूमिदो भूमिनन्दनः । अङ्गारको यमश्चैव सर्वरोगापहारकः । हृष्टः कर्ता च हर्ता च सर्वदेवैश्च पूजितः । (फलश्रुतिः) एतानि कुजनामानि नित्यं यः प्रयतः पठेत् । ऋणं न जायते तस्य धनं प्राप्नोत्यसंशयम् । (प्रार्थनना) अङ्गारक महीपुत्र भगवन्भक्तवत्सल । नमोऽस्तु ते ममाशेषमृणमाशु विनाशय । (प्रयोगविधिः) रक्तगंधैश्च पुष्पैश्च धूपदीपैर्गुडोदनैः । मङ्गळं पूजयित्वातु मङ्गळाहनि सर्वदा । एकविंशतिनामानि पठित्वा तु तदन्तिके । ऋणरेखाः प्रकर्तव्या अङ्गारेण तदग्रतः । ताश्च प्रमार्जयेत्पश्चाद्वामपादेन संस्पृशन् । (मन्त्रः) अङ्गारक महीपुत्र भगवन्भक्तवत्सल । नमोऽस्तुते ममाशेषमृणमाशुविमोचय । (फलश्रुतिः) एवं कृते न संदेहो ऋणं हित्वा धनी भवेत् । महतीं श्रियमाप्नोति तत्परो धनदो यथा । (अर्घ्यम्) अङ्गारक महीपुत्र भगवन्भक्तवत्सल । नमोऽस्तुते ममाशेष मृणमाशु विमोचय । भूमिपुत्र महातेजः स्वेदोद्भवपिनाकिनः । ऋणार्तस्त्वां प्रपन्नोऽस्मि गृहाणार्घ्यं नमोऽस्तुते ॥

அங்காரகாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

ओं महीसुताय नमः
,, महाभागाय नमः
,, मङ्गळाय नमः
,, मङ्गळप्रदाय नमः
,, महावीराय नमः
,, महाशूराय नमः
,, महाबलपराक्रमाय नमः
,, महारौद्राय नमः
,, महाभद्राय नमः
,, माननीयाय नमः
,, दयाकराय नमः
,, मानदाय नमः
,, अपर्वणाय नमः
,, क्रूराय नमः
,, तापपापविवर्जिताय नमः
,, सुप्रतीपाय नमः
,, सुताम्राक्षाय नमः
,, सुब्रह्मण्याय नमः
,, सुखप्रदाय नमः
,, वक्रस्तंभादिगमनाय नमः
,, वीरभद्राय नमः
,, विरूपाक्षाय नमः
,, विदूरस्थाय नमः
,, विभावसवे नमः
,, नक्षत्रचक्रसंचारिणे नमः
,, क्षत्रपाय नमः
,, क्षात्रवर्जिताय नमः 30
,, क्षयवृद्धिविनिर्मुक्ताय नमः
,, क्षमायुक्ताय नमः
,, विचक्षणाय नमः
,, अक्षीणफलदाय नमः
,, चतुर्वर्गफलप्रदाय नमः
,, शुभलक्षणाय नमः
,, वीतरागाय नमः
,, वीतभयाय नमः
,, विज्वराय नमः
,, विश्वकारणाय नमः 40
,, नक्षत्रराशिसञ्चाराय नमः
,, नानाभयनिकृन्तनाय नमः
,, कमनीयाय नमः
,, दयासाराय नमः
,, कनत्कनकभूषणाय नमः
,, भयघ्नाय नमः
,, भव्यफलाय नमः
,, भक्ताभयवरप्रदाय नमः
,, शत्रुहन्त्रे नमः
,, शमोपेताय नमः 50
,, शरणागतपोषणाय नमः
,, साहसाय नमः
,, दुष्टदूराय नमः
,, शिष्टपूज्याय नमः
,, सर्वकष्टनिवारकाय नमः
,, दुश्चेष्टावारकाय नमः
,, दुःखभञ्जनाय नमः 60
,, दुर्धराय नमः
,, हरये नमः
,, दुःस्वप्नहंत्रे नमः
,, दुर्धर्षाय नमः
,, दुष्टगर्वविमोचनाय नमः
,, भरद्वाजकुलोद्भूताय नमः
,, भूसुताय नमः
,, भव्यभूषणाय नमः
,, रक्तांबराय नमः
,, रक्तवपुषे नमः 70
,, भक्तपालनतत्पराय नमः
,, चतुर्भुजाय नमः
,, गदाधारिणे नमः
,, मेषवाहनाय नमः
,, मिताशनाय नमः
,, शक्तिशूलधराय नमः
,, शक्ताय नमः
,, शस्त्रविद्याविशारदाय नमः
,, तार्किकाय नमः
,, तामसाधाराय नमः 80
,, तपस्विने नमः
,, ताम्रलोचनाय नमः
,, तप्तकाञ्चनसंकाशाय नमः
,, रक्तकिञ्जल्कसन्निभाय नमः

,, असृजे नमः	,, शुचिवश्याय नमः	100
,, अङ्गारकाय नमः	,, शुभावहाय नमः	
,, अवन्तीदेशाधीशाय नमः 90	,, मेषवृश्चिकराशीशाय नमः	
,, जनार्दनाय नमः	,, मेधाविने नमः	
,, सूर्ययाम्यप्रदेशस्थाय नमः	,, मितभाषिणे नमः	
,, यौवनाय नमः	,, सुखप्रदाय नमः	
,, याम्यदिङ्मुखाय नमः	,, सुरूपाक्षाय नमः	
,, त्रिकोणमण्डलाय नमः	,, सर्वाभीष्टफलप्रदाय नमः	
,, त्रिदशाधिपसन्नुताय नमः	,, श्रीमते अङ्गारकाय नमः	108

புதமந்திரம்

ओं अस्य श्रीबुधमहामन्त्रस्य—कश्यप ऋषिः, त्रिष्टुप्छन्दः, बुधो देवता, बुधग्रहप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । (करन्यासः) बुधाय अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । सौम्याय तर्जनीभ्यां नमः । सिंहारूढाय मध्यमाभ्यां नमः। चतुर्बाहवे अनामिकाभ्यां नमः । गदाधराय कनिष्ठिकाभ्यां नमः । सोमपुत्राय करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः । (अङ्गन्यासः) बुधाय हृदयाय नमः । सौम्याय शिरसे स्वाहा । सिंहारूढाय शिखायै वषट् । चतुर्बाहवे कवचाय हुम्। गदाधराय नेत्रत्रयाय वौषट् । सोमपुत्राय अस्त्राय फट् । भूर्भुवस्सुवरों दिग्बंधः । (ध्यानम्) सिंहारूढं चतुर्बाहुं खड्गचर्मगदाधरम् । सोमपुत्रं महासौम्यं ध्यायेत्सर्वार्थसिद्धिदम् । (लमित्यादिना मानसपूजा कार्या) मूलमन्त्रः—उद्बुध्यस्वाग्ने प्रतिजागृह्येनमिष्टापूर्ते सꣳसृजेथामयंच । पुनः कृण्वꣳस्त्वा पितरं युवानमन्वाताꣳसीत्त्वयि तन्तुमेतम् ।

(மூல மந்திரத்தின் பொருளை 39-வது பக்கத்திற்காண்க.)

மந்திர ஜபத்தின் முடிவிலும் கர நியாஸம் முதலியவற்றைச் செய்யவேண்டும்.

ष्टुप्छन्दः, बुधो देवता, [illegible] प्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । (करन्यासः) बां अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । बीं तर्जनीभ्यां नमः । बूं मध्यमाभ्यां नमः । बैं अनामिकाभ्यां नमः । बौं कनिष्ठिकाभ्यां नमः । बः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः । (अङ्गन्यासः) बां हृदयाय नमः। बीं शिरसे स्वाहा । बूं शिखायै वषट् । बैं कवचाय हुम् । बौं नेत्रत्रयाय वौषट् । बः अस्त्राय फट् । भूर्भुवस्सुवरों दिग्बंधः । (ध्यानम्) बुधं पुस्तकहस्तं च कुंकुमस्य समद्युतिम् । बुधं ज्ञानमयं सर्वं कुंकुमाभं चतुर्भुजम् । खट्गशूलगदापाणिं वरमुद्राङ्कितं प्रभुम् । पीतांबरधरं देवं पीतमाल्यानुलेपनम् । वज्राद्याभरणोपेतं किरीटमकुटोज्वलम् । श्वेताश्वरथमारुह्य मेरुंयान्तं प्रदक्षिणम्*(**कवचम्**) पीतांबरधरः पातु पीतमाल्यानुलेपनः। बुधः पातु शिरोदेशं सौम्यः पातु च फालकम्। नेत्रे ज्ञानमयः पातु श्रुतिं पात्विन्दुनन्दनः । घ्राणं गदाधरः पातु भुजौ पुस्तकभूषितः । मध्यं पातु सुराराध्यः पातु नाभिं खगेश्वरः। कटिं कलात्मजः पातु पातु चोरू सुरेश्वरः। जानुनी रोहिणीसूनुः पातु जंघे फलप्रदः। पादौ बाणासनः पातु पातु सौम्योऽखिलं वपुः॥

இவ்விதம் கவசத்தை ஜபித்தபிறகு
கர நியாஸம் முதலியவற்றைச் செய்யவேண்டும்.

(**फलश्रुतिः**) एतद्धि कवचं पुण्यं सर्वोपद्रवशान्तिदम्। सर्वरोगप्रशमनं सर्वदुःखनिवारणम् । आयुरारोग्यशुभदं पुत्रपौत्रप्रवर्द्धनम् । यः पठेत्कवचं दिव्यं शृणुयाद्वा समाहितः । सर्वान्कामानवाप्नोति दीर्घमायुश्च विन्दति ॥ इति श्रीस्कान्देमहापुराणे बुधकवचं संपूर्णम् ।

புதஸ்தோத்திரம்

ओं अस्य श्री बुधस्तोत्रमहामन्त्रस्य—वसिष्ठ ऋषिः, अनुष्टुप्छन्दः, बुधो देवता, बुधग्रहप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः। बां अङ्गुष्ठाभ्यां नमः।

---

* ध्यायेदितिशेषः ।

वौषट्। बः अस्त्राय फट्। भूर्भुवस्सुवरों दिग्बंधः। (ध्यानम्) भुजैश्चतुर्भिर्वरदाभयासिगदा वहन्तं सुमुखं प्रशान्तम्। पीतप्रभं चन्द्रसुतं सुरेड्यं सिंहे निषण्णं बुधमाश्रयामि ॥ (लंमित्यादिना मानसपूजाकार्या) स्तोत्रम्—पीतांबरः पीतवपुः किरीटी च चतुर्भुजः। पीतध्वजपताकी च तारागर्भसमुद्भवः। आदित्येशानदिग्भागः मन्त्रमन्त्रार्थतत्ववित्। सुखासीनः कर्णिकारे जैत्रश्चात्रेयगोत्रवान्। भरद्वाजऋषिप्रख्यो ज्योतिर्मण्डलमण्डितः। अधिप्रत्यधिदेवाभ्यामन्यतो ग्रहमण्डले। प्रविष्टस्सूक्ष्मरूपेण समस्तवरदस्सुखी। सदा प्रदक्षिणं मेरोः कुर्वाणः कामरूपवान्। असिदण्डौ च बिभ्राणस्समस्तसुफलप्रदः। कन्याया मिथुनस्यापि राश्योरधिपतिर्द्वयोः। मुद्गधान्यप्रदो नित्यं मर्त्याऽमर्त्याऽसुरार्चितः।

ஸ்தோத்திரமித்துடன் முடிவு பெறுவதால் இதற்குப் பிறகு கரநியாஸம் முதலியவற்றைச் செய்யவேண்டும்.

(फलश्रुतिः) यस्तु सौम्येन मनसा चन्द्रपुत्रं प्रपूजयेत्। तस्य वश्योभवेन्नित्यं सौम्यनामधरो बुधः। बुधस्तोत्रमिदं गुह्यं वसिष्ठेनोदितं पुरा। दिलीपाय च भक्ताय याचमानाय भूभृते। यः पठेदेकवारं वा सर्वाभीष्टमवाप्नुयात्। स्तोत्रराजमिदं पुण्यं गुह्याद्गुह्यतरं महत्। एकवारं द्विवारंवा, त्रिवारं यः पठेन्नरः। तस्याऽपस्मारकुष्ठादिव्याधिबाधा न विद्यते। सर्वग्रहकृता पीडा पठितेऽस्मिन्नविद्यते। कृत्रिमौषधिदुर्मन्त्रकृत्तिकादिनिशाचरैः। यद्यद्भयं भवेत्तत्र पठितेऽस्मिन्नविद्यते। सौवर्णे प्रतिमायां वा लिखितं भूर्जपत्रके। मुद्गधान्योपरिन्यस्तपीतवस्त्रान्विते घटे। विन्यस्य विधिना सम्यङ्मासमेकं निरन्तरम्। ये पूजयन्ति ते यान्ति दीर्घमायुः प्रजां धनम्। आरोग्यं ज्वरगुल्मादिसर्वव्याधिविनाशनम्। यं यं कामयते सम्यक्तत्तदाप्नोत्यसंशयम् ॥ इति श्री स्कान्दोपपुराणे बुधस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

,, बुधार्चिताय नमः
,, सौम्याय नमः
,, सौम्यचित्ताय नमः
,, शुभप्रदाय नमः
,, दृढव्रताय नमः
,, दृढफलाय नमः
,, श्रुतिजालप्रबोधकाय नमः
,, सत्याऽऽवासाय नमः
,, सत्यवचसे नमः 10
,, श्रेयसां पतये नमः
,, अव्ययाय नमः
,, सोमजाय नमः
,, सुखदाय नमः
,, श्रीमते नमः
,, सोमवंशप्रदीपाय नमः
,, वेदविदे नमः
,, वेदतत्वज्ञाय नमः
,, वेदान्तज्ञानभास्कराय नमः
,, विद्याविचक्षणाय नमः 20
,, विदुषे नमः
,, विद्वत्प्रीतिकराय नमः
,, ऋजवे नमः
,, विश्वानुकूलाय नमः
,, विशेषविनयान्विताय नमः
,, विविधागमसारज्ञाय नमः
,, वीर्यवते नमः
,, विगतज्वराय नमः
,, त्रिवर्गफलदाय नमः
,, अनन्ताय नमः 30
,, बुद्धिमते नमः
,, बहुशास्त्रज्ञाय नमः
,, बलिने नमः
,, बन्धविमोचकाय नमः
,, वक्रातिवक्रगमनाय नमः
,, वासवाय नमः
,, वसुधाधिपाय नमः
,, प्रसन्नवदनाय नमः
,, वन्द्याय नमः 40
,, वरेण्याय नमः
,, वाग्विलक्षणाय नमः
,, सत्यवते नमः
,, सत्यसंकल्पाय नमः
,, सत्यबंधवे नमः
,, सदादराय नमः
,, सर्वरोगप्रशमनाय नमः
,, सर्वमृत्युनिवारकाय नमः
,, वाणिज्यनिपुणाय नमः
,, वश्याय नमः 50
,, वाताङ्गाय नमः
,, वातरोगहृते नमः
,, स्थूलाय नमः
,, स्थैर्यगुणाध्यक्षाय नमः
,, स्थूलसूक्ष्मादिकारणाय नमः
,, अप्रकाशाय नमः
,, प्रकाशात्मने नमः
,, घनाय नमः
,, गगनभूषणाय नमः
,, विधिस्तुत्याय नमः 60

,, स्वप्रकाशाय नमः
,, चपलाय नमः
,, जितेन्द्रियाय नमः
,, उदङ्मुखाय नमः
,, मखासक्ताय नमः
,, मगधाधिपतये नमः
,, हरये नमः 70
,, सौम्यवत्सरसंजाताय नमः
,, सोमप्रियकराय नमः
,, महते नमः
,, सिद्धाधिरूढाय नमः
,, सर्वज्ञाय नमः
,, शिखिवर्णाय नमः
,, शिवंकराय नमः
,, पीतांबराय नमः
,, पीतवपुषे नमः
,, पीतच्छत्रध्वजाङ्किताय नमः 80
,, खड्गचर्मधराय नमः
,, कार्यकर्त्रे नमः
,, कलुषहारकाय नमः
,, आत्रेयगोत्रजाय नमः
,, चारणाय नमः
,, चारुभूषणाय नमः
,, वीतरागाय नमः 90
,, वीतभयाय नमः
,, विशुद्धकनकप्रभाय नमः
,, बन्धुप्रियाय नमः
,, बन्धुयुक्ताय नमः
,, बाणमण्डलसंश्रिताय नमः
,, अर्केशाननिवासस्थाय नमः
,, तर्कशास्त्रविशारदाय नमः
,, प्रशान्ताय नमः
,, प्रीतिसंयुक्ताय नमः
,, प्रियकृते नमः 100
,, प्रियभूषणाय नमः
,, मेधाविने नमः
,, माधवासक्ताय नमः
,, मिथुनाधिपतये नमः
,, सुधिये नमः
,, कन्याराशिप्रियाय नमः
,, कामप्रदाय नमः
,, घनफलाश्रयाय नमः 108

குருமந்திரம்

ओं अस्य श्रीगुरुमहामन्त्रस्य—गृत्समद ऋषिः, जगती छन्दः, गुरुर्देवता, गुरुप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । (करन्यासः) गुरवे अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । वाक्पतये तर्जनीभ्यां नमः । गीर्वाणवन्दिताय मध्यमाभ्यां नमः । वरदाय अनामिकाभ्यां नमः । सुराचार्याय कनिष्ठिकाभ्यां नमः ।

वस्सुवरों दिग्बंधः । (ध्यानम्) दण्डाक्षमालावरदकमण्डलुधरं विभुम् । पुष्परागाङ्कितं पीतं वरदं भावयेद्गुरुम् । (लमित्यादिना मानसपूजा कार्या) मूलमन्त्रः—बृहस्पते अतियदर्यो अर्हाद्युमद्विभाति क्रतुमज्जनेषु । यद्दीदयच्छवसर्तप्रजात तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम् ॥

(மூலமந்திரத்தின் பொருளை 43வது பக்கத்தில் காண்க)
மந்திர ஜபத்தின் முடிவிலும் மேற்கூறிய முறைப்படியே
கர நியாஸம் முதலியவற்றைச் செய்யவேண்டும்.

பிருஹஸ்பதி கவசம்

ओं अस्य श्री बृहस्पतिकवचमहामन्त्रस्य—ईश्वर ऋषिः, अनुष्टुप्छन्दः, बृहस्पतिर्देवता, अं बीजम्, श्रीं शक्तिः, क्लीं कीलकम्, मम बृहस्पतिग्रहप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः। (करन्यासः) गाम् अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । गीं तर्जनीभ्यां नमः । गूं मध्यमाभ्यां नमः । गैं अनामिकाभ्यां नमः । गौं कनिष्ठिकाभ्यां नमः । गः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः । (अङ्गन्यासः) गां हृदयाय नमः। गीं शिरसे स्वाहा । गूं शिखायै वषट् । गैं कवचाय हुम् । गौं नेत्रत्रयाय वौषट् । गः अस्त्राय फट् । भूर्भुवस्सुवरों दिग्बंधः । (ध्यानम्) तप्तकाञ्चनवर्णाभं चतुर्भुजसमन्वितम् । दण्डाक्षसूत्रमालं च कमण्डलुवरान्वितम् । पीतांबरधरं देवं पीतगन्धानुलेपनम् । पुष्परागमयाभूषं विचित्रमकुटोज्वलम् । स्वर्णाश्वरथमारूढं पीतध्वजसुशोभितम् । मेरोः प्रदक्षिणं सम्यगाचरन्तं सुशोभनम् । अभीष्टवरदं देवं सर्वज्ञं सुरपूजितम् । सर्वकामार्थसिद्ध्यर्थं प्रणमामि गुरुं सदा । (लमित्यादिना मानसपूजा कार्या) अथकवचम्—बृहस्पतिशिरः पातु ललाटं पातु मे गुरुः । कर्णौ सुरगुरुः पातु नेत्रे मेऽभीष्टदायकः । नासां पातु सुराचार्यो जिह्वां मे वेदपारगः । मुखं मे पातुसर्वज्ञो भुजौ पातु शुभप्रदः । करौ वज्रधरः पातु पक्षौ मे पातु गीष्पतिः । स्तनौ मे पातु वागी-

இவ்விதம் கவசத்தை ஜபித்தபிறகு கரநியாஸம் முதலியவற்றைச் செய்யவேண்டும்.

(फलश्रुतिः) य इदं कवचं दिव्यं त्रिसंध्यं प्रपठेन्नरः । सर्वान्कामानवाप्नोति सर्वत्र विजयी भवेत् । सर्वत्र पूज्यो भवति वाक्पतेश्च प्रसादतः । इति ब्रह्मवैवर्तपुराणे बृहस्पतिकवचं संपूर्णम् ।

பிருஹஸ்பதி ஸ்தோத்திரம்

श्री भगवानुवाच । बृहस्पतिस्सुराचार्यो दयावान् शुभलक्षणः । लोकत्रयगुरुः श्रीमान् सर्वज्ञस्सर्वकोविदः । सर्वेशस्सर्वदाऽभीष्टस्सर्वजित्सर्वपूजितः । अक्रोधनो मुनिश्रेष्ठो नीतिकर्ता गुरुः पिता । विश्वात्मा विश्वकर्ता च विश्वयोनिरयोनिजः । भूर्भुवस्स्वःप्रभुश्चैव भर्ताचैव महाबलः । पञ्चविंशतिनामानि पुण्यानि नियतात्मना । नन्दगोपगृहासीनविष्णुना कीर्तितानि वै । यःपठेत्प्रातरुत्थाय प्रयतः स्सुसमाहितः । विपरीतोऽपि भगवान्प्रीतस्स्यात्तु बृहस्पतिः । यः श्रृणोति गुरुस्तोत्रं चिरंजीवेन्न संशयः । गोसहस्रफलं तस्य विष्णोर्वचनतो भवेत् । बृहस्पतिकृता पीडा न कदाचिद्भविष्यति ॥

॥ इति विष्णुधर्मोत्तरे बृहस्पतिस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

குருவின் அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

ओं गुरवे नमः
,, गुणाकराय नमः
,, गोप्त्रे नमः
,, गोचराय नमः
,, गोपतिप्रियाय नमः
,, गुणिने नमः
,, गुणवतां श्रेष्ठाय नमः
,, गुरूणां गुरवे नमः
,, अव्ययाय नमः
,, जेत्रे नमः 10

,, अनन्ताय नमः
,, जयावहाय नमः
,, आंगिरसाय नमः
,, अध्वरासक्ताय नमः
,, विविक्ताय नमः
,, अध्वरकृत्पराय नमः
,, वाचस्पतये नमः 20
,, वशिने नमः
,, वश्याय नमः
,, वरिष्ठाय नमः
,, वाग्विचक्षणाय नमः
,, चित्तशुद्धिकराय नमः
,, श्रीमते नमः
,, चैत्राय नमः
,, चित्रशिखण्डजाय नमः
,, बृहद्रथाय नमः
,, बृहद्भानवे नमः 30
,, बृहस्पतये नमः
,, अभीष्टदाय नमः
,, सुराचार्याय नमः
,, सुराराध्याय नमः
,, सुरकार्यहितकराय नमः
,, गीर्वाणपोषकाय नमः
,, धन्याय नमः
,, गीष्पतये नमः
,, गिरिशाय नमः
,, अनघाय नमः 40
,, धीवराय नमः
,, धिषणाय नमः
,, दैत्यहन्त्रे नमः
,, दयासाराय नमः
,, दयाकराय नमः
,, दारिद्र्यनाशनाय नमः
,, धन्याय नमः 50
,, दक्षिणायनसंभवाय नमः
,, धनुर्मीनाधिपाय नमः
,, देवाय नमः
,, धनुर्बाणधराय नमः
,, हरये नमः
,, आङ्गिरसाब्दसंजाताय नमः
,, आङ्गिरसकुलोद्भवाय नमः
,, सिन्धुदेशाधिपाय नमः
,, धीमते नमः
,, स्वर्णकायाय नमः 60
,, चतुर्भुजाय नमः
,, हेमाङ्गदाय नमः
,, हेमवपुषे नमः
,, हेमभूषणभूषिताय नमः
,, पुष्यनाथाय नमः
,, पुष्यरागमणिमण्डनमण्डिताय नमः
,, काशपुष्पसमानाभाय नमः
,, इन्द्रादिदेवगणपाय नमः
,, देवताभीष्टदायकाय नमः
,, असमानबलाय नमः 70
,, सत्वगुणसंपद्विभावसवे नमः
,, भूसुराभीष्टदाय नमः
,, भूरियशसे नमः

,, धनदाय नमः
,, धर्मपालनाय नमः
,, सर्ववेदार्थतत्वज्ञाय नमः
,, सर्वापद्विनिवारकाय नमः 80
,, सर्वपापप्रशमनाय नमः
,, स्वमतानुगतामराय नमः
,, ऋग्वेदपारगाय नमः
,, ऋक्षराशिमार्गप्रचाराय नमः
,, सदानन्दाय नमः
,, सत्यसंधाय नमः
,, सत्यसंकल्पमानसाय नमः
,, सर्वागमज्ञाय नमः
,, सर्वज्ञाय नमः
,, सर्ववेदान्तविदे नमः 90
,, ब्रह्मपुत्राय नमः

,, सर्वलोकवशवदाय नमः
,, ससुरासुरगन्धर्ववन्दिताय नमः
,, सत्यभाषणाय नमः
,, बृहस्पतये नमः
,, सुराचार्याय नमः
,, दयावते नमः 100
,, शुभलक्षणाय नमः
,, लोकत्रयगुरवे नमः
,, श्रीमते नमः
,, सर्वगाय नमः
,, सर्वतोविभवे नमः
,, सर्वेशाय नमः
,, सर्वदातुष्टाय नमः
,, सर्वदाय नमः
,, सर्वपूजिताय नमः 109

சுக்கிர மந்திரம்

ओं अस्य श्रीशुक्रग्रहमहामन्त्रस्य—भरद्वाज ऋषिः, त्रिष्टुप्छन्दः, शुक्रो देवता, ह्रां बीजम्, ह्रीं शक्तिः, ह्रूं कीलकम्। मम शुक्रग्रहप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः। (करन्यासः) दानवपूजिताय अङ्गुष्ठाभ्यां नमः। दैत्याचार्याय तर्जनीभ्यां नमः। वरदाय मध्यमाभ्यां नमः। श्वेतवस्त्राय अनामिकाभ्यां नमः। शुक्राय कनिष्ठिकाभ्यां नमः। कमण्डलुधराय करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः। (अङ्गन्यासः) दानवपूजिताय हृदयाय नमः। दैत्याचार्याय शिरसे स्वाहा। वरदाय शिखायै वषट्। श्वेतवस्त्राय कवचाय हुम्। शुक्राय नेत्रत्रयाय वौषट्। कमण्डलुधराय अस्त्राय फट्। भूर्भुवस्सुवरोंदिग्बंधः। (ध्यानम्) जटिलं साक्षसूत्रं च वरदण्डकमण्डलून्*। श्वेतवस्त्रावृतं

* बिभ्राणमितिशेषः।

மந்திரஜபத்தின் முடிவிலும் கரநியாஸம்
முதலியவற்றைச் செய்யவேண்டும்.
மூலமந்திரத்தின் பொருளை 47-வது பக்கத்திற் காண்க.

சுக்கிரகவசம்.

ओं अस्य श्रीशुक्रकवचमहामन्त्रस्य—भरद्वाज ऋषिः, अनुष्टुप्छन्दः, शुक्रो देवता, ह्रां बीजम्, ह्रीं शक्तिः, ह्रूं कीलकम्, मम शुक्रग्रहप्रसादसिध्यर्थे जपे विनियोगः। (करन्यासः) भां अङ्गुष्ठाभ्यां नमः। भीं तर्जनीभ्यां नमः। भूं मध्यमाभ्यां नमः। भैं अनामिकाभ्यां नमः। भौं कनिष्ठिकाभ्यां नमः। भः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः। (अङ्गन्यासः) भां हृदयाय नमः। भीं शिरसे स्वाहा। भूं शिखायै वषट्। भैं कवचाय हुम्। भौं नेत्रत्रयाय वौषट्। भः अस्त्राय फट्। भूर्भुवस्सुवरों दिग्बंधः। (ध्यानम्) शुक्रं चतुर्भुजं देवंसाक्षमालाकमण्डलुम्। दण्डहस्तं च वरदं द्युतिजालाङ्कशोभितम्॥ शुक्लांबरधरं पूज्यं शुक्लमाल्यानुलेपनम्। वज्राभरणसंयुक्तं किरीटमकुटोज्वलम्। श्वेतवाहरथारूढं मेरुं यान्तं प्रदक्षिणम्॥ मृणालकुन्देन्दुपयोहिमप्रभं सितांबरं स्निग्धवलर्क्षमालिनम्। समस्तशास्त्रश्रुतितत्वदर्शनं ध्यायेत्कविं वांछितवस्तुसिद्धये॥ (अथकवचम्) शिरो मे भार्गवः पातु फालं पातु ग्रहाधिपः। नेत्रे दैत्यगुरुः पातु श्रोत्रे श्रीचन्दनद्युतिः॥ पातु मे नासिकां काव्यो वदनं दैत्यवन्दितः। रसनामुशनाः पातु कण्ठं श्रीकण्ठभक्तिमान्॥ भुजौ तेजोनिधिः पातु वक्षो योगविदां वरः। अक्षमालाधरोरक्षेत्कुक्षिं मे च कृपाकरः॥ कटिं मे पातु विश्वात्मा सक्थिनी सर्वपूजितः। जानुनी तु भृगुः पातु जंघे मे महतां वरः॥ गुल्फौ गुणनिधिः पातु पादौ मे पाण्डरांबरः। सर्वाण्यङ्गानि मे पातु शुक्रः कविरहर्निशम्॥

இவ்விதம் கவசத்தை ஜபித்தபிறகு கரநியாஸம்
முதலியவற்றைச் செய்யவேண்டும்.

श्रृण्वन्तुमुनयस्सर्वे शुक्रस्तोत्रमिदं शुभम् । रहस्यं सर्वभूतानां शुक्रप्रीतिकरं परम् ॥ येषां संकीर्तनैर्नित्यं सर्वान्कामानवाप्नुयात् । तानि शुक्रस्य नामानि कथयामि शुभानि च ॥ शुक्रः शुभग्रहः श्रीमान्वर्षकृद्वर्षविघ्नकृत् । ज्ञानोदयश्च तेजस्वी योगी योगविदां वरः ॥ दैत्यसञ्जीवनश्शुक्रो दैत्यनेतोशनाः कविः । नीतिकर्ता ग्रहाधीशो विश्वात्मा लोकपूजितः ॥ शुक्लमाल्यांबरधरश्श्रीचन्दनसमप्रभः । अक्षमालाधरः काव्यस्तपोमूर्तिर्धनप्रदः ॥ चतुर्विंशतिनामानि शतमष्टोतरं यथा । देवस्याग्रे विशेषेण पूजां कृत्वा विधानतः ॥ य इदं पठति स्तोत्रं भार्गवस्य महात्मनः । विषमस्थोऽपि भगवान् तुष्टस्स्यान्नात्र संशयः ॥ स्तोत्रं भृगोरिदमनन्तगुणप्रदं यो भक्त्यापठेच्च मनुजो नियतश्शुचिस्सन् । प्राप्नोति नित्यमतुलां श्रियमीप्सितार्थान् राज्यं समस्तधनधान्ययुतं समृद्धम् ॥

சுக்கிராஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

ओं शुक्राय नमः
,, शुचये नमः
,, शुभगुणाय नमः
,, शुभदाय नमः
,, शुभलक्षणाय नमः
,, शोभनाक्षाय नमः
,, शुभ्रवाहाय नमः
,, शुद्धस्फटिकभास्वराय नमः
,, दीनार्तिहराय नमः
,, दैत्यगुरवे नमः 10

ओं देवाभिवन्दिताय नमः
,, काव्यासक्ताय नमः
,, कामपालाय नमः
,, कवये नमः
,, कल्याणदायकाय नभः
,, भद्रमूर्तये नमः
,, भद्रगुणाय नमः
,, भार्गवाय नमः
,, भक्तपालनाय नमः
,, भोगदायिने नमः 20

,, चारुरूपाय नमः
,, चारुचन्द्रनिभाननाय नमः
,, निधये नमः
,, निखिलशास्त्रज्ञाय नमः
,, नीतिविद्याधुरंधराय नमः
,, सर्वलक्षणसंपन्नाय नमः
,, सर्वावगुणवर्जिताय नमः 30
,, समानाधिकनिर्मुक्ताय नमः
,, सकलागमपारगाय नमः
,, भृगवे नमः
,, भोगकराय नमः
,, भूमिसुरपालनतत्पराय नमः
,, मनस्विने नमः
,, मानदाय नमः
,, मान्याय नमः
,, मायातीताय नमः
,, महाशयाय नमः 40
,, बलिप्रसन्नाय नमः
,, अभयदाय नमः
,, बलिने नमः
,, बलपराक्रमाय नमः
,, भवपाशपरित्यागाय नमः
,, बलिबन्धविमोचनाय नमः
,, घनाशयाय नमः
,, घनाध्यक्षाय नमः
,, कंबुग्रीवाय नमः
,, कळाधराय नमः 50
,, कारुण्यरससंपूर्णाय नमः
,, कल्याणगुणवर्द्धनाय नमः

,, अक्षमालाधराय नमः
,, अचिन्त्याय नमः
,, अक्षीणगुणभासुराय नमः
,, नक्षत्रगणसंचाराय नमः
,, नयदाय नमः 60
,, नीतिमार्गदाय नमः
,, वर्षप्रदाय नमः
,, हृषीकेशाय नमः
,, क्लेशनाशकराय नमः
,, कवये नमः
,, चिन्तितार्थप्रदाय नमः
,, शान्तिमते नमः
,, चित्तसमाधिकृते नमः
,, आधिव्याधिहराय नमः
,, भूरिविक्रमाय नमः 70
,, पुण्यदायकाय नमः
,, पुराणपुरुषाय नमः
,, पूज्याय नमः
,, पुरुहूतादिसन्नुताय नमः
,, अजेयाय नमः
,, विजितारातये नमः
,, विविधाभरणोज्वलाय नमः
,, कुन्दपुष्पप्रतीकाशाय नमः
,, मन्दहासाय नमः
,, महामतये नमः 80
,, मुक्ताफलसमानाभाय नमः
,, मुक्तिदाय नमः
,, मुनिसन्नुताय नयः
,, रत्नसिंहासनारूढाय नमः

,, सुरशत्रुसुहृदे नमः
,, कवये नमः
,, तुलावृषभराशीशाय नमः 90
,, दुर्द्धराय नमः
,, धर्मपालनाय नमः
,, भाग्यदाय नमः
,, भव्यचरित्राय नमः
,, भवपाशविमोचनाय नमः
,, गौडदेशेश्वराय नमः
,, ज्येष्ठानक्षत्रसंभूताय नमः 100
,, ज्येष्ठाय नमः
,, श्रेष्ठाय नमः
,, शुचिस्मिताय नमः
,, अपवर्गप्रदाय नमः
,, अनन्ताय नमः
,, सन्तानफलदायकाय नमः
,, सर्वैश्वर्यप्रदाय नमः
,, सर्वगीर्वाणगणसन्नुताय नमः

சுக்கிராஷ்டோத்தர சதநாமாவளி முற்றிற்று.

சனைச்சர மந்திரம்.

ओं अस्य श्रीशनैश्चरमहामन्त्रस्य—उरुमित्र ऋषिः, गायत्रीच्छन्दः, शनैश्चरो देवता, शं बीजम्, नं शक्तिः, मंकीलकम्। शनैश्चरप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः। (करन्यासः) शनैश्चराय अङ्गुष्ठाभ्यां नमः। मन्दगतये तर्जनीभ्यां नमः। अधोक्षजाय मध्यमाभ्यां नमः। सौरये अनामिकाभ्यां नमः। अभयङ्कराय कनिष्ठिकाभ्यां नमः। ऊर्ध्वरोम्णे करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः। (अथाङ्गन्यासः) शनैश्चराय हृदयाय नमः। मन्दगतये शिरसे स्वाहा। अधोक्षजाय शिखायै वषट्। सौरये कवचाय हुम्। अभयंकराय नेत्रत्रयाय वौषट्। ऊर्ध्वरोम्णे अस्त्राय फट्। भूर्भुवस्सुवरों दिग्बंधः। (ध्यानम्) नीलांबरो नीलवपुः किरीटी गृध्रस्थितस्त्रासकरो धनुष्मान्। चतुर्भुजस्सूर्यसुतः प्रशान्तस्सदाऽस्तुमह्यं वरदः प्रसन्नः॥ (लमित्यादिना मानसपूजा कार्या) मूलमन्त्रः—शन्नो देवीरभिष्टय आपोभवन्तु पीतये। शंयोरभिस्रवन्तु नः।

மந்திர ஜபத்தின் முடிவிலும் மேற்சொல்லியபடி கரந்யாஸம் முதலியவற்றைச் செய்யவேண்டும்.

மூலமந்திரத்தின் பொருளை 50 வது பக்கத்திற்காண்க.

न्दः, शनैश्चरो देवता, शं बीजम्, नं शक्तिः, मं कीलकम्, मम शनैश्चरप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः। (करन्यासः) शां अङ्गुष्ठाभ्यां नमः। शीं तर्जनीभ्यां नमः। शूं मध्यमाभ्मां नमः। शैं अनामिकाभ्यां नमः। शौं कनिष्ठिकाभ्यां नमः। शः करतलकरपृष्ठाभ्यां मनः। (अङ्गन्यासः) शां हृदयाय नमः। शीं शिरसे स्वाहा। शूं शिखायै वषट्। शैं कवचाय हुम्। शौं नेत्रत्रयाय वौषट्। शः अस्त्राय फट्। भूर्भुवस्सुवरों दिग्बंधः। (ध्यानम्) चतुर्भुजम् शनिं देवं चापतूणीकृपाणकम्। वरदं भीमदंष्ट्रं च नीलाङ्गं वरभूषणम्॥ नीलमाल्यानुलेपं च नीलरत्नैरलंकृतम्। ज्वालोर्ध्वमकुटाभासं नीलगृध्ररथान्वितम्॥ मेरुं प्रदक्षिणं कृत्वा सर्वलोकभयाऽऽवहम्। कृष्णांबरधरं देवं द्विभुजं गृध्रसंस्थितम्। सर्वपीडाहरं नॄणां ध्यायेद्ग्रहगणोत्तमम्॥ (लमित्यादिना मानसपूजा कार्या) अथ कवचम्—शनैश्चरशिरोरक्षेन्मुखं भक्तार्तिनाशनः। कर्णौ कृष्णांबरः पातु नेत्रे सर्वभयंकरः॥ कृष्णांगो नासिकां रक्षेत्कर्णं मे च शिखण्डिजः। भुजौ मे सुभुजः पातु हस्तौ नीलोत्पलप्रभः॥ पातु मे हृदयं कृष्णः कुक्षिं शुष्कोदरस्तथा। कटिं मे विकटः पातु ऊरू मे घोररूपवान्॥ जानुनी पातु मेदीर्घो जंघे मेऽमङ्गलप्रदः। गुल्फौ गुणाकरः पातु पादौ मे पङ्गुपादकः॥ सर्वाणि च ममाङ्गानि पातु भास्करनन्दनः।

பிறகு கரந்யாஸம் முதலியவற்றைச் செய்யவேண்டும்.

(फलश्रुतिः) य इदं कवचं दिव्यं सर्वपीडाहरं नृणाम्। पठति श्रद्धयायुक्तः सर्वान् कामानवाप्नुयात्॥

சனைச்சர ஸ்தோத்திரம்

श्रों अस्य श्रीशनैश्चरस्तोत्रमहामन्त्रस्य—काश्यप ऋषिः, अनुष्टुप्छन्दः, मन्दगतिस्सौरिर्देवता, शं बीजं, नं शक्तिः, मं कीलकम्, मम सकल-

अनामिकाभ्यां नमः। शुष्कोदराय कनिष्ठिकाभ्यां नमः। छायासुताय करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः। (अथाङ्गन्यासः) शनैश्चराय हृदयाय नमः। मन्दगतये शिरसे स्वाहा। अधोक्षजाय शिखायै वषट्। सूर्यपुत्राय कवचाय हुम्। शुष्कोदराय नेत्रत्रयाय वौषट्। छायासुताय अस्त्राय फट्। भूर्भुवस्सुवरों दिग्बंधः। (ध्यानम्) शनैश्चराय शान्ताय सर्वाभीष्टप्रदायिने। नमस्सर्वात्मने तुभ्यं नमो नीलांबराय च। द्वादशाष्टमजन्मर्क्षे द्वितीयस्थान एवच। त्वत्संचारोद्भवादोषास्सर्वे नश्यन्तु मे प्रभो॥ नमोऽर्कपुत्राय शनैश्चराय तमालनीलांजनमेचकाय। श्रुत्वा स्तुतिं मे भव कामदस्त्वं फलप्रदो मे भव सूर्यपुत्र॥ (लमित्यादिना मानसपूजा कार्या) त्र्यंबकं यजामहे सुगंधिं पुष्टिवर्धनम्। उर्वारुकमिवबंधनान्मृत्योर्मुक्षीय माऽमृतात्। शंनोदेवीरभिष्टय आपो भवन्तु पीतये। शंयोरभिस्रवन्तु नः। (स्तोत्रानुबंधिनीकाचन कथा)

रघुवंशे सुविख्यातो राजा दशरथोऽवसत्। चक्रवर्ती सविज्ञेयस्सप्तद्वीपाधिपस्तथा॥ कृत्तिकान्ते शनौ याते दैवज्ञैर्ज्ञापितस्तु सः। रोहिणीं भेदयित्वा तु शनिर्यास्यति सांप्रतम्। इत्थं शकटभेदेन सुरासुरभयङ्करम्। द्वादशाब्दं तु दुर्भिक्षं भविष्यति सुदारुणम्। देशाश्च नगरग्रामा भयभीतिसमन्विताः। भवेयुस्सर्वलोकानां क्षय एषस्समागतः। एवमुक्तस्ततो राजा सहसंमन्त्र्य मन्त्रिभिः। आकुलंचजगद्दृष्ट्वापौरजानपदादिकम्। प्रप्रच्छ प्रयतो राजावसिष्ठप्रमुखानृषीन्। समाधानं किमस्यास्ति ब्रुवन्तु मुनिसत्तमाः। ऋषय ऊचुः। शनैश्चरेण शकटे तस्मिन् भिन्ने ततः प्रजाः। क्षयं यास्यन्ति साध्याश्च ब्रह्मरुद्रादिभिस्तथा। श्रुत्वैतद्वचनंराजावसिष्ठादिमुनीरितम्। अथसंचिन्त्य मनसा सहसा पुरुषर्षभः। समादाय धनुर्दिव्यं दिव्यायुधसमन्वितम्। रथमारुह्य वेगेन गतो नक्षत्रमण्डलम्। सपादयोजनं लक्षं सूर्यस्योपरि संस्थितम्। रोहिणीं पृष्ठतस्स्थाप्य राजादशरथस्थितः। रथे तुकाञ्चने

[illegible] शत्किल रोहिणीम्। दृष्ट्वा दशरथं चाग्रे तस्थौ सभ्रुकुटीमुखः। संहारास्त्र शनिर्दृष्ट्वा सुरासुरभयंकरम्। सहसा तद्भयात्सौरिरिदं वचनमब्रवीत्। पौरुषं तव राजेन्द्र वरं नाकभयंकरम्। वरं ब्रूहि प्रदास्यामि स्वेच्छया रघुनन्दन। दशरथ उवाच। प्रसादंकुरु मे सौरे वरदोयदि सांप्रतम्। अद्यप्रभृति मे राष्ट्रे पीडाकार्या न कस्य चित्। रोहिणीं भेदयित्वा तु नगन्तव्यं त्वया शने। सरितस्सागरास्सर्वे यावच्चन्द्रार्कमेदिनि। द्वादशाब्दंतु दुर्भिक्षं न कदाचिद्भवेन्नृणाम्। याचितात्तु मया सौरे नान्यदिच्छामि ते वरम्। एवमस्त्वितिसप्रोक्त्वा वरंप्रादाच्च शाश्वतम्। प्राप्य चैनं वरं राजा कृतकृत्योऽभवत्तदा। इदं वरन्तु संप्राप्य हृष्टरोमा स पार्थिवः। रथोत्तमे धनुस्स्थाप्य भूत्वा चैव कृतांजलिः। ध्यात्वा सरस्वतीं देवीं गणाध्यक्षं सुपूजितम्। राजा दशरथस्स्तोत्रं सौरेरिदमथाकरोत्।

स्तोत्रम्—नमः कृष्णाय नीलाय शिखिकण्ठनिभाय च। नमो नीलमयूखाय नीलोत्पलनिभाय च। नमोनिर्मांसदेहाय दीर्घश्रुतिजटाय च। नमो विशालनेत्राय शुष्कोदर भयानक। नमः पौरुषगात्राय स्थूलरोम्णे चते नमः। नमो नित्यं क्षुधार्ताय नित्यतृप्ताय ते नमः। नमो घोराय रौद्राय भीषणाय करालिने। नमो दीर्घाय शुष्काय कालदंष्ट्र नमोऽस्तु ते। नमस्ते घोररूपाय दुर्निरीक्ष्याय ते नमः। नमस्ते सर्वभक्षाय वलीमुख नमोऽस्तुते। सूर्यपुत्र नमस्ते स्तु भास्करेऽभयदायिने। अधोदृष्टे नमस्तेऽस्तु संवर्तक नमोऽस्तु ते। नमो मन्दगते तुभ्यं निष्प्रभाय नमो नमः। तपनाज्जातदेहाय नित्ययोगधराय च। ज्ञानचक्षुर्नमस्तेऽस्तु काश्यपात्मजसूनवे। तुष्टो ददासि राज्यं त्वं क्रुद्धोहरसि तत्क्षणात्। देवासुरमनुष्याश्च सिद्धविद्याधरोरगाः। त्वयाऽवलोकितास्सर्वे दैन्यमाशु व्रजन्ति ते। ब्रह्मा शक्रो यमश्चैव मुनयस्सप्ततारकाः। राज्यभ्रष्टाः पतन्तीह तवदृष्ट्याऽवलोकिताः। त्व-

वा वरं तुभ्यं प्रीतोऽहं प्रददामि च। त्वया कृतं तुयत्स्तोत्रं यःपठेदिहमानवः। एकंवारं द्विवारं वा पीडां मुञ्चामि तस्यवै। मृत्युस्थानगतोवापिजन्मस्थानगतोऽपि वा। यः पुमान् श्रद्धया युक्तः शुचिः स्नात्वा समाहितः। शमीपत्रैस्समभ्यर्च्य प्रतिमां लोहजां मम। माषोदनं तिलैर्मिश्रं दद्याल्लोहं तु दक्षिणाम्। कृष्णां गां महिषीं वस्त्रमामुद्दिश्य द्विजातये। मद्दिने तु विशेषेण स्तोत्रेणानेन पूजयेत्। पूजयित्वा जपेत् स्तोत्रं भूत्वा चैव कृताञ्जलिः। तस्य पीडां नचैवाहं करिष्यामि कदाचन। गोचरे जन्मलग्नेच दशास्वन्तर्दशासु च। रक्षामि सततं तं हिपीडाभ्योऽन्यग्रहस्य च। अनेनैवप्रकारेण पीडामुक्तं जगद्भवेत्। सूत उवाच। वरद्वयंतुसंप्राप्य राजा दशरथस्तदा। मेने कृतार्थमात्मानं सम्यक्स्तुत्वा शनैश्चरम्। कोणश्शनैश्चरो मन्दः छायाहृदयनन्दनः। मार्ताण्डजस्तथा सौरिः पातङ्गिर्गृध्रवाहनः। ब्रह्मण्यः क्रूरकर्मा च नीलवस्त्रोऽञ्जनद्युतिः। कृष्णो धर्माऽनुजश्शान्तः शुष्कोदरवरप्रदः। षोडशैतानि नामानि यःपठेच्च दिनेदिने। विषमस्थोऽपि भगवान् सुप्रीतस्तस्य जायते। मन्दवारे शुचिः स्नात्वा मिताहारो जितेन्द्रियः। तद्वर्णकुसुमैस्सम्यक्सर्वाङ्गं द्विजसत्तमः। पूजयित्वाऽन्नपानाद्यैस्स्तोत्रं यः प्रयतः पठेत्। पुत्रकामो लभेत्पुत्रं धनकामो लभेद्धनम्। राज्यकामो लभेद्राज्यं जयार्थी विजयी भवेत्। आयुष्कामो लभेदायुः श्रीकामः श्रियमाप्नुयात्। यद्यदिच्छति तत्सर्वं भगवान्भक्तवत्सलः। चिन्तितानि च कर्माणि ददाति च न संशयः। शनिनाथाभ्यनुज्ञातः स्वस्थानमगमन्नृपः। स्वस्थानसंगतो भूत्वाप्राप्तकामोऽभवत्तदा ॥

சனியின் அஷ்டோத்தர சத நாமங்கள்.

ओं शनैश्चराय नमः
,, शान्ताय नमः
ओं सर्वाभीष्टप्रदायिने नमः
,, शरण्याय नमः
,, सुरवन्द्याय नमः
,, सुरलोकविहारिणे नमः
,, सुखासनोपविष्टाय नमः 10
,, सुन्दराय नमः
,, घनाय नमः
,, घनरूपाय नमः
,, घनाभरणधारिणे नमः
,, घनसारविलेपनाय नमः
,, खद्योताय नमः
,, मन्दाय नमः
,, मन्दचेष्टाय नमः
,, महनीयगुणात्मने नमः
,, मर्त्यपावनपादाय नमः 20
,, महेशाय नमः
,, छायापुत्राय नमः
,, शर्वाय नमः
,, शततूणीरधारिणे नमः
,, चरस्थिरस्वभावाय नमः
,, अचंचलाय नमः
,, नीलवर्णाय नमः
,, नित्याय नमः
,, नीलाञ्जननिभाय नमः
,, नीलांबरविभूषाय नमः 30
,, निश्चलाय नमः
,, वेद्याय नमः
,, विधिरूपाय नमः
,, विरोधाधारभूमये नमः
,, भेदास्पदस्वभावाय नमः
,, वज्रदेहाय नमः
,, विपत्परंपरेशाय नमः 40
,, विश्ववन्द्याय नमः
,, गृध्रवाहनाय नमः
,, गूढाय नमः
,, कूर्माङ्गाय नमः
,, कुरूपिणे नमः
,, कुत्सिताय नमः
,, गुणाढ्याय नमः
,, गोचराय नमः
,, अविद्यामूलनाशनाय नमः
,, अविद्यास्वरूपिणे नमः 50
,, आयुष्यकारणाय नमः
,, आपदुद्धर्त्रे नमः
,, विष्णुभक्ताय नमः
,, वशिने नमः
,, विविधागमवेदिने नमः
,, विधिस्तुत्याय नमः
,, वन्द्याय नमः
,, विरूपाक्षाय नमः
,, वरिष्ठाय नमः
,, गरिष्ठाय नमः 60
,, वज्रांकुशधराय नमः
,, वरदाय नमः
,, अभयहस्ताय नमः
,, वामनाय नमः
,, ज्येष्ठापत्नीसमेताय नमः
,, श्रेष्ठाय नमः
,, मितभाषिणे नमः
,, कष्टौघनाशकाय नमः

,, भक्तवश्याय नमः
,, मानवे नमः
,, भानुपुत्राय नमः
,, भव्याय नमः
,, पावनाय नमः
,, धनुर्मण्डलसंस्थाय नमः
,, धनदाय नमः
,, धनुष्मते नमः
,, तनुप्रकाशदेहाय नमः 80
,, तामसाय नमः
,, अशेषजनवन्द्याय नमः
,, विशेषफलदायिने नमः
,, वशीकृतजनेशाय नमः
,, पशूनां पतये नमः
,, खेचराय नमः
,, घननीलांबराय नमः
,, काठिन्यमानसाय नमः

,, निर्गुणाय नमः
,, गुणात्मने नमः
,, निरामयाय नमः
,, निन्द्याय नमः
,, वन्दनीयाय नमः
,, धीराय नमः
,, दिव्यदेहाय नमः
,, दीनार्तिहरणाय नमः
,, दैन्यनाशनाय नमः 100
,, आर्यजनगण्याय नमः
,, क्रूराय नमः
,, क्रूरचेष्टाय नमः
,, कामक्रोधकराय नमः
,, कळत्रपुत्रशत्रुत्वकारणाय नमः
,, परिपोषितभक्ताय नमः
,, परभीतिहराय नमः [108
,, भक्तसंघमनोभीष्टफलदाय नमः

சனைச்சர அஷ்டோத்தரசத நாமம் முற்றிற்று.

ராஹுவின் மந்திரம்

ओं अस्य श्रीराहुमहामन्त्रस्य—वामदेव ऋषिः, गायत्रीच्छन्दः, राहुर्देवता, ह्रां बीजम्, ह्रीं शक्तिः, ह्रूं कीलकम्। मम राहुग्रहप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः। (करन्यासः) धूम्रवर्णाय अङ्गुष्ठाभ्यां नमः। करालवदनाय तर्जनीभ्यां नमः। खड्गधराय मध्यमाभ्यां नमः। शूराय अनामिकाभ्यां नमः। शूलधराय कनिष्ठिकाभ्यां नमः। नीलसिंहासनस्थाय-करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः। (अङ्गन्यासः) धूम्रवर्णाय हृदयाय नमः। कराळ-

दिग्बंधः। (ध्यानम्) ...

च ध्यायेद्राहुं प्रशान्तये। (लंमित्यादिना मानसपूजाकार्या) मूलमन्त्रः—

कयानश्चित्र आभुवदूती सदावृधस्सखा। कया शचिष्ठयावृता॥

[இதன் பொருளை 54-வது பக்கத்திற்காண்க]

மந்திரஜபத்தின் முடிவிலும் மேற்கூறியபடி கரநியாஸம் முதலியவற்றைச் செய்யவேண்டும்.

ராஹுவின் கவசம்

ओं अस्य श्री राहुकवचमहामन्त्रस्य—चन्द्र ऋषिः, अनुष्टुप्छन्दः, राहुर्देवता, ह्रां बीजम्, ह्रीं शक्तिः, ह्रूं कीलकम्, मम राहुग्रहप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः। (करन्यासः) रां अङ्गुष्ठाभ्यां नमः। रीं तर्जनीभ्यां नमः। रूं मध्यमाभ्यां नमः। रैं अनामिकाभ्यां नमः। रौं कनिष्ठिकाभ्यां नमः। रः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः। (अङ्गन्यासः) रां हृदयाय नमः। रीं शिरसे स्वाहा। रूं शिखायै वषट्। रैं कवचाय हुम्। रौं नेत्रत्रयाय वौषट्। रः अस्त्राय फट्। भूर्भुवस्सुवरों दिग्बंधः। (ध्यानम्) प्रणमामि सदा राहुं सर्पाकारं किरीटिनम्। सैंहिकेयं कराळास्यं भक्तानामभयप्रदम्। राहुं चतुर्भुजं चर्मशूलखड्गवरांकितम्। कृष्णमाल्यांबरधरं कृष्णगन्धानुलेपनम्। गोमेधकविभूषं च विचित्रमकुटान्वितम्। कृष्णसिंहरथारूढं मेरुं चैवाऽप्रदक्षिणम् (लमित्यादिनामानसपूजा कार्या) नीलांबरशिरः पातु ललाटं लोकवन्दितः। चक्षुषी पातु मे राहुः श्रोत्रं मर्धशरीरवान्। नासिके मे कराळास्यश्शूलपाणिर्मुखं मम। जिह्वां मे सिंहिकासूनुः कण्ठं मे कष्टनाशनः। भुजङ्गेशो भुजौ पातु नीलमाल्यः करौ मम। पातु वक्षस्तपोमूर्तिः पातु नाभिं विधुंतुदः। कटिं मे विकटः पातु ऊरू मेऽसुरपूजितः। स्वर्भानुर्जानुनी पातु जंघे मे पातु चाप्यगुः। गुल्फौ ग्रहाधिपः पातु नीलचन्दनभूषितः। पादौ नीलांबरः पातु सर्वाङ्गं सिंहिकासुतः। राहोरिदं कवचमीप्सितवस्तुदं यो

ராஹு ஸ்தோத்திரம்

ओं अस्य श्री राहुस्तोत्रमहामन्त्रस्य—वामदेव ऋषिः, अनुष्टुप्छन्दः, राहुर्देवता, राहुग्रहप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः। काश्यप उवाच। शृण्वन्तु मुनयस्सर्वे राहुप्रीतिकरं स्तवम्। सर्वरोगप्रशमनं विषभीतिहरं परम्। सर्वसंपत्करं चैव गुह्यं स्तोत्रमनुत्तमम्। आदरेण प्रवक्ष्यामि सावधाना भवन्तु ते। राहुस्सूर्यरिपुश्चैव विषज्वालोऽसितानन:। सुधांशुवैरी श्यामात्मा विष्णुचक्रोनितो बली। भुजगेशस्तीष्णदंष्ट्रः क्रूरकर्मा ग्रहाधिपः। द्वादशैतानि नामानि नित्यंयो नियतः पठेत्। जप्त्वा तु प्रतिमां चैव सीसजां माषसुस्थिताम्। नीलगन्धाक्षतैः पुष्पैर्भक्त्या संपूज्य यत्नतः। वह्निमण्डलमानीयदूर्वाऽन्नाज्याहुतीःक्रमात्। तन्मन्त्रेणैवजुहुयाद्यावदष्टोत्तरं शतम्। हुत्वैवं श्रद्धयाराहुं प्रार्थयेद्ग्रहनायकम्। राहो कराळवदन रविचन्द्रभयंकर। तमोरूप नमस्तुभ्यं प्रसादं कुरु सर्वदा। संप्रार्थ्यैवं ग्रहेशं तं स्तोत्रं च प्रयतः पठेत्। राहुः प्रीतमनास्तस्य कष्टस्थानगतोऽपि वा। विषान्नजनितां भीतिं न करोति कदाचन। सर्वान् कामानवाप्नोति नष्टराज्यमुपैति च। राहुप्रीतिकरेणाथ स्तोत्रेणानेन सर्वदा। ध्यात्वा ग्रहेशं स्वर्भानुं सर्वान् कामानवाप्नुयात्। एवं पठेदनुदिनं स्तवराजमेनं राहोः प्रसन्नहृदयो विजितेन्द्रियो यः। आरोग्यमायुषमवाप्य मनोहरार्थान् जेजीयते च विषमाश्च ग्रहाः प्रसन्नाः।

ராஹுவின் அஷ்டோத்தர சத நாமங்கள்

ओं राहवे नमः
,, सैंहिकेयाय नमः
,, विधुन्तुदाय नमः
,, सुरशत्रवे नमः
,, तमसे नमः
ओं फणिने नमः
,, गार्ग्यायनाय नमः
,, सुरारये नमः
,, नीलजीमूतसंकाशाय नमः
,, चतुर्भुजाय नमः 10
,, मघवर्णाय नमः
,, कृष्णध्वजपताकवते नमः
,, दक्षिणाशामुखरथाय नमः
,, तीक्ष्णदंष्ट्राकराळाय नमः
,, शूर्पाकारासनस्थाय नमः
,, गोमेधाभरणप्रियाय नमः
,, माषप्रियाय नमः 20
,, काश्यपर्षिनन्दनाय नमः
,, भुजगेश्वराय नमः
,, उल्कापातयित्रे नमः
,, शूलिने नमः
,, निधिपाय नमः
,, कृष्णसर्पराजाय नमः
,, विषज्वालावृताऽऽस्याय नमः
,, अर्द्धशरीराय नमः
,, शात्रवप्रदाय नमः
,, रवीन्दुभीकराय नमः 30
,, छायास्वरूपिणे नमः
,, कठिनाङ्गकाय नमः
,, द्विषच्चक्रच्छेदकाय नमः
,, कराळास्याय नमः
,, भयंकराय नमः
,, क्रूरकर्मणे नमः
,, तमोरूपाय नमः
,, श्यामात्मने नमः
,, नीललोहिताय नमः
,, किरीटिने नमः 40
,, नीलवसनाय नमः
,, शनिसामन्तवर्त्मगाय नमः
,, शनिवत्फलदाय नमः
,, शूराय नमः
,, अपसव्यगतये नमः
,, उपरागकराय नमः
,, सोमसूर्यच्छविविमर्दकाय नमः
,, नीलपुष्पविहाराय नमः
,, ग्रहश्रेष्ठाय नमः
,, अष्टमग्रहाय नमः
,, कबंधमात्रदेहाय नमः
,, यातुधानकुलोद्भवाय नमः
,, गोविन्दवरपात्राय नमः
,, देवजातिप्रविष्टकाय नमः
,, क्रूराय नमः
,, घोराय नमः
,, शनेर्मित्राय नमः 06
,, शुक्रमित्राय नमः
,, अगोचराय नमः
,, मानेगङ्गास्नानदात्रे नमः
,, स्वगृहेप्रबलाढ्यकाय नमः
,, सद्गृहेऽन्यबलधृते नमः
,, चतुर्थे मातृनाशकाय नमः
,, चन्द्रयुते चण्डालजातिसूचकाय [नमः
,, सिंहजन्मने नमः
,, राज्यदात्रे नमः
,, महाकायाय नमः 70
,, जन्मकर्त्रे नमः
,, विधुरिपवे नमः
,, मादकाज्ञानदाय नमः
,, जन्मकन्याराज्यदात्रे नमः

,, धून कलत्रहन्त्र नमः
,, सप्तमे कलहप्रदाय नमः
,, षष्ठे वित्तदात्रे नमः 80
,, चतुर्थे वैरदायकाय नमः
,, नवमे पापदात्रे नमः
,, दशमे शोकदायकाय नमः
,, अदौ यशःप्रदात्रे नमः
,, अन्ते वैरप्रदायकाय नमः
,, कालात्मने नमः
,, गोचरचराय नमः
,, धनेककुत्प्रदाय नमः
,, पंचमेधिषणाश्रृङ्गदाय नमः
,, स्वर्भानवे नमः 90
,, बलिने नमः
,, महासौख्यप्रदायिने नमः

,, पापग्रहाय नमः
,, शांभवाय नमः
,, पूज्यकाय नमः
,, पाटीरपूरणाय नमः
,, पैठीनसकुलोद्भवायं नमः 100
,, भक्तरक्षाय नमः
,, राहुमूर्तये नमः
,, सर्वाभीष्टफलप्रदाय नमः
,, दीर्घाय नमः
,, कृष्णाय नमः
,, अतनवे नमः
,, विष्णुनेत्रारये नमः
,, देवाय नमः
,, दानवाय नमः 108

ராஹுவின் அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி முற்றிற்று.

கேதுவின் மந்திரம்

ओं अस्य श्रीकेतुमहामन्त्रस्य—मधुच्छन्द ऋषिः, गायत्री च्छन्दः, केतुर्देवता, केतुग्रहप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः। (करन्यासः) धूम्रवर्णाय अङ्गुष्ठाभ्यां नमः। द्विबाहवे तर्जनीभ्यां नमः। केतवे मध्यमाभ्यां नमः। विकृताननाय अनामिकाभ्यां नमः। गृध्रासनगताय कनिष्ठिकाभ्यां नमः। लंबकाय करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः। (अङ्गन्यासः) धूम्रवर्णाय हृदयाय नमः। द्विबाहवे शिरसे स्वाहा। केतवे शिखायै वषट्। विकृताननाय कवचायहुम्। गृध्रासनगताय नेत्रत्रयाय वौषट्। लंबकाय अस्त्राय फट्। भूर्भुवस्सुवरों

மந்திர ஜபத்தின் முடிவிலும் மேற்சொல்லியபடி கரநியாஸம் முதலியவற்றைச் செய்யவேண்டும்.

மூலமந்திரத்தின் பொருளை 57 வது பக்கத்திற்காண்க.

கேதுகவசம்.

ओं अस्य श्री केतुकवचमहामन्त्रस्य—पुरन्दर ऋषिः, अनुष्टुप्छन्दः, केतुग्रहो देवता, मम केतुग्रह प्रसादसिध्यर्थे जपे विनियोगः। धूम्रवर्णाय अङ्गुष्ठाभ्यां नमः। द्विबाहवे तर्जनीभ्यां नमः। केतवे मध्यमाभ्यां नमः। विकृताननाय अनामिकाभ्यां नमः। गृध्रासनाय कनिष्ठिकाभ्यां नमः। लंबकाय करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः। (अङ्गन्यासः) धूम्रवर्णाय हृदयाय नमः। द्विबाहवे शिरसे स्वाहा। केतवे शिखायै वषट्। विकृताननाय कवचाय हुम्। गृधासनाय नेत्रत्रयाय वौषट्। लंबकाय अस्त्राय फट्। भूर्भुवस्सुवरों दिग्बंधः। (ध्यानम्) धूम्रवर्णं ध्वजाकारं गदावरकरद्वयम्। चित्रांबरधरं केतुं चित्रगन्धानुलेपनम्। वौडूर्याभरणं चैव वैडूर्यमकुटोज्वलम्। चित्रं कपोतमारुह्य मेरुं यान्तमदक्षिणम्। केतुं करालवदनं चित्रवर्णं किरीटिनम्। प्रणमामि सदा देवं ध्वजाकारं ग्रहेश्वरम्। (लमित्यादिना मानसपूजा कार्या) अथ कवचम्—चित्रवर्णशिरः पातु फालं मे धूम्रवर्णकः। पातु नेत्रे पिङ्गलाक्षश्श्रुती मे रक्तलोचनः। घ्राणं पातु सुवर्णाभः द्विभुजं सिंहिकासुतः। पातु कण्ठं च मे केतुः स्कन्धौ पातु ग्रहाधिपः। बाहू पात्वसुरश्रेष्ठः कुक्षिं पातु महोरगः। सिंह्मासनः कटिं पातु मध्यं पातु महासुरः। ऊरू पातु महाशीर्षो जानुनी च प्रकोपनः। पातु पादौ च मे रौद्रः सर्वाङ्गं रविमर्दकः।

இவ்விதம் கவசத்தை ஜபித்தபிறகு மேற்காட்டிய முறைப்படியே கரநியாஸம் முதலியவற்றைச் செய்யவேண்டும்.

इति श्रीपाद्मपुराणे केतुकवचं संपूर्णम् ।

கேது ஸ்தோத்திரம்

अस्य श्री केतुस्तोत्रमहामन्त्रस्य—वामदेव ऋषिः, अनुष्टुप्छन्दः, केतुर्देवता, केतुग्रहप्रसादसिध्यर्थे जपे विनियोगः । गौतम उवाच—मुनीन्द्र सूत तत्वज्ञ सर्वशास्त्रविशारद । सर्वरोगहरं ब्रूहि केतोस्स्तोत्रमनुत्तमम् ॥ सूत उवाच। शृणु गौतम वक्ष्यामि स्तोत्रमेतदनुत्तमम् । गुह्याद्गुह्यतमं केतोः ब्रह्मणा कीर्तितं पुरा । आद्यः करालवदनो द्वितीयो रक्तलोचनः । तृतीयः पिङ्गलाक्षश्च चतुर्थो ज्ञानदायकः । पञ्चमः कपिलाक्षश्च षष्ठः कालाग्नि सन्निभः । सप्तमो हिमगर्भश्च धूम्रवर्णोऽष्टमस्तथा । नवमः कृत्तकण्ठश्च दशमो नरपीडकः। एकादशस्तु श्रीकण्ठः द्वादशस्तु गदाधरः । द्वादशैते महाक्रूराः सर्वोपद्रव कारकाः । पर्वकाले पीडयन्ति दिवाकरनिसाकरौ । (अथफलश्रुतिः) नाम द्वादशकं स्तोत्रं केतोरेतन्महात्मनः । पठन्ति येऽन्वहं भक्त्या तेभ्यः केतुः प्रसीदति । कुलुत्थधान्ये विलिखेत् षट्कोणं मण्डलं शुभम् । पद्ममष्टदलं तत्र विलिखेच्च विधानतः । नीलं घटं च संस्थाप्य दिवाकरनिशाकरौ । केतुं च तत्र निक्षिप्य पूजयित्वा विधानतः । स्तोत्रमेतत्पठित्वा च ध्यायन्केतुं वरप्रदम् । ब्राह्मणं श्रोत्रियं शान्तं पूजयित्वा कुटुंबिनम् । केतोः कराळवक्त्रस्य प्रतिमां वस्त्रसंयुताम् । कुंभादिभिश्च संयुक्तां चित्रातारे प्रदापयेत् । दानेनानेन सुप्रीतः केतुस्स्यात्तस्य सौख्यदः । वत्सरं प्रयतो भूत्वा पूजयित्वा विधानतः । मूलमष्टोत्तरशतं ये जपन्ति नरोत्तमाः । तेषां केतुप्रसादेन नकदाचिद्भयं भवेत् ॥

इति ब्रह्माण्डपुराणोक्तं केतुस्तोत्रम् ।

,, स्थूलशिरसे नमः
,, शिरोमात्राय नमः
,, ध्वजाकृतये नमः
,, नवग्रहयुताय नमः
,, सिंहिकाऽसुरीगर्भसंभवाय नमः
,, महाभीतिकराय नमः
,, चित्रवर्णाय नमः
,, श्रीपिङ्गलाक्षकाय नमः
,, फुल्लधूमसकाशाय नमः 10
,, तीक्ष्णदंष्ट्राय नमः
,, महोरगाय नमः
,, रक्तनेत्राय नमः
,, चित्रकारिणे नमः
,, महासुराय नमः
,, तीव्रकोपाय नमः
,, पापकंटकाय नमः
,, क्रोधनिधये नमः
,, च्छायाग्रहविशेषकाय नमः
,, अन्त्यग्रहाय नमः 20
,, महाशीर्षाय नमः
,, सूर्यारये नमः
,, पुष्पवद्ग्रहिणे नमः
,, वरहस्ताय नमः
,, गदापाणये नमः
,, चित्रवस्त्रधराय नमः
,, चित्रध्वजपताकाय नमः
,, घोराय नमः
,, चित्ररथाय नमः
,, शिखिने नमः 30

,, [illegible]
,, उत्पातजनकाय नमः
,, शुक्रमित्राय नमः
,, मन्दसखाय नमः
,, शिखिने नमः
,, नाकपाय नमः
,, अन्तर्वेदीश्वराय नमः
,, जैमिनिगोत्रजाय नमः
,, चित्रगुप्तात्मने नमः 40
,, दक्षिणामुखाय नमः
,, मुकुन्दवरपात्राय नमः
,, महासुरकुलोद्भवाय नमः
,, घनवर्णाय नमः
,, लंबोदराय नमः
,, मृत्युपुत्राय नमः
,, उत्पातरूपधराय नमः
,, अदृश्याय नमः
,, कालाग्निसन्निभाय नमः
,, नरपीडकाय नमः 50
,, गृहकारिणे नमः
,, सर्वोपद्रववारकाय नमः
,, चित्राप्रसूताय नमः
,, अनलाय नमः
,, सर्वव्याधिनाशकाय नमः
,, अपसव्यप्रचारिणे नमः
,, नवमे पापदाय नमः
,, पञ्चमे शोकदाय नमः
,, उपरागगोचराय नमः
,, परुषकर्मणे नमः 60

,, स्फोटकारकाय नमः
,, प्राणनाथाय नमः
,, पञ्चमे श्रमकारकाय नमः
,, द्वितीयेऽस्फुटवाग्दात्रे नमः
,, विषाकुलितवक्त्रकाय नमः
,, कामरूपिणे नमः
,, सिंहदन्ताय नमः 70
,, सत्येप्यनृतवते नमः
,, चतुर्थे मातृनाशकाय नमः
,, नवमे पितृनाशकाय नमः
,, अन्ते वैरप्रदाय नमः
,, सुतानन्दनिधनाय नमः
,, सर्पाक्षिजातायं नमः
,, अनर्घाय नमः
,, कर्मराश्युद्भवाय नमः
,, उपान्ते कीर्तिदाय नमः
,, सप्तमे कलहप्रदाय नमः 80
,, अष्टमे व्याधिकर्त्रे नमः
,, धने बहुसुखप्रदाय नमः
,, जनने रोगदाय नमः
,, ऊर्ध्वमूर्धजाय नमः

,, शांभवाय नमः
,, अशेषपूजिताय नमः
,, शाश्वताय नमः 90
,, नटाय नमः
,, शुभाशुभफलप्रदाय नमः
,, धूम्राय नमः
,, सुधाऽपायिने नमः
,, अजिताय नमः
,, भक्तवत्सलाय नमः
,, सिंहासनाय नमः
,, केतुमूर्तये नमः
,, रवीन्दुद्युतिनाशकाय नमः
,, अमरारये नमः 100
,, पीडकाय नमः
,, अमर्त्याय नमः
,, विष्णुदृष्टाय नमः
,, असुरेश्वराय नमः
,, भक्तरक्षाय नमः
,, वैचित्र्यकपोतस्यन्दनाय नमः
,, विचित्रफलदायिने नमः
,, भक्ताभीष्टफलप्रदाय नमः 108

भास्वानर्कसमिच्च रक्तकिरणस्सिंहाधिपः काश्यपो
गुर्विन्द्वोश्च कुजस्य मित्रमरि-ख-त्रि-स्थश्शुभः प्राङ्मुखः ।
शत्रुर्भार्गवसौरयोः प्रियगुडः कालिङ्गदेशोद्भवो
मध्ये वर्तुलमण्डले स्थितिमितः कुर्यात्सदा मङ्गलम् ॥ १ ॥

चन्द्रः कर्कटकप्रभुस्सितरुचिश्चात्रेयगोत्रोद्भव
श्चाग्नेये चतुरश्रगोऽपरमुखो गौर्यर्चया तर्पितः ।
षट्-सप्ताऽग्नि-दशैकशोभनफलो ऽशत्रुर्बुधार्कप्रियः
सौम्यो यामुनदेशपर्णजसमित्कुर्यात्सदा मङ्गलम् ॥ २ ॥

भौमो दक्षिणदिक्त्रिकोणनिलयोऽवन्तीपतिः खादिर
प्रीतो वृश्चिकमेषयोरधिपतिर्गुर्वर्कचन्द्रप्रियः ।
ज्ञारिः षट्त्रिशुभप्रदश्च वसुधादाता गुहाधीश्वरो
भारद्वाजकुलोद्भवोऽरुणरुचिः कुर्यात्सदा मङ्गलम् ॥ ३ ॥

सौम्यः पीत उदङ्मुखस्समिधपामार्गोऽत्रिगोत्रोद्भवो
बाणेशानगतस्सुहृद्रविसितश्शत्रुश्च शीतत्विषः ।
कन्या-युग्मपतिर्दशाष्टमचतुष्षण्णेत्रगश्शोभनो
विष्णवाराधनतर्पितो मगधपः कुर्यात्सदा मङ्गलम् ॥ ४ ॥

जीवश्चोत्तरदिङ्मुखोत्तरककुप् जातोऽङ्गिरोगोत्रतः
पीतोऽश्वत्थसमिच्च सिंधुजनितश्चापर्क्षमीनाधिपः ।
सूर्येन्दुक्षितिजप्रियस्सितबुधारातिस्समश्चान्ययो
स्सप्तांबुद्विनवस्थितश्शुभकरः कुर्यात्सदा मङ्गलम् ॥ ५ ॥

नारीभोगकरश्शुभो भृगुसुतः कुर्यात्सदा मङ्गलम् ॥ ६ ॥

सौरिः कृष्णरुचिश्च पश्चिममुखः सौराष्ट्रपः काश्यपो
नाथः कुंभमृगर्क्षयोः प्रियसुहृच्छुक्रज्ञयोर्मन्दगः ।
षट्त्रिस्थश्शुभदोऽशुभो तनुगतश्चापाकृतौ मण्डले
संतिष्ठन् चिरजीवितादिफलदः कुर्यात्सदा मङ्गलम् ॥ ७ ॥

राहुस्सिह्मळदेशपो निऋऋतौकृष्णाङ्गशूर्पासनो
याम्याशाभिमुखश्च चन्द्ररविरुत् पैठीनसिः क्रौर्यवान् ॥
षट्त्रिस्थश्शुभकृत्कराळवदनः प्रीतश्च दूर्वाहुतौ
दुर्गापूजनतः प्रसन्नहृदयः कुर्यात्स्सदा मङ्गलम् ॥ ८ ॥

केतुर्जैमिनिगोत्रजःकुशसमिद्वायव्यकोणे स्थित
श्चित्राङ्कध्वजलांछनो हि भगवान्प्रत्यङ्मुखश्शोभनः ।
सन्तुष्टोगणनाथपूजनवशाद्गंगादितीर्थप्रद
ष्षट्त्रिस्थश्शुभकृच्च बर्बरपतिः कुर्यात्सदा मङ्गलम् ॥ ९ ॥

श्रीमदादित्यादि नवग्रहमङ्गलाष्टकं संपूर्णम् ॥

ओं अस्य श्रीविष्णुकवचमहामन्त्रस्य—ब्रह्मा ऋषिः, अनुष्टुप्छन्दः, श्रीमहाविष्णुर्देवता । अच्युताय बीजम् । अनन्ताय शक्तिः । गोविन्दाय कीलकम् । श्रीमहाविष्णुप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । (करन्यासः) केशवाय अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । नारायणाय तर्जनीभ्यां नमः । माधवाय मध्यमाभ्यां नमः । गोविन्दाय अनामिकाभ्यां नमः । विष्णवे कनिष्ठिकाभ्यां नमः । मधुसूदनाय करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः । (अङ्गन्यासः) त्रिविक्रमाय हृदयाय नमः। वामनाय शिरसे स्वाहा । श्रीधराय शिखायै वषट् । हृषीकेशाय कवचाय हुम् । पद्मनाभाय नेत्रत्रयाय वौषट् । दामोदराय अस्त्राय फट् । भूर्भुवस्सुवरों दिग्बंधः (ध्यानम्) शान्ताकारं भुजगशयनं पद्मनाभं सुरेशं विश्वाकारं गगनसदृशं मेघवर्णं शुभाङ्गम् । लक्ष्मीकान्तं कमलनयनं योगिहृद्ध्यानगम्यं वन्दे विष्णुं भवभयहरं सर्वलोकैकनाथम् ॥ (अथकवचम्) पूर्वतो मां हरिः पातु पश्चाच्चक्री च दक्षिणे । कृष्णश्चोत्तरतः पातु श्रीशो विष्णुश्च सर्वतः । ऊर्ध्वं मां नन्दकी पातु अधस्तात् शार्ङ्गभृत्सदा । पादौ पातु सरोजांघ्रिर्जंघे पातु जनार्दनः। जनुनी मे जगन्नाथ ऊरू पातु त्रिविक्रमः। गुह्यं पातु हृषीकेशः पृष्ठं पातु ममाव्ययः । पातु नाभिं ममाऽनन्तः कुक्षिं राक्षसमर्दनः । दामोदरो मे हृदयं वक्षः पातु नृकेसरी । कक्षौ मे काळियारातिर्भुजौ भक्तार्तिभंजनः । कण्ठं कालांबुदश्यामः स्कन्धौ मे कंसमर्दनः । नारायणोऽव्यान्नासां मे कर्णौ केशिप्रभंजनः । कपोलौ पातु वैकुण्ठः जिह्वां पातु दयानिधिः । आस्यं दशास्यहन्ताऽव्यान्नेत्रे मे पद्मलोचनः । भ्रुवौ मे पातु भूमीशः ललाटं मे सदाच्युतः। मुखं मे पातु गोविन्दश्शिरो गरुडवाहनः। मां शेषशायी सर्वेभ्यो व्याधिभ्यो भक्तवत्सलः । पिशाचाग्निजलेभ्यो मां आपेभ्यः पातु वामनः। सर्वेभ्यो दुरितेभ्यश्च पातु मां पुरुषोत्तमः । य इदं

நவக்கிரஹ மந்திரம் முதலியன
முற்றிற்று.

சுபம்.

பிழைத்திருத்தம்

22-வது பக்கம் 1-வது வரிக்குக் கீழ்
அடியிற் குறிக்கப்படும் பாகத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும்.

धनुस्तुल्यं शनिंविद्याद्राहुं शूर्पाकृतिंतथा ॥

சிவகாமி விலாச அச்சுக்கூடம், சென்னை.

नवग्रहनमस्कारक्रमानुसारिमन्त्रपाठः

शुक्लांबरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् ।
प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥

ओं भूः, ओं भुवः, ओंꣳसुवः, ओं महः, ओं जनः, ओं तपः, ओंꣳसत्यमं । ओं, तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् । ओमापो ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवस्सुवरोम् । ममोपात्तसमस्तदुरितक्षयद्वारा परमेश्वरप्रीत्यर्थं अधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहिताऽऽदित्यादिनवग्रहनमस्कारान् करिष्ये ॥ (इति संकल्प्य–)

ओं, आसत्येन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यं च । हिरण्ययेन सविता रथेनाऽऽदेवोयाति भुवनाविपश्यन् ॥ १ ॥ अग्निं दूतं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसम् । अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम् ॥ २ ॥ येषामीशे पशुपतिः पशूनां चतुष्पदामुतच द्विपदाम् । निष्क्रीतोऽयं यज्ञियं भागमेतु रायस्पोषा यजमानस्य सन्तु ॥ ३ ॥ ओं अधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहिताय आदित्याय नमः ॥ ओं, अग्निर्मूर्द्धा दिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयम् । अपाꣳरेताꣳसि जिन्वति ॥ ४ ॥ स्योना पृथिवि भवाऽनृक्षरा निवेशनी । यच्छानश्शर्म सप्रथाः ॥ ५ ॥ क्षेत्रस्य पतिना वयꣳहितेनेव जयामसि । गामश्वं पोषयित्न्वा स नो मृडाती दृशे ॥ ६ ॥ ओं, अधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहिताय अङ्गारकाय नमः ॥ ओं, प्रवश्शुक्राय भानवे भरध्वं हव्यं मतिं चाग्नये सुपूतम् । यो दैव्यानि मानुषा जनूꣳष्यन्तर्विश्वानि विद्मना जिगाति ॥ ७ ॥ इन्द्राणीमासु नारिषु सुपत्नीमहमश्रवम् । न ह्यस्या अपरञ्चन जरसा मरते पतिः ॥ ८ ॥ इन्द्रं वो विश्वतस्परि हवामहे जनेभ्यः । अस्माकमस्तु

विश्वभेषजीः ॥ ११ ॥ गौरी मिमाय सलिलानि तक्षत्येकपदी द्विपदी सा
चतुष्पदी । अष्टापदी नवपदी बभूवुषी सहस्राक्षरा परमे व्योमन् ॥ १२ ॥
ओं, अधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहिताय सोमाय नमः ॥ ओं, उद्बुध्यस्वाग्ने
प्रतिजागृह्येनमिष्टापूर्ते सꣳसृजेथामयं च ॥ पुनः कृण्वꣳस्त्वा पितरं युवान-
मन्वाताꣳसीत्त्वयि तन्तुमेतम् । ॥ १३ ॥ इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे
पदम् । समूढमस्य पाꣳसुरे ॥ १४ ॥ विष्णोरराटमसि विष्णोः पृष्ठमसि
विष्णोश्श्नप्त्रेस्थो विष्णोस्स्यूरसि विष्णोर्ध्रुवमसि वैष्णवमसि विष्णवे
त्वा ॥ १५ ॥ ओं अधिदेवता प्रत्यधिदेवतासहिताय बुधाय नमः ॥
ओं, बृहस्पते अतियदर्यो अर्हाद्द्युमद्विभाति क्रतुमज्जनेषु । यद्दीदयच्छवसर्त
प्रजात तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम् ॥ १६ ॥ इन्द्रमरुत्व इह पाहि सोमं
यथा शार्याते अपिबस्सुतस्य । तव प्रणीती तव शूरशर्मन्नाविवासन्ति कवय-
स्सुयज्ञाः ॥ १७ ॥ ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विसीमतस्सुरुचो वेन आवः ।
सबुध्निया उपमा अस्य विष्ठास्सतश्च योनिमसतश्च विवः ॥ १८ ॥ ओं,
अधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहिताय बृहस्पतये नमः ॥ ओं, शन्नो देवीरभिष्टय
आपो भवन्तु पीतये । शंयोरभिस्रवन्तु नः ॥ १९ ॥ प्रजापते न त्वदेता-
न्यन्यो विश्वाजातानि परिता बभूव । यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयꣳ
स्याम पतयो रयीणाम् ॥ २० ॥ इमं यमप्रस्तरमाहि सीदाऽङ्गिरोभिः पितृ-
भिस्संविदानः । आत्वा मन्त्राः कविशस्ता वहन्त्वेना राजन् हविषा माद-
यस्व ॥ २१ ॥ अधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहिताय शनैश्चराय नमः ॥ कया
नश्चित्र आभुवदूती सदावृधस्सखा । कया शचिष्ठया वृता ॥ २२ ॥ आयं गौः
पृश्निरक्रमीदसनं मातरं पुनः । पितरं च प्रयन्त्सुवः ॥ २३ ॥ यत्ते देवी
निरऋतिराबबंध दाम ग्रीवास्वविचर्त्यम् । इदन्ते तद्विष्याम्यायुषो न मध्या
दथाजीवः पितुमद्धि प्रमुक्तः ॥ २४ ॥ ओं, अधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहिताय

सचित्रचित्रं चितयन्तमस्मे चित्रक्षत्रं चित्रतमं वयोधाम् । चन्द्रं रयिं पुरुवीरं
बृहन्तं चन्द्र चन्द्राभिर्गृणते युवस्व ॥ २७ ॥ ओं अधिदेवताप्रत्यधिदेवता-
सहितेभ्यः केतुभ्योनमः ॥

नवग्रहनमस्कारक्रमानुसारिमन्त्रपाठस्संपूर्णः ॥

आदित्यहृदयप्रारंभः

ओं, आदित्यहृदयस्तोत्रमहामन्त्रस्य—अगस्त्य ऋषिः, अनुष्टुप्छन्दः,
आदित्यो देवता । आदित्यप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । प्रणवेन षडङ्ग-
न्यासः । ततो युद्धपरिश्रान्तं समरे चिन्तया स्थितम् । रावणं चाग्रतो दृष्ट्वा
युद्धाय समुपस्थितम् ॥ १ ॥ दैवतैश्च समागम्य द्रष्टुमभ्यागतो रणम् ।
उपगम्याब्रवीद्राममगस्त्यो भगवान्नृषिः ॥ २ ॥ राम राम महाबाहो शृणु
गुह्यं सनातनम् । येन सर्वानरीन्वत्स समरे विजयिष्यसि ॥ ३ ॥ आदित्य-
हृदयं पुण्यं सर्वशत्रुविनाशनम् । जयावहं जपेन्नित्यमक्षय्यं परमं शुभम् ॥ ४
सर्वमङ्गलमाङ्गल्यं सर्वपापप्रणाशनम् । चिन्ताशोकप्रशमनमायुर्वर्द्धनमुत्तमम् ॥
५ ॥ रश्मिमन्तं समुद्यन्तं देवासुरनमस्कृतम् । पूजयस्व विवस्वन्तं भास्करं
भुवनेश्वरम् ॥ ६ ॥ सर्वदेवात्मको ह्येष तेजस्वी रश्मिभावनः । एष देवा-
सुरगणाल्लोकान्पाति गभस्तिभिः ॥ ७ ॥ एष ब्रह्मा च विष्णुश्च शिवस्स्क-
न्दः प्रजापतिः । महेन्द्रो धनदः कालो यमस्सोमो ह्यपां पतिः ॥ ८ ॥
पितरो वसवस्साध्या ह्यश्विनौ मरुतो मनुः । वायुर्वह्निः प्रजाः प्राण ऋतुकर्ता
प्रभाकरः ॥ ९ ॥ आदित्यस्सविता सूर्यः खगः पूषा गभस्तिमान् । सुवर्ण-
सदृशो भानुः हिरण्यरेता दिवाकरः ॥ १० ॥ हरिदश्वस्सहस्रार्चिस्सप्तसप्तिर्म-
रीचिमान् । तिमिरोन्मथनश्शंभुस्त्वष्टा मार्ताण्ड अंशुमान् ॥ ११ ॥ हिर-
ण्यगर्भश्शिशिरस्तपनो भास्करो रविः । अग्निगर्भोऽदितेः पुत्रश्शंखश्शिशिर-

मधिपो विश्वभावनः । तेजसामपि तेजस्वी द्वादशात्मन्नमोऽस्तुते ॥ १५ ॥
नमः पूर्वाय गिरये पश्चिमे गिरये नमः । ज्योतिर्गणानां पतये दिनाधिपतये
नमः ॥ १६ ॥ जयाय जयभद्राय हर्यश्वाय नमो नमः । नमो नमस्सहस्रांशो
शो आदित्याय नमो नमः ॥ १७ ॥ नम उग्राय वीराय सारङ्गाय नमो
नमः । नमः पद्मप्रबोधाय मार्तण्डाय नमो नमः ॥ १८ ॥ ब्रह्मेशानाच्युतेशाय
शाय सूर्यायादित्यवर्चसे । भास्वते सर्वभक्षाय रौद्राय वपुषे नमः ॥ १९ ॥
तमोघ्नाय हिमघ्नाय शत्रुघ्नायामितात्मने। कृतघ्नघ्नाय देवाय ज्योतिषांपतयेनमः॥
२०॥ तप्तचामीकराभाय वह्नये विश्वकर्मणे। नमस्तमोभिनिघ्नाय घृणये लोकसा-
क्षिणे ॥ २१ ॥ नाशयत्येषवै भूतं तदेव सृजति प्रभुः । पायत्येष तपत्येष
वर्षत्येष गभस्तिभिः ॥ २२ ॥ एष सुप्तेषु जागर्ति भूतेषु परिनिष्ठितः । एष
एवाग्निहोत्रं च फलंचैवाग्निहोत्रिणाम् ॥ २३ ॥ वेदाश्च क्रतवश्चैव क्रतूनां
फलमेवच । यानि कृत्यानि लोकेषु सर्व एष रविः प्रभुः॥ २४ ॥ एनमापत्सु
कृच्छ्रेषु कान्तारेषु भयेषु च । कीर्तयन्पुरुषः कश्चिन्नावसीदति राघव ॥२५॥
पूजयस्वैनमेकाग्रो देवदेवं जगत्पतिम् । एतत्त्रिगुणितं जप्त्वा युद्धेषु विजयि-
ष्यसि ॥ २६ ॥ अस्मिन् क्षणे महाबाहो रावणं तं हनिष्यसि । एवमुक्त्वा
तदाऽगस्त्यो जगाम च यथागतम् ॥ २७ ॥ एतच्छ्रुत्वा महातेजा नष्टशोको
ऽभवत्तदा । धारयामास सुप्रीतो राघवः प्रयतात्मवान् ॥ २८ ॥ आदित्यं
प्रेक्ष्य जप्त्वा तु परं हर्षमवाप्तवान् । त्रिराचम्य शुचिर्भूत्वा धनुरादाय वीर्य-
वान् ॥ २९ ॥ रावणं प्रेक्ष्य हृष्टात्मा युद्धाय समुपागमत् । सर्वयत्नेन
महता वधे तस्य धृतोऽभवत् ॥ ३० ॥ अथ रविरवदन्निरीक्ष्य रामं मुदित-
मनाः परमं प्रहृष्यमाणः । निशिचरपतिसंक्षयं विदित्वा सुरगणमध्यगतो
वचस्त्वरेति ॥

इति श्रीरामायणे युद्धकाण्डे सप्तोत्तरशततमस्सर्गः ॥